

ПЕТЪР ДЪНОВ

У Е Ж А Ъ П Е

С И Л А ,

У М А Ъ П Е

В Я Р А

Извънредни беседи от Учителя
в периода 1914-1919г.

София
1994

Петър Константинов Дънов
(Бринса Дуно)
1864-1944

ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА

Извънредни беседи от Учителя
в периода 1914-1919 г.

*Първо издание
София 1994*

© ИК "ВС ЕМИР"
Всички права запазени

ISBN 954 - 8447 - 05 - 3

THE MASTER PETER DEUNOV
(BRINSA DOUNO)
1864-1944

IF YOU DESIRE STRENGTH, HAVE FAITH

Copyright © VSE MIR

First published in Bulgaria in 1994
by VSE MIR Sofia
All rights reserved

Цена **84** лева

ПОЗДРАВ за Новата 1914 година

КЪМ ВСИЧКИ

*"Ходете във виделината,
за да бъдете синове на
виделината."*

Виделината за душата е това, каквото е светлината за тялото. Храненето, растенето, развитието на тялото е невъзможно без светлина. Също така е невъзможно за душата да расте, да се развива и да даде плод без виделина. Както светлината произтича от слънцето, тъй и виделината иде върху душата от Бога. Светлината не е едно и също нещо със слънцето, също и виделината с Бога. Светлината ни подсеща за слънцето, виделината ни упътва към Бога. Когато имаме светлина в облачно време, не можем веднага да посочим где е слънцето, защото не го виждаме от облаците. Това ще направим, като се възползуваме от придобитото си знание и опитност, като размислим колко е часът - кое годишно време имаме и следователно где приблизително в дадения момент би трябвало да се намира слънцето. След това ще се взрем по-внимателно в определената посока, вероятно ще зърнем по-силна светлина, ще видим, макар и мрачково, слънцето. Също така, имащи виделината, изпращана от Бога, ние със същите усилия, опит и знание можем и трябва да търсим Бога.

Когато детето се роди, майката и бащата му дават условия за живот и растене на тялото. Също така, кога се ражда човек, дава му се виделина - условие за развитие и растене на душата.

За нашия стремеж да живеем на небето се искат условия. Такива са условията, които спомагат на душата да се очисти и обогати духовно. Защото небето е за живот само на души, богати духовно, чисти, "облечени в сватбарски дрехи". Да бъдем синове на виделината, това значи да имаме и използваме дадените ни условия - виделината - за наш духовен прогрес.

Светлината дава на растенията възможност да се хранят от соковете на земята, които тя преработва в листата им в хранителен за растенията материал. Тъй растението расте и дава плод.

И нашата душа е едно растение, което трябва да даде плод. Чрез сърцето ни тя пуца в материалния свят корени - това са желанията. Желанията и мислите са соковете на душата, които я правят добра, дават ѝ възможност да принесе плодове на доброто. Добри можем да бъдем чрез мисли и желания. Те обаче биват ценни, когато се свържат и проявят в един акт. Реализират ли се в такъв, душата ни е дала плод, използвайки условията, който са почва. И тъй както светлината превръща соковете в растителен и плоден материал, тъй и Божествената виделина превръща мислите и желанията ни в добри дела - плодовете на душата.

А това значи да сме "синове на виделината", т.е. да използваме виделината, дадените ни от Бога условия за живеене, да дадем душевен плод чрез виделината.

Като синове на виделината имаме различни отношения към нейния източник - Бога. В разни времена Бог ни дава различни условия за развитие. И синовните ни отношения към Бога душата ни в разнo време разбира различно, съобразно условията, в които Бог ни поставя да работим, като най-добър възпитател, да ги използваме, за да се разбираме, та да станем добри.

За да влезем в небесното царство, трябва да бъдем спасени. Само спасението обаче не е достатъчно, а трябва да се възползуваме от него. Спасението е, че Бог ни избавя от лошите условия, при които нашата душа, ум и сърце не могат да се развиват и ни поставя в други, в които това развитие е възможно. Когато спасяваме някого от затвора, ние го извеждаме от едни условия, пречещи за неговото развитие, парализиращи го и го поставяме в други, благоприятстващи го. Но по-нататък спасеният сам трябва да се развива, да разработи, използвайки условията, знание, опитност. Иначе макар и да има благоприятни условия, той може да не се развива, да не прогресира, въпреки факта, че е спасен. Тъй че ние, спасени от Исуса Христа, сме избавени от лошите, пречещи на развитието ни, условия и сме поставени в нови условия - виделината и благодатта, които ние трябва да използваме за своето развитие и прогрес.

Спасението води към свобода: спасеният човек от затвора е изваден на свобода. И ние, спасени от Исуса Христа, сме свободни чрез Исуса.

У всекиго от нас се таи скрит, истински живот, душата ни, свързана с източника на живота, който ни я е вдъхнал. Този скрит живот, тази Божествена искра е, която постоянно негодува в

нас, въздиша, недоволна е, търси нещо по-друго, по-високо. Тоя скрит живот е стимул на прогреса, той го движи.

Сега, когато той е поставен в условия, пречещи на неговата проява и на естествения развой, ние не сме свободни. Наопаки, свободата е, когато скритият душевен, могъществен живот се извади от едни условия, пречещи на развоя и проявата му, в условия, благоприятни за този развой и проява. Значи свободата е следствие на спасението. Неспасеният не е свободен. Обратно, освободен ли е вътрешно човек, чувства ли, че неговата душа е в единение с Твореца Син, с душата на всички хора на света, не чувства ли пречка за това единение, той е спасен. Грехът е пречка за това спасение, следователно обхванатият от грях не е свободен. Ето защо апостолът казва на римляните, че като сме спасени, ние сме свободни от греха.

Дават ни се признаци, по които да познаваме свободни ли сме или не. Тия признаци са страданията. Те показват, че животът ни трябва да излезе в други условия на съществуване. Мине ли животът в благоприятните за развоя му условия, страданията не се чувствуват. Ангелите са свободни. Те са в условия най-благоприятни за проявата на техния вътрешен живот. Светиите не са били обладани, не са се оплаквали и не са чувствували страданията, защото душевният им живот е бил по-пълно проявен, поставен в по-висшите условия, в Божествената атмосфера, гдето са били свободни. И тъй, страдаме ли, трябва да насочим вътрешния си живот към по-висши условия. Повдигнем ли, усилим ли вътрешния си живот, поставим ли се във връзка с могъщите праведни и светли духове, ние сме свободни и не ще вече страдаме. Това пък значи, че ще сме синове на виделината, че сме използвали дадените ни условия.

Който е син на виделината, той се ползува от светлата и тъмната страна на живота. С други думи: той умее да използва за своя подем и щастие, и нещастие; и помощ, и пречки.

Възпитателят поставя на възпитаниците си не само гладък път, не само условия, но и пречки, които трябва да бъдат надвити. Улесненията подпомагат спечелването на знание, но пречките обогатяват опитността. Свободният човек не е без пречки в пътя си, но той лесно побеждава и отминава, а неспособният се спира при тях. Ето защо Бог, като отличен възпитател, дава на чадата си пречки, които те трябва да се научат да надвиват. Само тогава ще бъдат свободни и силни.

Често ние се оплакваме от страстите си, от лошите си мисли и желания. Това не е правилно. Те са условията, при които душата ни узрява, или по-добре плодовете узряват. Всяко подобно условие ни е дадено от Небесния ни Баща, за да го победим, да го надвием, да го обърнем от наш господар в свой слуга, та тъй да станем добри, мощни в доброто, богати духовно. Иначе и не може да бъде, защото "Царството Божие се взима от тия, които се насилят да го вземат." А това насилие е борба. Пък "борбата ни не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, срещу управителите на тъмнината на този век, срещу лукавите духове на поднебесната."

Прочее, кога водим тази борба "срещу управителите на тъмнината на този век", ние сме синове на виделината и ще имаме помощ от небето. Затова трябва да търсим тази помощ, да бъдем готови "да се облечем във всеоръжието Божие", като се препашем с истината, облечем с бронята на правдата, вземем шлема на спасението и меча на Духа - Словото Божие, като се молим духом на всяко време.

И тъй, искаме ли да сме синове на виделината, трябва да използваме всички условия - добри и лоши, в които сме в даден момент, и като ги използваме за своето развитие, ще се освободим от лошите условия, т.е. ще станем свободни. По този начин със собствен опит и придобито знание ще намерим Бога, източника на виделината. Тъй синът на виделината бива радостен, не се отчайва в душата си. Ето как синът на виделината придобива Божественото равновесие в себе си, а също го внася и в света.

Във взаимоотношенията и дейността на хората има два вида, две категории закони. Първата категория закони има механически характер и има две страни: събиране и изваждане. Втората пък има Божествен характер и страните ѝ са умножение и деление.

Грехът винаги се съпровожда с действия от първата категория. Например Адам и Ева се събраха, събраха себе си в плода, събраха се и със змията. С това извадиха наяве непослушанието и гордостта си. Извади ги Бог от рая. Събират се жени на едно място и почват да събират греховете, почват да клюкарствуват и да одумват хората - изваждане наяве хорските и свои недостатъци.

Евангелският богаташ направил житница и събрал вътрешното си, без да го използва побожественому. Затова пък Бог

му извадил душата в същата нощ. Елмазът е скъп, лъскав - това е върхът на светския живот - но той събира и пречупва слънчевите лъчи, без да ги умножава.

Житното зърно е скромно, евтино, но то, посято в земята, се умножава. Такъв е духовният човек. Добрият и верен раб умножава талантите на господаря си - изпълнява Божествения закон. Семето, паднало в добрата почва, се е умножило на 30, 60 и 100. Когато Бог сътворил човека, дал му заповед "да расте и се умножава."

Имате ли у себе си добри дарби и таланти, трябва да ги умножавате. Жената да вижда у мъжа си добрите черти, които да гледа да умножи. Вследствие на това пък мъжът ще почне да дели с нея чувства и признателност, ще дели усилията си, като ще ѝ връща със същата мярка, ще я обича, ще я цени и помага. Тъй трябва да постъпва мъжът. Види ли единият у другия лоши качества, да не ги изважда пред хората, а да гледа да ги обърне в добри и като станат такива, да ги умножи.

Ако е казано, че Царството Божие прилича на квас и синапово зърно, то значи, че щом елементите на това Царство влязат в човешката душа и дух, се умножават. Бог ще раздели с тях Царството Си.

Изхождайки от това гледище, че ние трябва да бъдем синове на виделината, значи, че трябва да умножаваме, да използваме всички условия, в които сме, за наше и на близките ни добро.

Както размножението на растенията и животните е възможно само при светлината, така и умножението, т.е. действията човешки по Божествения закон, са възможни само при виделината. От синовете на виделината се иска да бъдат не външно лъскави, не едни безплодни и нерастящи елмази, а умножаващи се житни зърна. Безплодието е смърт - безплодната смоковница бе прокълнатата и отсечена, всяка пръчка на лозата, която не дава плод, т.е. не се умножава, също се отсича, а плодните се окастрят, за да дадат повече плод.

Прочее, да посеем семето на любовта и радостта, за да поникне мирът в умовете ни; да посеем семето на дълготърпението и благостта, за да поникне плодът на милосърдието в сърцата ни; да посеем семето на вярата и кротостта, за да поникне плодът на въздържанието в живота ни. По този начин пълният ни живот ще се прояви, сърцето ни ще се облагороди, ин-

телигентността ни ще просветне, любовта ни ще се развие и щастието ще се придобие. Това е възходящият път на Бога за индивида, за обществото и човечеството.

Само така от трънения венец на България ще се изплете великото благо на балканските народи и славянството, и само по този път ще се дойде до обединение.

6 януари 1914 г.

Бургас

БЕСЕДА ЗА ПРАЗНИКА НА ПРОЛЕТА

Матей 28 : 1-20

Марко 16 : 12-20

Лука 24 : 19-53

Йоан 21 : 1-25

Мнозинството не схващат важността на днешния ден, но за някои ще остане паметен, защото днес се приключва една епоха и се започва друга, нова.

Някои може да кажат: "Защо?" - Защото, ако през тук минеше знаменит композитор и дадеше един концерт, мнозинството ще е на работа. Някои от присъстващите ще се възхитят, а за ония, които разбират от музикалното изкуство, ще е един знаменит ден.

Понеже поканените на царската сватба не се отзоваха на поканата, то царят каза на слугите си да поканят где кого намерят по улиците (поканените сме ние) и понеже дошлите не са облечени със сватбарски дрехи, то Господарят на сватбата ще им приготви сватбарските дрехи.

Най-важният фактор за една душа е възкресението. Който опита ябълката или крушата, само той я познава. Така е и с възкресението

Всичко, което мислим и чувстваваме, не е истинският живот, защото ежедневно се мени.

В човека има три неща, които се лъжат и нас излъгват. То са: вкусът, сърцето и интелектът, защото с вкуса се излъгваме да претоварваме стомаха си и си причиняваме страдание; със сърцето си обикваме близките си - някои от които ни причиняват неприятности; интелектът, който ни увлича в едно или друго желание и ни създава тежки главоболия и страдания. Обаче стомахът, душата и духът са реалните, неизменчивите, вечните, защото стомахът приема толкова храна, колкото му е нужна, ако не е вкусът, който да го изнасили. Душата е, която ни показва кои са истинските ни приятели и ни съди, когато сме слушали сърцето, когато сме избирали приятели, които са ни изневерили. За пояснение служи следващата приказка.

Двама приятели вървели през една гора и в това време ги среща мечка; единият прибързал да се покачи на едно дърво, а

другият понеже не успял, легнал по очи Мечката, като дошла подушила го и като го помислила за мъртъв отминала го Приятелят, като слязъл от дървото, попитал другия "Приятелю какво ти пошепна мечката?" А той му отговорил "Каза ми друг път да не тръгвам с такъв приятел на път, които да ме оставя в сред опасността " Такъв приятел е избран от сърцето без мнението на душата Понеже хората се увличат и задоволяват интелекта си без съгласието на Духа - пакостят на себе си

1 Вкусът е агент на стомаха

2 Интелектът - на духа - ума а

3 сърцето - на душата

Христа трябва да Го познаваме със стомаха, душата и духа

Хората с външните сетива гледат а Христос - с вътрешните

Всяка външна форма трябва да отговаря на вътрешните ни качества

Христос иска три неща да възстанови в нас стомаха който образува истинските жизнени сокове, необходими за нашия живот, душата, която е царица на нашето тяло - като представлява един малък мир и духа, който образува благи мисли в нас

Колкото се приближаваме към Господа усещаме сила, а ако се отдалечаваме - обратното

Когато отиваме към Господа, две неща са потребни с еднаквост да понасяме загубите и печалбите радостите и скърбите Да ходим с вяра и да не роптаем защото не знаем след тази загуба каква печалба ни чака, нито каква радост след тая скръб

В днешно време дъщерята учи майката и синът - бащата а как може един да учи другото, когато първо себе си не е научил?

Христос ни показва че с радост трябва да понасяме всичко каквото ни се случи в живота защото всичко, каквото се случва с нас за добро става Който каже че не може да търпи това си положение, лъже се Искайте и ще можете

В живота си нито да лъжем нито да допускате да ни излъжат И тогава Господ ще ни даде виделина

Тоя ден е велик духовен ден Горестта става официално присъствие на тържеството откъдето всички приятели ви поздравяват Ако някой не вярва в това скоро ще е денят в който всеки лично ще провери това и ще се убеди в истинността на думите ми

Който има болна душа, от всичко се страхува и във всичко вижда опасност

Христос дойде да ни избави от злото

Хората на земята са вечно недоволни, и в небето, когато говорят за човека казват недоволните на земята Господ желае всякога от недозолните да направи доволни

Един богат човек сънувал, че друг някой богат човек решил да раздаде богатството си, за да се освободи от него и се посвети на Бога. Натоварил го на камили и от село на село раздавал. И бедните, кой с паничка, кой с тенджерка, вземат си и си отиват. А въпросният богаташ казал си: Чакай да си взема и аз, та колкото съм богат, да стана още по-богат. Обаче, когато поискал, отговорили му, че ще му дадат, ако легне по очи, да турят един сандък отгоре му и ще сипват, докато той каже "стига". Започнали туряли, туряли, той все мълчал и когато казал "стига", опитал се да стане, а то не може да мръдне от тежина.

Животът ни се състои не в иманието* ни, а в общението с Бога. Сегашното ни положение носи зародиша за бъдещето.

Божествените работи в нас са микроскопически и се умножават, както житното зърно посята, в няколко години неимоверно бърже се умножава. Една Божествена мисъл в нас посята, след време ще ни принесе най-голямото щастие. Христос ще дойде, но как ще ни завари? Пролетта и лятото ще дойдат, но как ще заварят земеделеца? Ако навреме е посял нивите си, ще използва тази благотворна пролет и ще пожъне през лятото, и ще напълни хамбарите. Ако ли е пропуснал да посее, пролетта минава, лятото отива, а той е изгубил един момент, който ще го остави с празни ръце.

Днес се започва нова епоха в духовния свят и как ще се запишат имената ви в новата книга на живота?

Когато страдаме, ще дойдат да ни помагат. Горко е на оновова, който няма кой да му помогне в страданието!

До вчера бе казано: Идете и проповядвайте да се покаят, обаче отсега верующите с вяра ще се спасяват и Господ ще им помага.

Най-мъчното нещо е сам да се спасяваш. Ако се намериш всред морето след някое коработрушение, възможно ли е сам да се спасиш? И сега Христос със своя кораб един по един ни спасява и когато ни избави, ще ни научи на правда и как да се обичаме.

За да се научим на това, трябва да повдигнем духа си, да обновим ума си и да възкресим тялото си. Тогава ще станем собственици и до тогава не можем да бъдем небесни граждани.

Ние всеки ден бием тялото си с нашите желания и страдания.

*това, което притежаваме

Външното ни тяло е скеля, под която се гради истинското ни тяло, с което ще се явяваме и ставаме невидими. Господ ще ни се яви, ако имаме чисти желания и мисли. В Христа не може мъж без жена, нито жена без мъж. Ако единият пада, влече и другия; ако единият се издига, тегли и другия.

Христос е Учител, Който ще ни покаже грешките ни в живота, тъй както учителят показва грешките на ученика по класната му тетрадка, при класното упражнение и му определя бележка. Всички трябва да се стараем, когато дойде Христос, по-малко грешки да намери в тетрадките ви и да ви пише добра бележка.

Както точките и запетаите са от голяма важност в тетрадките на учениците, така те са важни и във вашия живот. Тук-там Господ ни спира по запетаите на нашия живот, а на точките повече, за да се взрем в писаното дотам, да си поотпочинем и продължим, и кога завършим темата на нашия живот, да има една смисъл всичкото вписано и написано.

Велик човек е оня, който обича, а обича оня, който слугува, а не комуто слугуват. Слуга е най-неблагородна длъжност, а Господ я дава като най-почетна. Господ ще тури на практика новото учение на слугуване.

Трябва да станете семе.

Да не ви е страх. Да се не боите от дявола, а да го изхвърлите от себе си. Когато мислиш за злото, култивираш го. Жената и мъжът не са лоши, но дяволът ги прави да са лоши, затова всяка заран жената да вижда, че мъжът ѝ е станал малко по-добър от вчера, така и мъжът - за жената. И така, с пеене те ще изпълят всичко лошо от себе си.

Мъжът е Господ въщи. Камъкът на пътя не е турен, да се спъваме, а да внимаваме да не се спънем. Ние сме си виновни за всичките си страдания.

Благороден човек е онзи, който не се гневи. Да се не осъждаме един друг, защото всяко осъждане е даден протест и нас ще ни призовават като свидетели, а да се свидетелствува пред един Божествен съд, колко е приятно? То е все едно да обвиняваме и да искаме наказанието на брата си.

Да се повдигаме и да си представяме днешната Божествена картина на празненството в небето. От горе ще слезат духове да ни направят да сме доволни от онова, което имаме, а с тях иде Христос. А това ще стане или с едно благословение, като само ще ремонтират сегашното положение, или пък ако се окаже не-

поправимо то, ще дойде с катастрофа, ще събори всичко издъно, като сгради с прогнили основи, и ще почне наново своето дело. Да се не страхуваме от това.

Христос е винаги над нас и между нас. Да си идем с Христа в душите. Да отворим душите и сърцата си и Той ще влезе да ни благослови.

Амин.

9 март 1914 г.

Според записките на Иван Гарвалов

ЧЕТИРИТЕ ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТА

В живота има четири елемента за съграждане духовния живот: Божествената любов, Божествения живот, Божествената мисъл и Божествената воля.

Когато децата изучават аритметиката, имат да изучават четири основни действия. Когато един химик изучава химията, също ще срещне четири елемента. Когато Божествената любов се ограничава в себе си, тя проявява Божествения живот, от Божествения живот се ражда Божествената мисъл, от Божествената мисъл се ражда Божествената воля, а от Божествената воля - нашият живот. Ако Неговият живот не се произвежда в нас, не можем да мислим.

Когато искаме Господ да заживее в нас, трябва да създадем Неговата любов - трябва да Го обичаме, защото иначе няма да живее в нас. За да създадем тия четири неща, необходими са още шест неща, които трябва да знаем. Има три неща, които лъжат:

1. Вкусът - той иска да изпитаме стомаха от какво се нуждае; може известна храна да е сготвена от лошо месо, но подправена с миризми, посготвено, излъгва вкуса, но когато отиде в стомаха, последният я отхвърля.

2. Сърцето ни. То ни лъже, затова трябва да слушаме душата си - тя не ни лъже. Защото сърцето приема ласки, а душата ги отхвърля

3. Интелектът. Каквото е отношението между сърцето и душата, такова е отношението и между интелекта и ума - те се контролират от духа. За да превъзпитаме вкуса, сърцето и интелекта, трябва да слушаме съветите на стомаха, душата и духа - ума, а за това трябва да знаем как да храним своите стомах, душа и ум. Знаем ли това, ще бъдем здрави.

Где е тая необходима храна? Дробовете ни не търсят въздуха, отворим ли устата, той прониква в тях. За умствената храна има около нас хиляди предмети, от които я възприемаме чрез очите и ушите.

Как да приложим тия четири основни елемента? - Посредством Любовта. Хората са нещастни, защото търсят любовта. А какво е любовта? То е да си готов за самопожертвуване.

Ние обичаме много някого, защото ни дава. Ние обичаме Христа, защото ни храни, защото се самопожертвува за нас чрез

житното зърно, което ядем. Затова е казано: "... да ядете плътта ми и да пиете кръвта ми." Искате ли да ви обичат, трябва да сте готови да се самопожертвувате - да любим, значи да се жертвуваме, т.е. да сеем - трябва да посеем любов, за да пожънем любов. Животът ни има цена само дотолкова, доколкото е полезен за нашите близни. Животът е една сила, която Бог ни е дал. Тя може да се вземе, както ни е дадена. Ние нямаме сега живот: пъшкаме, лягаме, въртим се на леглото и пр. Човек трябва да има три неща, които се изискват за живота: здрав и дълбок мир и самопожертвуване за Господа. Христос ни е показал пътя на живота. Първото е самопожертвуванието, а то значи да жертвуваме ума, сърцето и имота за близните си. Христос е вложил живота си там, дето може да израсне. Първото условие за нашия живот е да се откажем от многото наши желания, нечистотии.

Реката се влива чиста в морето, но когато се връща, тя си носи и нечистотиите. Не трябва да се връщаме с нечистите, лошите желания.

За да се приближим към Господа, трябва да вложим Божествените: Любов, живот, мисъл и воля. Щом ги вложим в нас, ще ги имаме в нашия живот и Господ ще изпрати Своя Дух и ще сме здрави и умни.

Да оставим греховете си и да не повтаряме и казваме постоянно: "Бог ще ги използва за нова почва, за да сеете пшеница."

Слънцето всеки ден грее, Господ е всеки ден пред нас. Бог живее над нас, както слънцето над земята: то ни праща нужната топлина и светлина, да растем, като премахва студа, който владее във вселената - спиращ всеки напредък. Така и Бог чрез духовете Си ни осветлява, стопля и възраства. Щом сме здрави, умни и бодри, Духът е с нас и Господ е с нас. За този живот и свят не ще особена програма, доста е за изпълнение даденото ни от първоначалния Божествен план и ще бъдем богати - ние страдаме, защото изменяме Божия план. Трябва да се освободим от всички лъжливи понятия, външни влияния и да се съветваме с Бога, Който е в нас; нека слушаме вътрешния си глас - да се съветваме с Бога, Който е в нас; нека слушаме вътрешния си глас - душата си.

Бог е в душата - "мога" - и дяволът в душата - "не мога", т.е. на всяко дело Божие трябва да казваме "мога", а на всяко не дело Божие има смисъл да казваме: "Не мога". Щом речем "мога", Бог ще дойде и ще ни помага и за най-мъчните неща. Като кажем "мога", непременно ще го изпълним.

Дяволът е силен, защото му казваме “мога”, когато той ни каже да лъжем и други подобни. Жената прави погрешка, когато каже: “Не мога да угодя на мъжа си”, майката, когато каже: “Не мога да възпитавам децата си.”

Христос иска да употребяваме две думи: “мога” и “не мога”. Мога да любя, не мога да мразя. Мога да казвам истина, не мога да лъжа и т.н. По този начин двата духа се явяват; при нас са всеки ден. Добрият ни казва нещо, ние го отхвърляме, но не сме свободни, защото духът на злото ни чака. Христос иде да ни научи, когато дойде доброто, да казваме “мога”, и когато дойде злото, да казваме “не мога”. Една нива не може да бъде притежание на двама господари, трябва да бъде или на доброто, или на злото - така е и човекът. Господ ни учи на всичко, което е добро. Бъдете верни на Бога, Който живее във вас. Трябва да имаме четирите основни елемента: Божествената любов, Божествения живот, Божествената мисъл и Божествената воля, за да насадим в нас вкус, сърце, ум, интелект и да развием нашите сърце, душа, дух. Да не казваме “не разбрах”, а само “разбрах” - тогава Господ ще ни даде да разбираме всичко практически.

Да бъдем верни на Господа, на Христа. Христос, това е животът, любов, живите мисли, които учат народите да се любят. Той е колективност на възвишените духове, които учат народите как да живеят, дават им законите и ги управляват. Христос е, Който ни избавя от ония вериги, в които се вплитаме доброволно. Ако сега не Го виждаме, Той ще се яви един ден и ще поиска десетъка. Той е нашият най-стар брат. Близо е денят на Неговото явяване. Късно е вече, който не Го е потърсил. Има вече виделина навсякъде, изменя се начинът на живота. Да бъдем верни на нашия Господ, на нашия Христос, Който вече сме познали. Той ни е дал живот и здраве и всякога Той ще бъде с нас и в нас.

6 април 1914 г.

Бургас

Съставено по бележките на Минчо Сотиров, Иван Гарвалов и Величка Стойчева.

МИСЛИ ОТ Г-Н П. ДЪНОВ

Душата обладава целия гръден кош, обаче пребъдва под лъжичката, гдето се усещат удоволствията.

В главата е Духът.

В духовния свят се хранят с нектар, и то с една милионна част от онова, което тук употребяваме; затова ония, които тук са навикнали да ядат много, се измъчват, когато минат в духовния мир.

Земята е едно училище и място, гдето духът черпи сили и опитности. Който живее добре, той е учен човек, макар че е прост, според нашето разбиране. Затова и ние трябва да се научим добре да живеем.

Който ни нагрубява, той е забулен в нещо, затова защо да му се сърдиш за грубата му обноска или за това, че не те разбира? Най-мъчното нещо е да търпиш. И този, който може да търпи, е велик човек.

Ние отиваме пред Господа, молим Му се: "Дай ни това, дай ни онова", а пък ни е страх да си снемем от гърба старите грехове, които крием от Него и с които не смеем да се разделим. А за да снемем, трябва да се изповядваме на един стар свещеник и Господ ще влезе в него, ще ни изслуша и ще ги снесе, и след това възможно е до един месец да добием ясновидство. Изповедта може да стане и на уединено място, като си представим във видение едного от братята Господ също ще обземе представяния ни брат и ще ни изслуша и освободи

Не се изповядвайте на млади хора, защото възможно е да не са достатъчно силни да понесат греховете ви и можете да станете причина да паднат. (Г-н Давидов разправи, че когато повярвал и се обърнал към Бога, изповядал се на отец Никола в Коджабукския манастир, комуто казал и майчиното си мляко. Тогава г-н Дънов каза, че той се е освободил, а него е натоварил и понеже не е могъл да понесе греховете, падна, и сега е в положение, каквото го виждаме.)

Човек живее в материалния свят с ума и тялото си; в астралния - с душата си; и в духовния - с духа си.

Духовете ни завземат по два начина: чрез прозявката и чрез гнева.

Тия, които ни обземат чрез прозявката, не са опасни. (Вед-

нъж г-н Дънов е говорил с покойния сега дядо Сава Хаджидечев от Бургас. При обикновен разговор дядо Сава се прозял и започнал да разказва за Христа, Евангелието и вярата. Повторно се прозял и обърнал да разправя за царя, войската и войните. Трети път се прозял, започнал за манастирите, управлението и политиката. Четвърти път се прозял, започнал пак за Евангелието и вярата. Вижда се, че първият дух е бил някой религиозен, вторият - военен, третият - политикан и четвъртият - пак първият се намерил).

В момента на гнева, когато разсъдъкът спре да действа в човека, духът се изтласква вън, тялото остава празно и в този момент може да се намери един нов дух, който се загнездва в кръвта и трябва със сила да се извади.

Когато на някого ще се даде ясновидство, при замижаване ще види едни конусообразни форми, на върха с топчица и закривени във вид на запетая, да се въртят в кръг, едни от тях са бели, други черни, това са два духа - бял и черен, които се борят кой да ни завладее. В този момент ние да се не месим в тая борба, защото можем да станем жертва, а само да помагаме на светлия дух, като се молим Богу, той да излезе победител. В края, когато белият дух вземе връх в борбата, ще ни обвие в една светла материя и това е знак, че ни е обзел.

Когато ядем с благодарение*, ние сме използвали всичко онова, което сме яли. Щом сме доволни от сготвеното, даже малко да забележим на жената, че яденето е безсолно или прокиснало, "праната" изчезва, и ние нищо не сме се ползували. Ако яденето е безсолно или недокиселено, възхвали, че превъзходно е сготвено и стани, сам си дотъкми на вкус. "Праната" е жизнената сила, която съществува във всеки човек, но в различно количество. Комуто раната се заздравя лесно, той има по-голямо количество прана. И обратно, който е беден на нея, бавно му заздравява раната. Има закон, чрез който върху каквато и да е голяма рана, като си туриш ръката, моментално заздравява.

Благодари на Господа, когато ядеш, защото ти е дал възможност да се наситиш и събереш нови сили и да продължиш живота си на земята. Благодарни, когато изчетеш някоя книга, защото ти е дал възможност да събереш нови знания.

Благодари, когато откъснеш едно цветенце и го помиришеш, защото те е насладил. И за всичко, за всичко благодари!

* благодарност

Физическото тяло ни дава грубия материал и служи за скеля, за съзиждане духовното тяло, с което ще се материализираме и дематериализираме, когато минем в духовния мир. Ако душата във физическото тяло не е успяла да си съгради духовно тяло, то тя след смъртта на физическото тяло остава като сираче, бедна и не може да се проявява, понеже няма от где да черпи сили.

Духовният свят се представлява като мираж - приближават към него и той изчезва от погледите им, не го намират и казват, че няма духовен свят. При няколко такива опити те разумяват, че другаде е същността на нещата, и ще се върнат по-нататък не за миража, а за самата същност. Същото нещо става, когато гледаме нещата в огледала.

Амин!

9 април 1914 г.

Бургас

ПОЗНАЙТЕ ИСТИНАТА И ИСТИНАТА ЩЕ ВИ НАПРАВИ СВОБОДНИ

Стремлението на всеки един е свободата в света. Под думата "свобода" да разбираме широчина на своите действия, мисли, желания, които са скрити в нас, и премахване всички стесняващи ги условия.

Свободата е едно качество на Духа.

Да лишим някого от свобода, е падане. При изгубване условията за развиване свободата се ограничава. Например изгубване една част от тялото - ръка, крак, това е намаляване на свободата. Изгубването на ума, мисълта, зрението, слуха и изобщо всички чувства е пълно ограничение на свободата.

Истината е условие да се възвърне свободата на духа. Свободата подразбира три условия. Първо, свобода на тялото. Второ, свобода на волята и трето - свобода на сърцето за проява на чувствата и мисълта. Христос казва: "Истината ще ви направи свободни." Истината ще ни покаже пътя към свободата. Не всяка мисъл, желание, воля ни носят свобода. Всяка дума е хвърлена граната. Всяка дума е съчетание от мисли. Една лоша дума, мисъл може да ни лиши от свободата. Казаната обидна дума произвежда своя ефект. Всякога трябва да имаме мярка, за да пробваме, мерим своите мисли и желания. Тая мярка, тоя пробен камък е Христос. Той винаги трябва да бъде пред нас и в ума ни. Когато сме винаги с Христа, у нас се пораждат изобилно мисли, желания и стремеж за работа, а това е добър признак. Само че не всички са от едно и също качество, трябва да знаем кои от тях да избираме. Мислите и желанията са камъни от една кариера, от които се гради бъдещото човешко тяло, а то е духовното. Тия мисли и желания идат от разни направления. Трябва да умеем да избираме необходимите камъни за градивото. За градивото на къщата ни необходими са освен камъни още и желяза, дървета и други материали. Има духове, които ни продават от всички материали скъпо или евтино; когато ни ги продадат по-скъпо, излъгали ни са колко струват.

Христос иска да ни направи свободни. Ние сме обвързани с хиляди задължения - първите от тях са към родителите, сетне към братята и сестрите, по-подир, когато встъпим в брак, към жената и децата, по-подир към обществото и пр. Изкуството е да знаем как

да постъпваме към всеки един от тях. Свободата има права и задължения. Обществото само с права или само със задължения не може да вирее, а са необходими двата процеса, които трябва да вървят заедно. Правата се ограничават според изискванията на нашите нужди. Искаме ли повече, ще се появи обратна реакция. Гдето има повече мед, ще се съберат и повече пчели, да го ядат. Гдето има повече богатство, около нас ще дойдат всички лоши духове. Богатството е необходимо за свободата - то, като дава блага, дава и злини, може да стане човек мързелив, горделив и прочее.

В Христовото учение стойността на човешката душа зависи от вътрешните качества - да бъдем свързани с Господа, т.е. да бъдем облечени в Истината, а то е да бъдем облечени в Любовта.

Слънцето познаваме по неговата светлина и топлина. Бога познаваме по Истината и Любовта. Когато Истината влезе в нашия ум - ние мислим, а когато Любовта влезе в нас - ние действваме. Истината е вътрешният зародиш на душата. Ако я имаме, ще усещаме винаги едно засилване - не ще има старост, а все младост, ще се чувствуваме всякога бодри. Мъчнотиите са едно благословение - те са едно условие, за да се повдигнем, защото ще се трудим да ги отстраним, за да добием благата.

Всички наши органи, части от тялото като ни помагат, те ни и ограничават, затова трябва да знаем техните функции, за да работят правилно. Сега създаването на духовното тяло ще бъде нам подчинено. То ни напуска и ние се разделяме с него. Трябва да се сродим с всички духове, които съставляват, живеят в нашето тяло и ни помагат. А то е, казва Христос, че трябва да се сродим с Небето, а сродяването е задължение. Христос се сроди с всички духове. Той се самопожертвува не само на кръста. Съществуването на всичко, върху което сега живеем, е от Христос, затова ние Го и обичаме. Той ни е оставил богатство, за да се ползуваме, а не и да го обичаме. Той ни го е оставил, за да се ползуваме, а не да го вземем да го делим. То е богатство, за което Христос се е самопожертвувал. Ако не го ползуваме, Той ще ни го вземе. Той ни го е дал, да се развиваме духовно и да ни приготви за ангелски живот - след тоя свят ще трябва да преминем в друг - света на ангелите.

Христос иска да ползуваме пробния камък, а това е нашата Божествена душа и когато я намерим, ще бъдем свободни. Христос в света е учил хората как да намерят своята заровена душа-

скритото богатство. Много от нашите души са заложени и трябва да ги намерим. Когато човек е слязъл от небето към земята, той е заложил своята душа, затова трябва да я откупим. Всички живели преди нас хора са работили земята, натрупали са пръст, и ние трябва да работим с душата си върху същата почва. Затова се иска да имаме условията за мярката - пробния камък. Обръщението, покаянието и прочие, и тук става процесът на новораждане. За да се сдобием с пробния камък, трябва да бъдем свободни; за да бъдем свободни, трябва да благодарим за всичко, което ни се случва - добро, лошо, и това е Христос да живее в нас. Тогава всички длъжности за нас са еднакво важни. Не ще ни се отдаде по-голяма длъжност, ако не сме изпълнявали по-малката добре. Бог и ангелите изпраща да слугуват на някоя грешна душа за изправлението ѝ. Всякога трябва да започваме от по-малките работи и да отиваме към по-големите, а не да казваме, че като сме свободни, не сме длъжни да извършваме някоя работа. Господ е създал земята и когато тя изпълни своите мисии, нейните частици ще се разширят и ще се свърши земята.

Всеки наш акт в света е колективен, защото сме свързани с много духове. Всяка наша мисъл е едно задължение - една полица, и духът, който я има, той ни ръководи и сме в неговите ръце. Затова да не желаем големи работи, защото, като ги искаме, като наше право ще ни се дадат, но по-подир ще каже духът: "Сега плати!", а като нямаме да платим задължението си, идват страданията ни, лишения, болести и прочие..

Всеки гневен е окраден, защото е извън тялото си излязъл и духовете го обират. Затова всеки да следи в своята "къща" - тялото си - това е свобода. Сме ли в чужди къщи, не сме свободни, защото всякога ще могат да ни изпъдят.

Първото важно нещо е сега да различаваме нашите желания и мисли: които от тях са за наша полза, тях да искаме да се изпълнят. И тогава казва се: Господ ги е предназначил за нас.

13 април 1914 г.
Бургас.

По бележките на Минчо Сотиров, Иван Гарвалов
и Величка Стойчева

СЪБОРНА СРЕЩА В ТЪРНОВО 10 -18 август 1914 г.

В 8 часа и 20 минути, преди обяд, по поръка на г-н Дънов г-н Пеньо Киров повика в преподавателния салон някои от онези членове на Веригата, които още не бяха си отпътували и които случайно бяха дошли. Събраха се 14 души, а именно: Пеньо Киров, Тодор Стоименов, Тодор Бъчваров, Илия Стойчев, Димитър Голов, Петко Гумнеров, Костадин Иларионов, Никола Ватев, Деньо Цанев, Драган Попов, Петър Тихчев, д-р Христо Дуков, Серафим Шиваров, Петко Епитропов.

На тези 14 души се дадоха от г-н Дънов по девет житни зърна, след което се каза:

Тези зърна ще ги пазите. Те ще бъдат за духовното и материално развитие на българския народ. Ако не грешите, в тези зърна е складирана известна сила и енергия, която може да влезе у вас. Ще ги пазите добре. Гледайте да не пропаднат някъде, да ги изядат мишки или нещо друго.

Тук г-н Дънов веднага мина да разяснява пентаграма и каза ... (Много малко успях да запиша, защото нищо не разбирах.)

Има ключове и змии - там са лошите духове - адът. Когато известни сили искат да ви повлияят, гледат да разрушат ключовете, съобщенията, които имате; също ако се прекъсне коренът на дървото, за да няма съобщения за храна. Така са нашите мисли и желания. Имате още и други десет емблеми: чаша, книга, светилник и прочее, и три букви, обърнати с ъглите нагоре, нещо, което е признак, че действително сме в 13-а сфера, а то значи, че сме в ада. Появяването на тази емблема - пентаграма, ни показва, че времената са дошли, и най-първо Този (сочи образа на Христос на стената), Когато зидарите отхвърлиха, стана глава на ъгъла . (По-нататък се дадоха и други, доста много и подробни разяснения по този символичен знак - пентаграма, но и г-н стенографът не е успял да ги схване). Тази емблема се състои от вибрации, които, ако не се възпроизвеждат във вашия ум, сърце и душа, няма да имате желания ефект; когато, напротив, ако вибрациите се възприемат както следва, словото тогава е мощно и ще дойдете в съприкосновение с всичките висши същества, та да може да работите във външния свят. Особено буквата Ж в пентаграма с

живота си трябва да я качите горе, защото този пентаграм за в бъдеще трябва да се измени, понеже, тъй както сега е даден, показва, че настоящето положение на църквата трябва да се измени, в смисъл тази буква Ж да излезе горе. Как? Като положите тази корона върху Христа. И когато дойде Христос у вас, ще станете силни чрез знание, светлина и възможност да ги възприемете, та да ви даде най-висши знания за Божествения свят и ще се разкрие пред вас нов свят. Ако вие не усвоите тази енергия (материя), която ви се дава тази година, всичко друго, което ще ви се каже, то ще бъде тера инкогнита. Трябва да знаете, че вие имате първата стъпка, защото тази година е първата година от настоящата нова епоха от развитието на човечеството. И ако от знанието, което небето ви дава, вие съумеете да се приспособите, то ще се ползвате. Вътрешно е нужно да се обедините с Христа, а за начина е ваша работа да го намерите.

Опитът всекиму ще покаже начина и този опит, понеже ще е важен, съществен, всякой може, ако иска, да ми го съобщава. Работете повече със себе си, а не със света. Светът ще бъде зает със себе си, та няма да ви закача - пентаграмът рисува състоянието на света понастоящем и от него е явно, че той се разпръска сега със змии и други животни, следователно пентаграмът е тъкмо на място. Като дойде времето, ще му се даде друга форма, но сега той е на мястото си.

Божии закони не търпят отмяна и отсега нататък няма сила, която да препятствува за идването на Царството Божие. Всичко ще си отива по естествения ред и път и вие наблюдавайте и ще видите как небето ще развие своя план.

От съвременните народи англичаните на кои уподобявате?

Местоположението на Балканския полуостров е както Палестина, само че планините в полуострова отиват на изток, когато в Палестина отиват другояче. И както евреите бяха упорит и своенравен народ, така са и българите - има чудно сродство на духовете. Сега, за да не пострадат българите, за да не се повтори и с тях историята, както що стана с евреите, които знаем, че страдаха от Вавилон и Рим и прочее, и за да може да стане правилно тяхното развитие, то в пентаграма има знакове, от които става явно, че невидимият свят пази равновесие. Самата картина на пентаграма говори и който има разбирането, нека свещта! Христос идва, за да се изяви по-осезателно. Важните години са. 1911, 1912, 1913, 1914 и 1915 година. Към края на 1915 година ще станат боеве, но

възможно е този период да се съкрати до известно време, но крайният предел е този. Останалите години 1916, 1917 и 1918 година ще бъдат с вътрешни размирици, главно Европа. Сега вас ви интересува като как ще се сложат работите? - За Германия и Англия идват големи изпитания, а за Франция и Русия още по-големи. Румъния, Гърция, Сърбия, и те ще претърпят доста изпитания. Турция ще бъде напечена много от Италия, от което Англия ще се възползува. А нас ще ни ползува в тия времена да намерим място, на което Господ да положи олтар за служене. Защото ние доколкото служим на Господа, дотолкоз ще се благословим. Господ не иска да мислим само за Него, но да прилагаме мислите си в служба Нему, т.е. като мислим за Него, също като се обръщаме и мислим за слънцето и въздуха, ние същевременно се ползуваме от тях. Обичаш ли Господа, готов е да даде всичко за тебе; не Го ли обичаш, затваря се като камък. За това ние можем да направим Господа за нас и строг, и благ. И трябва да знаете, че вие вече ликвидирате със старата карма.

Казвам ви: сега, в новата епоха, не правете старите погрешки, защото, щом направите старите погрешки, непременно ще се намерите в числото 13. Истина, сега сте в числото 14, но щом съгрешите, ще влезете в числото 13 и ще изпитате страданията, които изпитват всичките хора, които страдат по земята. Сега именно живеем в едно от най-благоприятните времена от чисто физическо гледище. Всички стари идеи и норми рухват. Някой си мисли да прави това-онова. Но как? Когато най-малко две години ще държи войната, а след това ще настъпят вътрешни смущения, та не бива да се сърдите, че не може да реализирате тези или онези планове. И пак ви казвам: страданията ще бъдат големи и ако заради избраните не се съкратят тия страдания, та да се помогне на сегашната цивилизация, тогава тежко и горко...

Във вашия ум сега е грижата, на чия страна ще бъде победата - Тройното съглашение или Тройния съюз? Вие какво мислите? (Всички отговарят: Тройното съглашение). Добре. Тогава чувствувайте това, а избягвайте симпатиите. И щом чувствувате така, то е вярно. През цялата година ще се молите за тия три неща, които ви продиктувах, и няма да давате обяснения - искате да проверим закона. Ето сега го проверяваме. Искате осезателно доказателство и аз ви дадох тази година такива. Навсякъде виждаме смутове и боеве, а ние си имаме един прекрасен събор; и ако да е военно положение, ние пак сме добре. В София, като се научили за нашия събор, са казали: "Не ги закачайте!"

За Турция аз съм ви казвал, че тя ще си върви по свой път. А балканският въпрос се разрешава вече, както и друг път съм ви казвал. Сега, 1914 г., смятайки от 22 март до 22 март годината и от август до август, защото те са, които важат за нашите сметки на политическата година, всички ръководители на народите присъствуваха тази година на събора ни. Те дойдоха за едно съгласие: на всеки един народ да се дадат права и всеки да възприеме заслуженото, било то добро или зло. Това именно присъствие тук на народните ръководители обяснява положението и поведението на нашето правителство да не ни закачат. Тази година работим с числата 3, 9, 27 и 81, а те са най-силните числа за работа. Виждате даже, че тази година бяха дошли резервни членове: ако отпътува някой член от Веригата, резервният веднага да го замести. Тая година ще бъдете зрители на велики работи. И човек в такова време да гледа това, то значи сам да е велик, защото работите, които настъпват, са в действителност велики и осезателни.

Колкото за България - тя ще вземе много повече, отколкото е очаквала, даже повече от Мидия-Енос. Защото работите така са поставени, че който и да спечели - дали Тройният съюз, или Съглашението, България все ще спечели. (К. Иларионов: Но ще воюва ли България?)

Самият събор показва. Времето през всичките дни беше хубаво, с изключение малко в началото, но то е нищо. Нищо не предвещава война. В реда на нещата е да се обединят България, Сърбия и Черна гора, защото южните славяни трябва да са обединени в едно цяло.

Интересно е наводнението в Ески Джумая, защото то е едно благословение за народа. Всичките лоши духове, които се бяха събрали в България от Румъния, Сърбия и Турция, трябваше чрез това наводнение да отидат в Черно море. Откак наводнението премина, атмосферата у нас се разведри. И ще се разведрява все повече, защото България става звено за обединението на славяните. На физическото поле до 1912 година имаха подозрение хората срещу Веригата, но от 1913-1914 г. това подозрение се премахва.

Събранието се свърши в 12 часа на обяд. Времето днес през целия ден беше ясно, тихо и топло.

18 август 1914 г., понеделник
Търново

Бележки измежду разговорите с приятелите, казани от Учителя на 5 януари 1915г.

В понеделник, 5 януари 1915 г., в 15 ч. и 30 мин. пристигна в Бургас Учителят П. К. Дънов, идещ от Сливен.

Измислили са хората, между другото, и “топове”. С топовете сега само развалят къщичките на хората - не могат да ги убиват. Направил си човекът къщичка, удрят го с граната и хоп, изпъждат го от къщичката. Само че когато след изпъждането му от къщичката се намери отвъд, важно е по-скоро да се събуди и да дойде в съзнание.

За да се оправи на някого работата, трябва на друг да се развали. От 2000 години работите на дявола бяха оправени, а на хората не им бяха оправени работите. Сега работите на дявола ще се развалят, а на хората ще се оправят.

Отсега нататък, който иска да му върви, да казва ИСТИНАТА, а който иска да си загуби гражданските права, нека лъже.

5 януари 1915 г.
Бургас

РАЗГОВОР ЗА ОТКРОВЕНИЕТО

За да изтълкува някой едно пророчество, той трябва да се върне назад във времето, когато пророкът е изказал това пророчество по известни формули, да разбере какво е искал да каже.

Когато от пророчествата се вземе известна емблема, за да се разбере нейното значение, трябва да се види от кого я е взел пророкът, кой я употребява: военни, религиозни или други. За подобно се отнася - та при тълкуването трябва и да ѝ се предаде такъв характер. Тръбите, конят са военни емблеми, книгата - религиозна и пр. Четирите ангела, свързани при реката Ефрат (*Откровението*), представляват четирите поробени народа около тая река, които сега ще се освободят (Асирия, Вавилония, Армения и ...).

Ангелът в 10 : 2 на *Откровението*, който излезе с книжката, показва новото учение, което ще дойде. Числото 10 показва царската власт, която е сега в 10 държави.

Питат ме: кой ще победи в сегашната европейска война: германци или руси? - Който казва, че в настоящата война ще победи Германия или Русия, Съюзът или Съглашението - не разбира духа на пророчеството. Няма да победят нито едните, нито другите, ще победи третият - Христос.

Отгоре ще дойде победата.

От тия царства ще изчезне едно, за да се въздигне новото царство на Христа, а това ще бъде царството, гдето работи Христос - Българското царство. Гледам, турили в новата софийска църква "Александър Невски" статуята на цар Фердинанд. Това е светското. Защото, за да се причисли някой между лика на светиите, това значи много - трябва обаче по-рано да страда.

Питат ме: "Защо пострада България?" Отговарям. За да стане Фердинанд светия. Защото България се готви за нещо възвишено - да завземе тя това десето царство. Добре - туриха българите Фердинанд между светиите, провъзгласи се той за цар. Царството, царизмът има голямо значение, обаче казаха им от горе: "Да видим сега, да пострадате. Постъпчете ги, да видим, знаят ли да търпят."

Първото качество на светиията е да търпи. Кой е белегът? *Откровението 13 : 16*. Всяко нещо днес с пари става, всички с този белег си служат. *Откровението 13 : 18*. Кое е числото 666? То е кабалистическо число. Нали човек бе създаден в шестия ден?

При това 3 по 6 прави 18, това са трима царе: руският, германският и сега българският. И тримата трябва да отстъпят на Христа, Който иде. Числото 18, както и числото 6, е човешко. Има и друго тълкуване. Човекът е трояк. Той живее на физическия, астралния и духовния свят.

Какво е отношението на България спрямо великите сили? Както една малка клечица тук, на физическия свят, е нищожна, понеже се търсят все големи клечки, обаче на духовното поле тя означава нещо, защото е при едно по-нежно състояние, гдето няма големи клечки. Така и една малка болка, ако се яви някъде по тялото, нищо не значи, обаче ако е някъде към окото, ще се почувствува, даже да засмъди колкото бод* на игла.

Човек трябва да види какво е отношението на онези народи, които са горе. Техните царе се наричат богове.

Архангел Михаил се бие горе и като свали нечестивите долу, ще се вдигне за известно време мирът от земята, както е сега. Тук воюват 17 милиона войници, а тези, които ще паднат от горе, са 200 милиона.

Съвременният строй и бъдещата епоха имат съотношение, както една гъсеница към пеперудата. Гъсеницата, докато стане пеперуда, трябва да преседи известно време в пашкула. По отношение пеперудата (бъдещата епоха) трябва да стои 50 години в пашкула, за да излезе оттам.

В двайсетия век се ликвидирва: всеки си взема своето. Сега са години на ликвидация.

Няма светия, който да не е бил бит, преди да влезе в Царството Божие. Но сега вече астралният свят е очистен - няма дяволи. Когато отидете там, няма да ви бият.

Това е хубаво в българския народ, че има духовно пробуждане отвътре. И то не само масата, но и интелигенцията. Там е спасението на българите, в това духовно движение.

Тия събития всички ще ги гледате. Взеи сте си по един билет и ще гледате. Друго е, когато ви се разправи повърхностно това, което ще се представлява, друго е, когато сами го видите. Вашите въпроси приличат на това, когато някой започва да разпитва за съдържанието на пиесата. Който се интересува и е нетърпелив, казвам му: Вземи, купи си билет и след три часа ще видиш.

Българите казват: "Биха ни, взеха ни маслото", но не бойте се, вашето масло не е в сърби и гърци. Те взеха айрана, а маслото

* убождане, бодване

отиде горе в небето. Кое е България? То са живите, съзнателни хора. Какво ще стане с България? - Тя е посята и ще трябва да поникне - да пострада. Някой се пита: "Какво ще стане с мене?" - С тебе ще стане това, да работиш смирено пред Господа, със слугинска престилка да слугуваш. Някои искат с корона да слугуват на Господа. Когато имаш къща, богатства и пр., не можеш да слугуваш, тогава на тебе трябва да слугуват.

Какво ще стане с Румъния? - Каквото става с някой разбойник, когато го пуснат от затвора - отива си в къщи. Румъния ще бъде заобиколена със славянството и ще остане като островче в море. Виж, друг е въпросът с гърците - те имат култура, обаче те трябва да се държат добре със славяните, за да се благословят. Иначе Господ ще им прати старите господари - италианците. Сега културата се пренася в славянството. Българите и останалите славяни трябва да се съединят. Но на ума на поляци и сърби не трябва да се разчита, като се говори за бъдещата култура, защото техният ум е умът на парите. Те са достигнали да имат пари, сила и власт, а бъдещата култура иска нещо повече.

Какво е изгубила България? - Да вземем за пример двама съседни, от които единият отнема по някакъв начин имота на другия. А ограбеният има син и другият - дъщеря. Те (младите) се влюбват и като се оженият, кой става по-богат? Сега гърци, сърби и българи Господ ще ги ожени, в съюз ще ги съедини Господ. Защо ни наказвате? - Защото бай Ганьо се дуелира - има си закон, по който го наказват. По-добре, че стана така. България ще се определи в сегашната европейска война, или всесветска война, след като бъдат определени Гърция и Румъния. Ние, българите, ще отиваме в Цариград.

5 януари 1915 г.
Бургас

ДОКАТО ФАРИСЕЯТ НЕ СТАНЕ МИТАР, НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ХРИСТИЯНИН

Без митарското стъпало не се отива на християнско. Яков (*Би-тие 31 : 23*), докато не стане митар и не се покае, не става прavedник. Павел, в 7 глава *Послание към Римляном*, дълго стоя митар, за да стане християнин.

Гордостта води към падане. Тя е предвестница към падането. Така бе с България, така ще бъде и с Германия. Така е било, така ще бъде с всеки горд човек, с всеки горд народ, държава.

Религиозни не могат да бъдат всички. Такива са само тия, които са готови. Светът ще се спаси от един човек, който се е обърнал към Бога, защото той може да закваси много хора. Не е потребно количество, а качество. В религиозно отношение е потребна опаковка. Едни са ядки, други черупки, трети обвивки. Необходимо е теория и опит. Един човек вярва в себе си, друг в обществото, а само високо духовният вниква в същинската причина и той вярва само в Бога.

Някои проповядват, че няма Бог. Например учителите учат с такива лекции в училищата. Бог от това не се страхува, защото е силен и търпи всичко, но всеки, който сее, ще пожъне своите плодове. Виждаме ученици застрелват своите учители.

Бог е една необходимост за човечеството. Съвременните хора нямат понятие за вяра даже, а философската страна на понятието Бог никак не я разбират. Когато човек добие истината, ще получи равновесие.

В един град пратили комисия да пита Господа, защо е направил царете. Техният цар бил много лош. От най-щателната справка по книгите на сътворението се видяло, че Господ е направил само човека, а не и цар. Те са от хората и затова страдат от царете си. Един е Царят - това е Господ Христос.

Хората трябва да правят добро или зло. Който нищо не работи, по-зле прави от тоя, който работи зло.

По въпроса за прераждането: То ако погледне човек философски - в света е само един Дух, тогава защо е спорът - има ли, или няма прераждане?

* * * * *

Свещениците ще ги вземем с нас. В десетина години свещениците ще ги прекараме през огън и ще ги вземем с нас.

Аз ще ви кажа кога ще дойде гонението. Сега е харман. Ще трябва да овършеем, та тогава ще дойде вятърът да отвее; това е гонението. Когато овършеем, нужно е да дойде вятърът да отвее.

6 януари 1915 г., вторник, от 19ч. и 30мин.

Разговор с Учителя в дома на Г. Стойчев

Бургас

ИДВАНЕТО НА ХРИСТА

Ефесяном. 3 глава

Ще дойде на облаците. А как ще Го видят тия, които са под облаците? Облаците, това са стихииите, бурите, дъждът. Как ще видим Христа? - Така, както когато се е възнесъл.

А в каква форма се рисува в нашето въображение образът на Христа? Има в нас едно чувство, което ни подсказва начина на Христовото идване. А ако схващате във вашето въображение какво ще бъде идването на Христа, то е интересно.

Любовта отделна ли е от човека? Тя може да се прояви и като съзнателна сила, и като несъзнателна, и като самия Дух, който движи нещата. Христос ще се яви в трите свята:

1. в астралния *- за нашата душа; там ще се яви висок, снажен, обвит в светлина; Неговата мисъл, Неговият ум са светлината около Него;

2. в духовния свят;

3. на земята ще се "яви на бял кон", ще ходи, ще проповядва и гдето мине с белия кон, ще влече хората след себе си. Ще кара всеки да вземе кръста си и да тръгне да проповядва. Конят е силата - Словото.

Къси бележки - откъслечи само от философска беседа на Учителя

8 януари 1915 г.

НО СИН ЧЕЛОВЕЧЕСКИ, КОГА ДОЙДЕ, ДАЛИ ЩЕ НАМЕРИ ВЯРА НА ЗЕМЯТА

РАЗГОВОР

Лука 18; 8

Ще започна моята беседа с едно изречение, казано от Христа: "Но Син Человечески, кога дойде, дали ще намери вяра на земята."

Може би самото изречение да ви се види несвързано и да кажете: "Че какво общо има с нас и с епохата, в която ние живеем?" Това се отнася именно за епохата, в която живеем. Человечеството без вяра не може да съществува. Обикновената вяра в живота се крие във всички. Всичко започва с вяра: който започне да строи къща, има вяра, че ще я доизкара и прочие такива предприятия има, започва ги с вяра, че ще сполучим.

Обаче Христос не разбира тази вяра. Той подразбира вяра, която не съществува тука на земята. Вярата, за която Христос говори, е една разумна вяра. Вярата в моите схващания, това е почва. В природата сеем на почва: за пшеницата, лозето, растението и пр. трябва да има почва, за да се посеят. Следователно това можем да приложим и в човешкия живот. Вярата трябва да съществува на почва, без нея тя не може да вирее. В моето схващане, когато кажа за тази култура, че има почва, подразбирам култура и върху нея вяра. Вярата е един закон на разумния свят и в човешкия живот тя се изразява в почва. Без вяра не можем да развием една мисъл. Разумната вяра почива на известни закони. И Христос право е определил, че ако имаме от тази вяра, колкото синапово зърно, можем да кажем на една гора да се премести и щяхме да сполучим. А когато имаме почва за вяра, тя ще вирее. И съобразно тая почва да култивираме вярата.

Христос подразбира друго още. Той казва: "Син Человечески, кога дойде...", подразбира се една нова епоха, през която человетеците дали ще имат тази разумна вяра?

Евреите нямаха тази почва да възприемат Христовото учение, затова Христос казва, че когато дойде тази нова епоха, дали ще се намери такава вяра на земята. Ако не разбираме Неговото учение, то действува разрушително. Ако бихме приели Неговото

учение преди 2000 години, щяхме да имаме един резултат тъкмо обратен на сегашния. Настоящата война е един урок за човечеството. И тя е вследствие на това, че хората не знаят да се ползват от законите, които управляват човечеството.

Навсякъде срещам хора, които питат: "Какво ще стане с нас?" А всеки знае какво ще стане. - Когато сте в морето, колкото по-малко багаж носите, толкова по-леко ще ви е, ще изплавате, ако сте по-лек. При походите ще пътувате по-лесно, ако сте по-лек и с по-малък товар. За да можем по-лесно да плаваме във водата и не се стремим да вземем багаж при корабокрушението, а сме благодарни, че имаме време да се спасим и тогава мислим за спасението си, а не за багажа. Така и ние, колкото е по-малка нашата раница, в живота по-леко ще прекараме тия събития.

"Син Человечески, кога дойде...." Този "Син Человечески" иде. Той се изразява в особени признаци, така както пролетта познаваме по това, че имаме едно възкачване на слънцето. А лятото, есента, зимата също си имат своите положения и ние ги определяме даже по слънцето.

В същия смисъл, като очакваме Син Человечески, имаме признаци, за да определим идването Му.

Явява се въпросът, ще бъде ли Неговото идване едно субективно явление, или обратното - обективно такова. Ще има и двата процеса: субективен и обективен. В началото на пролетта, през март, когато слънцето започва своето възкачване, явяват се болести: всички микроби, които са били в калта, разните миазми* се повдигат във въздуха и отравят хората, затова тогава има много болни - едни оздравяват, други умират. И при едно ново учение, при започване на една нова епоха е същото. Слабите хора и в единия, и в другия случай могат да претърпят криза. С появяване на учението става повдигане. Така и ние да се справим с тази вяра и да видим в какво се състои. Една сляпа вяра, една сляпа любов не дават добри резултати. Само една разумна вяра и една разумна любов могат да дадат добри резултати.

Ако ви запитат за задгробния живот, дали има или не задгробен живот, какво ще отговорите? - "Или има, или не." Обаче това не е научен отговор. Отговор без знание не е отговор. А лъжата в каквато и да е форма не ползува никога. Искат се разумни знания. Този разумен живот, който ни заобикаля, на какво почива? Той почива на разумна основа. И който би проследил, ще види как

* отровни изпарения, зарази

разумно действа и със съвсем малко разноси. Например в една фабрика, за да извадят захар от цвеклото, колко много работнически труд, какви машини са необходими! А природата как просто действа! Взема тя това малко семе от цвекло и образува от него цялата тази глава цвекло, в която без особени усилия набира захарта и с това ползува и себе си, и другите. И ако ние бихме усвоили този начин на действие на природните закони, щяхме да бъдем използвали природата и животът ни щеше да бъде по-друг. Христос, когато е казал това изречение, е имал предвид вас и изобщо сегашните хора, защото между Него и нас има връзка. Между миналото и вас тоже има връзка, както между бащата и сина, както има връзка между вас и вашите прадеди. Можем да докажем това и с опит, а за да докажем, че известен елемент съществува, трябва да му дадем условия да се прояви. Например, ако вземем едно семе на роза и ви кажа, че в него се съдържа роза, ще кажете: "Въпрос е това, дали съдържа или не, докажете това!" - Добре! Посаждаме това семе и след няколко месеца вие ще видите, че от това семе ще излезе роза. Силата, която може да произведе от това семе роза, е скрита в семето. Когато един човек умре, той не се загубва, просто обръща се на семе. Вземете една гъсеница в нейния развой. Докато тя е яйце, живее един ограничен живот, а до известно време тази гъсеница ще трябва да се завие в пашкул, от който пак се превръща на пеперуда. Животът на яйцето подразбира гъсеницата, животът на гъсеницата подразбира пеперудата. Въпросът е сега, тази промяна, която става с тази гъсеница, тия три промени имат ли връзка с живота на яйцето, от което се е излюпила гъсеницата. От проследеното въпросът става ясен, значи те са свързани. По същата аналогия върви и човешката душа. Може някой да каже: "Защо понякога човек загубва своето съзнание?" Това показва, че движението може да се видоизмени, или просто изменят се условията. Ако видите един трамвай, при неговото движение един прът е заложен за жицата, обтегната на трамвая. Обаче, ако по някакъв начин този прът се отметне, трамваят спира. Изчезва ли енергията? Не. Значи има прекъсване на контакта, затова движението спира, но при все това то продължава да съществува. Всякога, когато загубваме своето съзнание, става такова отмятане, както при пръта на трамвая. Животът го има в нас. Когато не чувстваме, не мислим, има тъмнина - изгубили сме съзнанието, но като турим слънцето, светлината, топлината, веднага всичко е нормално, то се съживява.

Когато Христос казва този стих, Той разбира ще ли има в хората тази светлина, и когато Той дойде, ще иска да даде тази светлина. А как ще дойде Христос? - Има един пример за някой индуски ученик, който, като изучил всички науки, искал да изучи и метода на любовта. Отишъл да пита за това един индуски учител, но той не му отговорил, а само мълчал. На втория ден също мълчал, на третия, на четвъртия пак не му отговорил. Едва на седмия ден станал, хванал го за ръката и го завежда при реката Ганг, гдето му натопил главата във водата. Като го държал така 5 минути, пуснал го и го запитал: "Какво чувствуваш във водата?" - "Какво ще чувствавам? Имах голяма нужда да дишам." - Така и когато почувствуваш нужда в душата си от любовта, тогава ще разбереш какво нещо е любов. Ние сме сега в такова положение, както ученикът в реката под водната повърхност, за да се уверим, че е потребен въздух. Питаме: "Защо Господ ни държи в тия страдания?" - За да научим какво Той може да върши. Какво казва гьсеницата? - "Моят свят е само листът, който ми дава храна. Листа, листа ми дайте! Че имало цветя, какво ми трябва." Нашият живот е като този на гьсеницата. Така и хората като нея казват: "Материя, материя, за нея ни говорете! Че имало задгробен живот, друг свят, какво ни влиза в работата!" И гьсеницата, като изяде един лист, казва: "Този мой свят се свърши, трябва ми друг свят." Така от лист на лист, докато дойде до едно такова положение - образува в себе си жидкост, нужна за тъканта на пашкул, в който се е извела. Като престои там известно време, излиза пеперуда и сега вече казва: "Цветя, само цветя ми трябва на мене!" Вие сте в положението на гьсеницата - физическият свят на гьсеницата е пашкулът и духовният свят на гьсеницата е една пеперуда. Ако нямаме понятие за духовния свят, той ще бъде чужд за нас. Представете си, че дойде в града ви един знаменит първокласен цигулар. Той на концерта, който ще даде, може да свири много хубаво, но какво бихте се ползували, ако сте глухи или щом вие нямате развити музикални чувства?

Сега, когато Христос казва: "Син Человечески, кога дойде, дали ще намери вяра на земята", подразбира една разумна вяра и в тази разумна вяра има само разумни принципи. И когато тя влезе като почва в човека, той ще съгради своя живот. За да се прояви мисълта, трябва да има известна форма. Ако можем да проявяваме форма, ще можем да проявяваме и воля. С тая вяра човек ще създаде своята форма на волята, форма на желанията

и пр. В съвременните хора липсват форми, затова нямат и воля. Да убия един човек, не е воля; да разруша един град, не е воля; да подпаля една къща, не е воля; тия работи и децата ги вършат. Но в създаването на един град и прочие, там е разумната воля. Воля има само в създаването на нещо върховно.

В разумната воля, в разумната вяра и в разумната любов трябва да има съзнание. Когато един народ се тласка насам-нататък в своя живот, има ли воля? Като народ ние имаме съотношение с цялото човечество и следователно определена работа. Така е и с всеки орган на човешкото тяло: мозъка, дробовете и стомаха. Всеки трябва да се запита: "Какво трябва да направя?" Защото вие сте една разумна единица на мястото си. Всякога един човек е, който може да оправи света. Всеки може да бъде опорна точка, около която ще се групират всички. Когато дойдем до това съзнание, че можем да оправим света, тогава последният ще се оправи. Иначе ако говорим, ние лъжем. Господ е направил човека по образ и подобие Свое, т.е. всичко да можем. Попитайте един химик, който е намерил законите, на които се подчиняват елементите, и по тия закони работи в своята лаборатория, но ако случайно обърка техните отношения, той ще причини експлозия. Също и един машинист, когато е на локомотива, той измерва с един уред какво е налягането на парата в котела, колко атмосфери е нейното налягане. Съвременните хора са тръгнали по един произволен път: вървят те, без да гледат на този уред, и вследствие на това всичката им култура ги приближава до катастрофата, понеже с културата си служеха да намират начини да разрушават. Затова днешната цивилизация е отрицателна, с отрицателни идеи. Хората създават само разрушаващи елементи: 42-сантиметрови оръдия, торпили и др. И когато Христос казва: "Син Человечески, кога дойде, дали ще намери вяра на земята?", подразбира, когато Христос дойде между тия хора на отрицателната наука, ще намери ли вяра, разумна любов и пр. Сега е моментът. Да не мислите, че туй течение на всесветската война е така произволно? "Всеобща война, всеобща война, всеобща война", тя биде предизвикана от постоянното говорене за нея. Ние я създадохме, ние турихме горивото. Сега ще започнем да говорим обратното. Ние я създадохме, ние ще я и възпрем. Ние подпалихме огъня, ние ще отнемем от това гориво. Тая разумна вяра ще я създадем ние, хората. При съвременния строй жени и мъже държат ключа на бъдещето добро живеене. Втори-

те имат това главно назначение, от тях ще се съградят бъдещите индивиди на обществото. Когато строите къща, спазвате известни правила, подбирате добро, здраво градиво. Ако ние трябва да съградим бъдещите условия, в които да живеем, могат да ги създадат добрите майки и бащи с добри мисли. Каквито са мислите на майката и бащата, такива ще се дадат и на децата. Може да имаме само мисли за кражба, то и децата ни ще бъдат крадци. Нашите мисли и желания се реализират в обществото. Каквото мислим, това ще се реализира. Нашите мисли и желания непременно ще се реализират в 1, 2, 3, 4 поколения.

Българите трябва да се поправят, от нас зависи. Много работи може да направите, стига да се свържете с тия сили, които работят в природата. В природата има разни степени на интелигентността и с каквито се съедините, такива ставате. Непременно съгласно с тия закони ние трябва да се свържем, с тия разумни закони в природата. Но казваме, че не ги виждаме. Така е, защото не обучаваме чрез постоянни упражнения нашето зрение. Наскоро един приятел ми разказваше как той с течение на времето е можал да различава от 50 метра разстояние най-дребните пеперудки, които, даже да сте до тях, мъчно се съзират. И когато ми показваше той своите колекции, трябваше да си послужа с моята лупа, за да ги разгледам. И той сам казваше ми: "Чудя се как е възможно." Работата се състои в това, че той от постоянното напъгане на своето зрение, този център в неговия мозък се е разширил.

Нашето идване на земята е да бъдем свободни. Любовта ще ни направи свободни. Съвременните хора живеят при стесняващи условия и не могат да ги изменят. От религиозно гледище това тяхно положение е волята на Бога. Знаем ли философията на единиците? - Казваме: един кон, една къща и пр., но с първоначално създадената единица, с нея какво е искал да означа Творецът? - Който е създал числата, казал е, че в света има една мярка, която ще служи за определение: само един принцип, който наричаме Бог. С Него мерим, с числото 1 - единицата.

Във физическия свят числото 2 означава, че животът, за да се прояви, трябва да има две опорни точки, трябва две сили да действуват една към друга. Затова се събират мъжът и жената и от това гледище десет мъже, сто мъже, хиляда мъже са пак един мъж. Числото 2 показва процеса, чрез който природата работи и че процесът на раздвоението е процес на еволюцията.

Едно дърво дава клоне, обаче всичките произлизат от едно място и са свързани помежду си. В разклонението на нещата те трябва да са свързани със своята основа. Всички ваши мисли и желания трябва да са свързани с вашата душа. Защо клоните растат нагоре, а корените надолу? Този въпрос е висящ, но трябва да има и растене нагоре, и надолу. И ние като растенията имаме двояк стремеж. Които са в корените, казват, че светът е само материя. Атомите, от които е съставена материята, са единици на сили. Под думата "материя" разбираме майка, която ражда. Видимото е субстанция, с която нашата майка "материя" ни е обвила. Казват, че между духа и материята имало борба. Борбата, която е между тях, е борба само за растеж в пътя на еволюцията, такава, каквато е между мъжа и жената, само ако това може да се нарече борба.

Плътта било дяволът, ако дявола можем да впрегнем на работа, ще бъде много добър работник. Понеже съвременните хора не могат да сторят това, то дяволът им е създал работа, той ги учи и те в бъдеще ще бъдат по-умни. Първоначално човек е бил господар, но когато се е развалил, развалил и всички други. Вълците, въшките, молците и други не ги е създал Господ, а хората. Господ е създал само добри хора, но не и убийци, крадци и пр. Тях ние ги създадохме. Но всичко е, защото у нас има едно отклонение. Съвременното общество трябва да вземе обратно направление, трябва съвременните хора да се обърнат по друг път на движение.

Трябва да знаем кои неща са необходими. Парите са една потребност, но не необходимост. Къщата също. Необходими са тия неща, които Бог е създал за нашето повдигане, а потребни - които Господ е направил и ни подпомагат, и които се явяват при нашия път в живота.

Съвременните хора ще се запитат как да живеят - ще дойде в тях идеята за живота на Братството. Христос казва, че трябва да работим в пътя на Братството, Любовта. Не е въпросът да бъдем русофили и австрофили. Сега е време за разрешение на въпроса, всеки народ да има право на свобода и братство: малък и голям да има право във владение на земя, за да живее свободно и пр. Всеки брат от едно семейство трябва да живее така. Големите народи, като големи братя, трябва да бъдат умни и да наложат това право, да покажат, че обичат своите по-малки братя. Ще се въдвори взаимност между народите. Сегашната война е в

началото си. Тя не е свършена, а когато дойдат ония народни смутове в големите държави, последствията на войната, революциите, с какво ще утешаваме? Когато дойдат воюващите и кажат: "Няма да се бием!" Те ще искат да живеят свободно. Тогава ще се яви разумният принцип, ще кажат хората: "Не искаме стария начин на воюване!" Нека всеки народ и език получат своето си. Сега са най-добрите времена, които преживява светът и които докарват светлото бъдеще на човечеството. Ще докарат те пречишването и възкресението.

Под "възкресение" разбирам промяна на сегашния живот.

Сега се молят бащи, майки и сестри за своите близки на бойните полета. И тези богомолци ще надвият и ще променят живота. Да се молим, то е да дишаме. Имате сега едно заболяване-малко хрема - дишайте дълбоко и ще оздравеете. Молбата съществува навсякъде и тя е един необходим фактор. Само тогава ще престане молбата, когато престанат нуждите. А нуждите никога няма да престанат. Мъдростта, правдата, истината са една необходимост. И когато Син Человечески дойде, хората ще Го попитат: "Защо Господ ни даде това зло?" Христос иде и ще ни каже: "Преди 2000 години Аз дойдох да предотвратя това ваше нещастие и ви казах: Не се противете злomu!" Вие давате простор на вашето зло. Ако бихте приложили тоя закон, днешната война нямаше да се допусне. Всички на земята искат да живеят по-сносен живот. Всички са господари, никой не иска да бъде слуга. Обаче как е възможно това, когато, ако всичкото земно богатство се разпределеше по равно, щяха да се паднат по 90 лева на човек. Как е възможен сносен живот с такава малка сума? Недоимъкът отде ще дойде? Законът е: Когато на всички хора е добре, и на мен ще е добре. Затова трябва да се обърнем към оня разумен Господ, Който е в нас и ни напомня нашите грешки. И когато Той дойде в нас и Го посрещнем и приемем, беднотия няма да има. Защото, ако Му казваме: "Ти мълчи и си стой на небето", не ни е простено и пропускаме същественото. Трябва да имаме разумна вяра, която да ни даде основа за щастливия живот. Тази разумна вяра ще стане основа за бъдещата наука и бъдещата любов. Целият съвременен свят се нуждае от коренни преобразования на своите идеи и трябва да се даде почва на развитието на тия идеи.

Христос казва: "Гдето са събрани двама или трима в Мое име, и Аз съм при тях и каквото попросят, ще го имат." Затова се съ-

бират бащи и майки и ако в името на този закон поискат да имат добър син, ще го имат. И ако двама или трима души се съберат и помолят за добри свещеници, добри учители, добри управници, ще ги имат. От нас зависи да имаме добри условия в живота. Но затова пък Христос иска една разумна вяра от нас. И тогава ще знаем да разбираме езика на всички елементи. Ако можем да хвърлим една граната на 10-20 километра, то така може да пратим и една въплотена мисъл и тя да даде добри резултати. Господ иска да оправи света, а за да се оправи светът, трябва да се оправи нашият свят, нашите мисли и желания. Един подсъдим бил обвинен, че откраднал една сума и неговият адвокат се трудил да го оправдае; за аргумент той представил обстоятелството, че обвиняемият се задоволил само с тази малка сума - 25 лева, когато на масата имало 10 хиляди лева. В това време обвиняемият заплакал. Съдията помислил, че се кае и го запитал защо плаче. "Ех, казал той, мъчно ми е, че не съм видял 10-те хиляди лева."

Българите скърбят, че сърби и гърци им отнеха миналата година това, което беше тяхно право. Но сърбите не ще задържат взетото. Гърците не ще задържат и те нищо. Кражбата е опасно дело.

В реката Нил има едни особени жабчета, които плуват отгоре на водата (този пример го приведох и миналата година). Когато някой голям крокодил глътне някое от тия жабчета, след малко време те прояждат неговия стомах и той се обърне с пробит корем мъртъв, а жабчето излиза. Сърби, гърци, турци, румънци - глътнаха по една такава жаба. Ще прояде коремите им. Ще прояде коремите и на мнозина.

Има Божествено право, което регулира нещата в света. Сега международното право падна и иде редът да учим Божествено право. Човечеството ще опише този закон, но той не е като международното право, който всички престъпиха. Но онзи, който престъпи този закон, ще даде отговор. Сегашната война наглед е едно нещастие, но тя ще принесе големи добрини на човечеството. Ще се явят добри философи, добри писатели, много професори, учени и прочие, които ще я описват и извличат поуки. Ще има за дълги години да се пише върху мен от бъдещото поколение. И затова казва Христос: "Ще има ли тогава разумна вяра?" - Ще можем ли от нашия живот да извлечем полза? Щастлив е този, който може от своето нещастие да извлече своето щастие. Най-добрите неща хората сега могат да очакват, но по-

важното е как ще намерим тази основа на разумната вяра, върху която ще съградим бъдещия живот. Сега ще стане същото, каквото става с една какавида - излиза на пеперуда и живее. Така е и с хората. Ще настъпи благословение на човечеството - да възлюби Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си душа. Всички воюващи държави ще принесат едно добро - ще отслабнат и тогава ще настъпи онова необходимо съзнание за правилния човешки живот.

Много народи са се изгубили заради неизпълнение на своите обещания. Така е и с всеки човек. Той се е задължил пред небето и вписано е в книгата на небето - трябва да изпълним Божественото право. И аз бих желал всички българи да имат тая разумна вяра, разумна любов и разумна правда, та те да послужат за основа на бъдещия живот, на обединение. Българският народ не е живял както трябва. Българските царства едва са достигали 50-60 години, защото са живели разединени. Сега се изисква разумно съединение между българския народ, нека се забравят ежбите.

Този урок, който българите научиха преди десет месеца и станаха по-разумни, другите държави сега го учат, за да поумнеят и те.

Българският народ ще роди умни хора.

В сегашната война не ще има победени и победители. Русия, Франция, Англия, Германия, Австрия, Италия, всички ще бъдат победени. Те само ще извършат волята Божия, а победителят ще бъде Христос. И сега Той казва, че ако преди 2000 години не Го приеха, сега изпитват последствията, за да се изкупи стореното и вземе друг обрат. Защото, ако продължаваме така, след 2000 години щяхме да имаме по-грозна катастрофа. Но ако възприемеш Христовото учение, трябва да се обиква една много възвишена култура. Земята ще бъде една градина и управлението в ръцете на най-умните. За това се иска да образуваме пашкул и да се преобразуваме.

10 януари 1915 г., събота, 20 ч. и 30 мин.

В дрогерията на Г. Зурков

Бургас

АКО СОЛТА ОБЕЗСОЛЕЕ, С КАКВО ЩЕ СЕ ОСОЛИ?

Солта е една необходимост в органическия свят. Необходима е в строежа на органическия живот. Учените хора са я изследвали и знаят състава ѝ. Има три вида соли в света. Отношението между трите вида соли е едно и също. Солта е един процес в природата, който предпазва от гниене. Човешкият живот е съединение на два елемента: киселина и основа. В човека има дух и материя, които, съединени, образуват живота. Той бива свръхсъзнателен, самосъзнателен, съзнателен и подсъзнателен. Самосъзнателният живот е: "Познай себе си", както определя старата философия, т.е. да се пази равновесие. В живота трябва да има мисъл, чувства и воля. Това е животът на самосъзнанието. Сегашните хора са обезсолени, а Христос казва: "Солта да не обезсолее." Човешкият живот обезсолява, като изгуби своя смисъл. Когато човек изгуби своето равновесие, той бива мрачен и може да се самоубие. Съвременната наука е изучила човека до всичките му подробности в неговото телосложение, но това е само външната страна на човека. Последният е като орех с три черупки, три обвивки. Най-вътре е душата, тя е самият човек. Да мислим, чувствуваме, действуваме - това е човекът - душата. В живота трябва да имаме насока.

Един българин работил 10 години в Македония бахчаванлък* и най-после му дотегнал този занаят. Отишъл в Солун и понеже решил да залови друга работа, видял му се най-лек занаят абаджия, та се условил при един абаджия-майстор. Един паша повикал този майстор в къщата си, да му скрои гащи "бирбочуклия". Майсторът изпратил новия калфа напред с метъра и ножицата, а той се позабавил. Отива калфата вкъщи при пашата, който го помислил за майстора и дава пред него плата, да му скрои "бирбочуклия" гащи. Калфата не се изказва, че той не е майсторът, но започва, оттук мерил, оттам рязал и все нищо не излизало. Пашата като гледал, че това е далеч от това да стане "бирбочуклия" гащи, казал му от тоя плат поне една салтамарка** да скрои. Почнал той наново, рязал, струвал, но пашата пак гледа, че не става салтамарка. Тогава му казал: "Ти и салтамарка не

* градинарство

** горна дреха, подплатена с кожа

можа да скроиш, но барем така и така изхаби плата, направи ми една тютюнева кесия от него, но хубаво крой, защото, ако и това не умееш, ще те бия. Ние често като този българин калфа с метъра и ножиците кроим в живота, но когато сме невежи, нищо друго не можем да направим освен тютюневи кесии. Но защо ни са те? В съвременния живот всички са като тютюневи кесии, всички нервни, всички други лоши, а само ние сме добри. Това е едно болезнено състояние на нашия ум - интелект. Приличаме на този болен, който нищо не харесва за ядене, а след като премине треската, харесва същите ястия, които по-рано е отблъсвал. И нашият живот е също така устроен от нас. Всички сме дигнали прах около нас и мислим, че целият свят е такъв прашен. Затова Христос казва: "Ако солта обезсолее..." Кое трябва да ни обнови? - Любовта - тя е киселината върху основата - нашата душа. Това е изражението на Любовта в организма чрез разнасянето на кръвта, в музиката - в тонове и в сърцето - биенето на пулса. Любовта се изразява във велики подвизи. Разумната Любов твори. Тя е сила, която може да видоизмени най-вече ума, сърцето, волята. Трябва да се изменим. Гдето има изменение, там е животът. В изменението на живота е самият живот. Движението е носител на нашите чувства. И сърцето се запича, както организма. Лекарството в случая е разумната любов. Един английски милионер бил хипохондрик. Изходил той много лекари, обаче никой не можал да го излекува от болестта му, която много го измъчвала. Най-после обръща се за помощ към някой от американските лекари, който се ангажирал да го излекува. Но преди всичко казал му, че никакви протести няма да повдига против всички негови лекарства, за което и направили договор. Тогава лекарят пристъпил към лекуването и като упоили болника, запоядал да му отрежат десния крак. Когато се събудил от упойката, той толкова много се ужасил от това, което са извършили с неговия крак, щото започнал да проклينا всичко и да заплашва лекаря, който го измамил, че ще го лекува, а вместо това го лишава от единия крак. Лекарят само му напомнил за дадения договор, според който той няма право да протестира. След като го оставил така няколко дни, лекарят му казал, че може да поправи стореното, т.е. да му върне крака. Така и направил, като му направил един изкуствен крак, щото не съществувала никаква разлика от старото положение и милионерът останал доволен. Но всичко това, което преживял, така му подействувало, че той оздра-

вял от страшната си болест. По същия начин действа и Господ. Когато едно общество е недоволено от благата, Господ реже краката - дава страдания. Ние не трябва да се плашим от тях. Те ще ни дадат опитността, с която след 100 години всички ще бъдем умни. Това е сол. Всяко нещо с огън ще се осоли. Сегашната война е война за една голяма идея за свобода на действие, която искат всички народи. Но в природата има един закон, който регулира всичките действия. Не ще бъде добре, ако нашата християнска цивилизация я сполети същото нещастие, каквото сполетя вавилонската например. В света ще преживеят само силните, а те са тези, които имат хармония между ума, волята и сърцето. Отношението на един човек към цялото човечество, когато разберем, ще бъдем благородни. От благородни родители ще има благородни деца. Понякога само може да има едно смешение.

Душата дава едно тяло и когато си изиграе ролята с него, оставя го и приготвя материя на едно ново тяло, наново живее и т. н., вечен живот. Смъртта е разлагане на материята.

Има три неща, които ни лъжат, и три противовесни на тях, които казват истината: нашият вкус може да приеме една развалена храна, подправена с нещо, и тя да му се види приятна. Обаче, като дойде храната в стомаха, той ще каже истината и може да я повърне обратно. Нашият интелект също ни лъже, но когато мисълта влезе в нашия ум-дух, тя ще се изхвърли, щом не е добра. Третото нещо, което ни лъже, това са нашите чувства. Чувствата всякога ни мамят. Когато приемем някой по усет, душата ще го оцени. И тъй, ние трябва да вярваме в нашия стомах, в нашия ум и в нашата душа. Трябва да приемем три неща: душа, дух и ум. Трябва да избираме полезното за нас. Има хора за мляко, има хора и за твърда храна. Трябва да вземем полезната храна: млечната или твърдата. Трябва да започнем с това, какво мисли Бог.

Което е Божествено, то внася ум, простота и няма да има разногласие, а ще има мир и любов и не ще имаме противници. Който говори за пари, не говори истината. Когато свършим работата на лозето, тогава ще си разчистим сметките. Нам са потребни хора - дейни, безкористни. Нека подготвяме народа и като забогатее, той ще ни заплати по-много, отколкото сега - честност. Примерът със салеписията в Добрич, който, продавайки салеп, една ранна сутрин намерил една кесия с 8000 лева. Туря я той в пояса си

и продължава да си гледа работата. Насреща се задава самият притежател на парите и заморен запитва дали не е намерил някоя кесия. Салепчията, щом чува това, спокойно изважда намерената кесия и му я подава, като продължил да продава и вика: "Салеп!"

Има хора честни за 100 лева, 1000 лева, 10 000 лева и пр. Питаме се защо сме нещастни? Който се продава, дават му оглавник и тегли като вол, сам се е впрегнал. Който крадат постоянно, се израждат, стават глупави и светът ги тъпче, както сега тъпче глупавите. Христос казва: "Като обезсолее солта..." А тя не ще обезсолее, като има Божествена любов. Ако човек е "злато", има истинска мъдрост, знания. Той не може да се подкупи. Ако друг се подкупва, след поколение и той се изражда.

Умрелите наши приятели, роднини, родители са с нас. Ако са далеч, ние няма да мислим за тях, както това правим, а ще ги забравим. Но те са с нас и в нас и затова мислим за тях. Техните духове се проникват един в друг. Нещата се проникват едно в друго и това проникване зависи от материята, от която са съставени. Например, ако вземем едно газено тенеке, доколкото може събра с най-едри топки, куршуми, остават празнини и тях можем да изпълним с по-дребни куршуми. Върху тези последните, ако вземем да насипем от най-дребните сачми, и те ще се поместят. Празнините пък, които остават в тенекето, ще приберат и ако сипем от най-ситния пясък. Така изпълненото тенеке изглежда, че не може събра нищо повече, обаче, ако налеем 1,2,3 оки вода, и тя спокойно ще се побере в същото тенеке. И свръх всичко, ако вземем от най-чистия спирт, етер няколко грама, и да го излеем върху водата - ще се вмести и той. Тъй щото виждаме от този пример как нещата може да се проникнат едни в други. Всеки ден в нашия стомах туряме храна, образува се движение, енергия и ние живеем. Обаче идва ден и този, който движи стомаха, казва: "Свърших си работата" - и си отива. Ние казваме: "Това е смърт." Не е смърт, а е излизане. След хиляда години ние сме пак на земята, но по-свършени. С един живот не можем да се проявим. Както в един живот детето става мъж и старец, и пак си остава един и същ човек, така е и с цялата градация за нашето свършенство.

Тая сол, която имаме, достатъчна ли е? Не е достатъчна сега и трябва да я осолим. Христовото учение не е неприложимо, както казват. Ако го разберяхме, щяхме да бъдем щастливи. Иска се основа, а тя е вярата, разумната вяра, без която не можем да

живеем. Има един пример за една американка, която била смъртно болна. На смъртния си одър искала обещание от мъжа си да не се ожени след нейната смърт. Обаче той не искал да ѝ даде такова обещание и затова тя рекла: "Така ли? Добре, и аз няма да умра!" И действително не умряла, а оздравяла.

Всеки ден ние си влияем с нашите мисли и с мислите на нашите приятели, които ни шокират. Искаме да оправим хората, а приличаме на онзи градинар, който, за да си оправи дървото, реже корените вместо клоните. Трябва да имаме доверие един към друг. Ние се заразяваме с недоверието и се покоряваме. Преди години живях във Варна в едно семейство, чийто син бе много непослушен. Впоследствие и отношенията на бащата към сина бяха лоши: биеше го, хокаше го и го упрекваше. Обаче той го правеше с такъв тон, щото дано синът се амбицира и да докаже на своя баща, че ще стане човек. Синът, от своя страна, не се поправяше и не искаше да разбере желанието на своя баща, така работата стигна дотам, че един ден бащата връзва сина за краката и го спуща в кладенеца. Намесих се тогава и поисках да взема сина под своя грижа. И в разстояние на две седмици, като му казах "две-три думи", той се поправи и стана един добър син. Една добра дума, казана на времето си, произвежда своя ефект. Трябва да вадим хората от дълбоката пропаст, а не да ги ритаме и да падат още по-долу.

Идеалът ни да бъде любов към Тоя, Който ни е дал живот. Това е Бог. Той участва в нашите мисли, дела и ни предупреждава да не грешим, за да не страдаме. Помагат ни и други възвишени същества, ангелите. А всички се направляват от една разумна сила. В еволюцията влизат интелигентни същества, които направляват еволюцията. Христос дойде да ни каже, че тия сили са разумни. Христос казва: "Ако изгубихме солта, която Той ни е дал, какво ще стане с нас?" Има един пример, който ви предавам, разбира се, за пояснение само. Някой си човек си заминал от тоя свят и понеже бил грешен, хвърлили го в ада. Като се минало известно време и Бог, като искал да му помогне, казал: "Вижте, няма ли този човек да е сторил нещо добро през живота си, та да послужи то и го избави от ада." Тогава проверили в книгата на живота и намерили действително, че долу, на земята, той само веднъж дал един морков на един беден. "Вземете, казал Господ, този морков и идете и го извадете с него." Взема ангелът-пазител, хванал моркова и му го подал в ада, да се за-

лови за него и да го изнесе навън. Почнал да го тегли ангелът нагоре, обаче, откъдето минали, наловили се подир тях и други грешници от ада. Това като вижда дарителят на моркова, обръща се към другите и казва: "Този морков е мой! Вие защо се избавяте? Я се пущайте!" Обаче още докато говорил, ето че морковът се откъснал и всички наново паднали в ада, без да се спасят, а ангелът сам се изкачил горе пред Бога. Какво да правим тогава, за да се спасим? Ние сме егоисти. Искаме с нашия морков само ние да се спасим. Не искаме да дадем място с нашия морков да се спасят и други! С тази мисъл свършвам беседата и ви оставям да мислите по нея.

15 януари 1915 г., четвъртък
В училището "Отец Паисий"
говорил Учителят П. К. Дънов

ХРИСТОС ЩЕ ДОЙДЕ И ЩЕ СЕ ПРОЯВИ

по три начина:

1. във видимия свят,
2. в астралния свят,
3. в Божествения свят.

*„И видях небето отворено,
и ето кон бял, и онзи,
който седеше на него
наричаше се Верен и Истинен,
и с правда съди и войнствува; ...”*

Откровение 19 : 11 - 21

Когато ще дойде Христос, хората ще бъдат в изстъпление духом и всички ще Го видят. Това виждане ще бъде на плач. Не Го ли виждаме сега? Дрехите Му оплескани в кръв. Дълго време ще ходи на бял кон да Го видят всички - това е в буквален смисъл.

“Агнето” - това значи огън - ще бъде в астралния свят - там ще се види като огън. На физическото поле Той ще се проявява в много личности. В умствения свят - като мисъл, в астралния свят - като чувство, а във физическия свят - в неговите движения, във външния израз на нещата. Човек трябва да има разбиране на нещата. Суматохата е в света. Първото заблуждение на хората ще бъде, че всеки човек ще се почувствува като Христос по закона за рефлексията. И сега ще почнат да се явяват хора, които ще се казват Христос. Има вече в Америка, Франция, Англия. Това е, че духовната любов се обръща на плътска любов - ще се народят деца и тук е вече кривият път, който ще доведе гонението и ще образува реакцията. Човек трябва да разбира, че е израз на Бога и тогава Бог ще действа чрез човека.

Ако се явява борба, състезание за първенство - сме на кривия път. Ако тургаме и редим нещата не по световни нареждания, то ще бъдем в правия път, иначе ще грешим. Щом почнем да чувствуваме, че Духът Христов действа чрез нас - сме в правата посока, а когато почнем да мислим, че ние сме Христос - сме в кривата посока и грешим. Трябва да имаме индивиди в Божествената хармония и тогава ще имаме прог-

рес. Сега всички царе мислят, че са Христос, но близкото бъдеще ще покаже доколко са верни техните вярвания. Когато Христос слезе на земята, хората ще почувствуват олекване. Безпокойствията ще изчезнат и ще се настани мир и спокойствие.

Всякой от нас е в съжителство с много духове, роднински, приятелски. Трябва да се отделим от тия духове и да живеем отделно. Ние не сме в състояние да удовлетворим тях, действащи в нашите мисли, желания, чувства.

Идва Христос - нас ни е страх, това не е индивидът, а духовете, с които сме в свързка - те се боят и ни раздвояват - необходимо е да се разделим от тях.

Христос най-първо ще Го видим в духовното поле и после във физическото, така както астрономите виждат планета, първо отдалеко и после отблизо.

“Както се възнесе, така и ще дойде” и още: “както светкавица ще се яви”, то е, че навсякъде ще се яви и види, както светкавицата, това е казано така, като за изпълнението на един закон, т.е. по тоя закон ще се яви.

На бода* на една игла може да има милион микроби, а на 10 квадратни сантиметра колко ще има? - Много милиони. Христос не може да Го посрещнем с “нашата си къща” (тялото), а трябва да излезем вън от нея. Душите, за да видят Христос, трябва да се смалят и съберат на едно малко местиче, а след това пак ще се уголемят. Хората от телата се молят да излязат. И тогава ще се даде свободно излизане от тялото, за да Го срещнем. И когато се върнем, ще намерим телата си пречистени - пременени. Нашите тела ще ги вардят римски войници. От пазачи няма да има нужда. Ще бъде такава суматоха, че лошите духове ще бягат и не ще ни пакостят. Тая процедура ще трае три дни. **ТОВА Е ПЪРВОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ.** Оставеното тяло ще бъде преустроено от Божествения Дух. Така бе с Христос - трябваше да остави тялото Си, за да се извърши работата по възкресението. Колкото са определени - избраните, те ще бъдат, ще имат дял в първото възкресение. Това е свитата на Христос от 144 000 души - девствениците.

След възкресението ще дойдем да живеем. Досега не сме живели, а сме роптали. Ще дойдем, когато искаме, ще си отидем, като извикаме Петра и му кажем, че искаме да си отидем.

Когато Христос зацарува, ще постави Своите хора на служба,

* връх на игла

за да управляват. Другите хора щом не са против нас, те са с нас, т.е. щом работят с името Христово. Когато дойде Христос, хората ще берат само от дървото на живота, т.е. на доброто. Това са добрите мисли, чувства и желания. Някой ден, когато ни "хванат рогатите", ние сме кисели - то е, казва се, че сме яли от запретения плод.

Един лош дух едновременно с 10-15 души може да си урежда злите намерения, като един чрез друг си "оплита кошницата".

Христос работи навсякъде из България - села и градове. Трябва да си помагаме с мислите си, па макар и някой да страда кармично. И сега някои са виждали Христа - ту разпънат, ту възкръснал. И сега Христос ни посещава чрез някой човек, когото и не подозираме. Христос едновременно е индивид и колективност. Милиони ангели с Него съставляват едно. 101 000 000 служебни духове Му слугуват тук, на 3-то небе на земята - то е троеличието. Заради Неговото владичество на физическия свят са направени ангелите. За астралния свят - сили, началства, власти. За Божествения свят - архангели, серафими, херувими.

Всички ще бъдем подобни Нему, а то е по плът и чувства.

Нека не се обременяват сърцата ни с чрезмерни грижи за живота ни. Необходим е насъщният - това е от Бога, повечето е от лукаваго.

Сега по-сигурни са малките търговци, отколкото крупните.

Нека да четем Евангелието и да събираме всички стихове, които ни определят как ще дойде Христос.

Въпрос: Имаме ли предназначение ние?

Отговор на Г. А.: "Вода газят, жадни ходят."

Очистете сърцата си и умовете си и сила ще дойде - това аз зная - каза Учителят г-н Дънов.

В дните, когато има беднотия, да бъдем разположени и доволни, а не когато сме богати и наситени - ето, когато сме с Бога, ще бъдем в сила и ще ни се даде.

Тук, в Бургас, не сте умни, а сте създали много неприятности. Ухапало ви куче и викате да ви чуе целият свят. Когато ви хвърлят петна и когато сте чисти, тогава ще имате похвала в небето. Аз по-мъчно се разправам с вас, отколкото с поповете, които говорили заради вас. Съвършеният закон има прилагане на принципите Божествени - а то е смирение и други. И в София прашаха детективи - но такова е тяхното просвещение. Ние сме в сила и който би противодействувал на Царството Божие, главата

му ще бъде смачкана, тялото стрито. Така стана заради двама души в София през 1912 г., които пречиха. Спрях събранията - и на Чаталджа бягаха, и срещу гърците и сърбите бягаха. Божественият Дух още не може да се смекчи, но рече Бог: "Хайде, нека оправим забърканото." Ако не се моли българският народ на Бога, ще бъде наказан с още по-голямо наказание. Аз ще разпявам сега попове и владици, но и те нас ще разпоят. Виждате тия партии - ние сме ги заставили да вършат Божията воля. Всичко може, но не и да попречат на волята Божия. Те имат по 2 гема. Пари ще вземат от Германия, но с Тройното съглашение ще отидат. Славянството, ако прегреши, ще пострада много. Сега иде Господ, но кражби не позволяваме, богохулство също. Вам казвам, стягайте се, работете умно, оправете се. Попове не закачайте заради доброто на народа - прощавайте им. Господ ще ги съди.

Искайте сила, имайте вяра.

Искайте чудеса - българският народ бе изгубен. Сега и сърби отстъпват, и гърци отстъпват. Ние работим сега и ако не работим, лошо ще стане. Може да сме грешни, но най-безгрешните сме от другите. От България се иска 1440 души избрани, а други - и от другите славяни.

Аз познавам Господа по-добре, отколкото вас познавам. С Него по-тясно съм свързан, отколкото съм с вас. Нали това искате да знаете - казвам ви го. Благодатта Господня търпи, но Той и се кара. Чували ли сте гласа Му? Аз съм го чувал. Сега вие правете въжета за връзване на дявола. И така ще казвате: "Плетем въжета, защото ни трябва за работа."

Вие ще живеете на тоя свят и ще проверите всичко, което сега ви казвам.

Господ от хиляди години говори. Това не е цялата Библия. Има още неща, които не са писани, и тя е една много голяма книга. А след време ще стане още по-голяма. Сегашната Библия ви служи като ръководство да се отнесете към другата Библия.

В живота трябва простота, то е чистосърдечие. На чистосърдечните хора Бог открива много неща. Ще знаете например какво става на бойното поле. Ясновидството е чувствителност. Ще усетите, че ще стане престъпление и можете да предупредите. Необходимо е християнинът да развие чувствата си, за да знае мястото, гдето ще стане престъплението и да се предотврати.

Сърби, гърци сега ще поискат плодовете си. Ромени* - и те ще

* румънци

поженат. Турция, ако беше опазила договора (Лондонския за границата Мидия-Енос), по-малко щеше да пострада. Какво би станало в първата война, ако България, т. е. българите, бяха влезли в Цариград? Немците щяха да оказат влияние на българите и да ги вкарат в конфликт с русите и щеше да бъде по-лошо. Сега се оправя по-добре. Може би ще направите една Енвергбегова разходка до Чаталджа. Там може да се окаже малко съпротивление и ще влезете в Цариград. Плана мога да ви кажа, но около вас има духове, които ще го издадат. В скоро време ще стане. До 1919 г. ще се разрешат много работи. Войната ще трае две години. Трябва да имате нерви, за да устоите докрай. Една неделя не бихте спали, ако ви кажех всичко. Между доброто има много лоши работи. Временно, за един период, някоя година ще охладее любовта между бащи, майки, деца и пр. Затова е казано: "да не натегнат сърцата ви" На света има нужда от нас - той ще ви търси. Войната сега влиза в нова фаза. Те се ожесточават - германци и англичани. Войната е на смърт и живот. Едната страна трябва да капитулира. Намесва се Ромения*. Ще се намеси и Италия. Ще се намеси и Гърция. Германците гонят католическата църква - застрелват много свещеници, това е голямо ожесточение. Англичани и германци искат едни други да се смажат. Немците искаха и пратиха Русия в Далечния изток. Японците ги върнаха, защото предназначението им е в Европа, а Далечният изток по-подир ще дойде да се разреши. Сегашното нахлуване на германците в Ромения е да им вземат складираните храни, бензиновите извори и изобщо за богатствата ѝ.

Морските вълнения имат духовно значение - това е борба на духовете. Земетресенията са във връзка със сегашните събития. Днешният вятър е благоприятен за русите. Той е противодействие на гръцкия - южния вятър, който духаше преди няколко дни.

Духовете, с които сме свързани, са в нашата материя по закона за кармата и трябва прераждане, за да се избавим от тях - в нас са, защото сме яли от дървото на злото. Авел биде убит от Каин и последният каза, че ще бъде убит, от когото го срещне, а Господ му каза, че няма да бъде убит, ще му тури знак.

Христос, Който иде сега, е Сит. На дявола ще се тури печат и като Каин ще бъде изпъден вън.

Сегашното положение на хората е Царство Божие в сравнение с онова време в Римската империя.

* Румъния

Всякой ще си хвърли мрежата: и комисионерът, и търговецът, и други; и ще уловят рибата, в устата на която ще има златна монета, за да си плати данъка. Петър хвърли мрежата в света - това е езерото - за да плати данъка на Христос.

В Христовото учение има обмяна: повече мозъчни центрове заповядват на краката да извършат някоя работа, и те ще услужат на краката. Очите заповядват на ръцете и т.н. Някой криво разбрал Христовото учение, а то има обмяна в него.

В търговията трябва да се прилага Божественият закон, ако ли не можем да го приложим, то трябва да приложим непременно човеческия закон.

Ритмическият закон трябва да се спазва. На всеки шест работни години седмата трябва да се почива: ако в едно село всички хора работят шест години нивите си и в седмата нивите почиват, то благодатта, плодородието ще бъде непрекъснато и голямо. Така е и с търговеца, чиновника и пр. Така е и с всички. Това е, че невидимият свят с много закони дирижира работата.

21 януари 1915 г.

Бургас

ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА

Събитието закъсня с две години - началото трябваше да бъде 1912 година.

Сегашният вятър от североизток носи нещо ново.

Ще ловят антихриста - времето дойде вече - отлагане няма. Единият му крак е в Ромения, другият в Гърция. Той е като голям октопод - за да се освободим, трябва да се отреже кракът му.

България ще е последна на пожара. Кармичните работи, ако има да се прекарат, не може да се отминат, ако няма - пожарът ще ни заобиколи. Който може да изтърпи, той ще остане, другите ще си заминат - от там ще гледат, по-отдалеч. 1914 година носи свободата на отечеството. Тя носи свобода. Нали я искахте? Тя решава балканския въпрос. Тия страдания са нищо.

Има още по-ужасни неща. Тия неща не са отсега - те се приготвяват от хиляди години - сега се изиграват. Трябва да носим - не бива да казваме, че не можем. Който си е носил кръста, втори път не ще го носи - един път се носи кръстът, а не два пъти.

От две денонощия североизточният бурен вятър противодейства на по-ранния югозападен и казва: "Не ви искаме."

Да иска човек отвлечени неща, трябва да има стъкло в камер обскурата си, както във фотографията, за да приемем светлината. Без стъкло нищо не може да се отпечата.

Годината 1913 вдигна, наруши международното право, а 1914 година наложи Божественото право и цели 45 години ще се продължава ликвидирането на народното право, за да настане Божественото право. Когато Бог слезе на земята, Той плаща 50% заради хората и тия последните - само 50%. Той прави амнистия 50% - наполовина. Хората не се поправяха и нещата не се промениха, и тежките събития се наложиха. Сега хората ако се молят всички, ще се съкрати и премине в съкратена форма.

Числото 13 е число за духовния свят.

21 януари 1915 г., сряда

Бургас

Говорил Учителят в дома на П. К. Стойчева

РАВНОВЕСИЕ МЕЖДУ МЪДРОСТ И ЛЮБОВ

Учителят Петър Дънов каза:

Исая - това е физически човек.

Асириецът - умственият човек.

Израил - духовният човек.

Градът на слънцето се нарича сега Озирис - от корена озари.

В Египет 19-та династия е царувала няколко хиляди години и е дала старата култура на Египет, която римляните са развалили.

В подземията на пирамидите са закрити още много неща, които ще се открият и изследват. Вследствие падането на един камък се е отворила дупка и са намерени много старини. Там е написано всичко за Христа. Законите не бива да се издават. Христос затова разпнаха слугите му (духове), защото даде учение не навреме.

Природата към глупавите е възискателна, а към умните - снизходителна. Природата ни дава правила, за да се реформираме. Начинът е само с вода, а не да се пречистваме като оная жена, която, за да почисти къщата си, забуха чергите, мете пода и повдигне праха нагоре, та изпълни стаята и са необходими после 2-4 часа, да се пречисти въздухът.

Законите за реформацията трябва да научим, а те са: от малкото да направим голямото, от семката да направим глава чукундур - цвекло за захар, а не фабрики, машинарии и после от милиони килограма цвекло някакви килограма захар. Да не сме като оня поп българин, който, като турил детето във водата, да го кръщава, то умряло и рекъл: "Дайте друго." Така Христос от 5 хляба Му се възложи да приготви повече хлябове и нахрани хиляди хора. Елементите на хляба ги имаме във въздуха.

Чете се от *Послание към Ефесяном, глава 3*. Последните стихове са за вярата, любовта - да се размишлява по тоя стих.

Вярата е една обоснована наука, която почива на изучаване. Тя е дълбока сила, която лекува. Тя е ангелският език. Хората са сега много суетни, суеверни, а имат малко вяра. Който има вяра, има безсмъртие, който няма вяра - няма безсмъртие; има колебание. Сега са най-добрите дни за развиване на вярата. Колкото повече се осланяме на Божията мъдрост, толкова повече можем да работим. Вярата, сама по себе си, носи знания и те се добиват моментално. Като се съсредоточим, ще знаем например какво

става на бойното поле. Когато се молим, трябва да чувстваме топлина на мястото, гдето е душата - това значи, че духът работи. Няма ли топлина, умът слабо работи, а това не е молба вече. Във вярата нещата трябва да тълкуваме в правата смисъл - винаги да благодарим. Страданията са резултат на лекувание.

Разумна вяра има тоя, който вярва, без да критикува.

Нашите прегрешения трябва да изнесем - да не грешим повече и ще ни опрости Господ. Изправлението трябва да бъде колективно - от двама, трима, десет, които да се обърнат към Бога и Той ще поправи управник, министър и пр. Христос казва: "Все, що попросите в Мое име, ще ви бъде."

Молба трябва един за друг: мъжът за жената и жената за мъжа. Да приближим ума си към Бога и да работим. Неща, които Господ трябва да направи, ще се обърнем към Него с вяра, без разсъждение как Той ще извърши работата - Господ ще ни даде по вярата. Без страдания молбата ни не се удовлетворява. Като дойдем до разумната вяра, ще затворим книгата - ще оставим настрана знанията си и ще кажем на Господа: "Ти сега, каквото направиш, това ще бъде, основаваме се, че Ти ще направиш нужното заради нас." И трябва да не се пазарим с Господа, а да изпълним законите Му.

Човешките души нямат качеството на падналите души, на падналите ангели, а са по душа по-чисти.

В мислите ни, чувствуванията трябва да има солидарност. Необходимо е съединение на интелекта, сърцето и душата. "Без вяра не може да се угоди Богу." Трябва да застанем пред Бога без особено мнение. Необходимо е смирение.

"Да ме благословиш..." - то значи да научим начините, за да се спасим и Господ натисна бедрото на Якова и му каза: "Само със страдания ще изкупиш греховете си."

22 януари 1915 г., петък, на обяд

В дома на Минчо Сотиров

• Бургас

8000 ГОДИНИ

$$\begin{aligned}8000 \times 365 &= 2\,920\,000 \text{ дни} \\8000 \times 12 \text{ месеца} &= 96\,000 \text{ месеца} \\96\,000 \times 4 \text{ седмици} &= 384\,000 \text{ седмици} \\384\,000 \times 7 \text{ дни} &= 2\,688\,000 \text{ дни} \\2\,920\,000 \times 24 \text{ часа} &= 70\,080\,000 \text{ часа} \\70\,080\,000 \times 60 \text{ минути} &= 42\,048\,000 \text{ минути} \\42\,048\,000 \times 60 \text{ секунди} &= 252\,288\,000 \text{ секунди}\end{aligned}$$

Най-дългият период от сътворението на Земята е първият период - слизанието на човека от небето до Земята, а то е след млекопитающите.

Първи са слезли растенията. Първият период е 75 000 години.

Под "Адама" подразбираме белия човек, духовния човек, а духовният Адам е от времето след Христа. Всички по-раншни раси са знаели за бялата раса и са я очаквали като един месия. Най-старата раса е бялата във физическия свят, всички други са по-стари в духовния свят, а по-млади във физическия свят. След бялата раса иде шестата раса - светещата раса, наречени Синове Божии. За нея ще се изменят и природата, и климатическите условия. Сега лошите мисли и желания на хората са образували един тъмен пояс около земята.

Господ потопа човека (*Битие 6...*) в астралния свят.

Яков - крадец, лъжец...и му рече Господ: "Няма да се наричаш Яков."

Физическото тяло е сформировано в милион години и то е вече завършено. Сега се формира астралното тяло.

Изчисление:

$8000 \times 12 \times 4 \times 7 \times 52 \times 365 \times 24 \times 60 \times 60$ = числото на годините от сформироване, създаване на света.

Всеки период колко е продължавал, е отбелязано в слоевете на земята при всяко напластяване.

Да се слезе в ада, ще се почувствувате десетки хиляди килограми по-тежки. Само героите слизат в ада - така е описано и в гръцката митология. И там, в ада, има ценни работи: население, което живее и е със съзнание, че това място е тяхно. Те живеят - слезлият там трябва да вземе формата им. Адът е като една смет, от 20 и повече години струпвана и вече се разлага, и

гние, и който я оценява (сметта) ще се възползува, а който не, ще казва, че това е боклук непотребен.

В центъра на Земята е най-големият ад. На 100 километра от него и около му има твърд пояс, върху който живее друго население, на други 100 километра друг пояс и т.н. Нашата Земя около си на 100 километра има твърд светъл пояс, през който минава слънчевата и други светлини. Върху тоя пояс има население - астралният свят. Около него има друг пояс на 100 километра и т.н.

Около Земята има 7 пояса външни - 7 небеса, и вятре в нея - 7 пояса. В центъра на Земята е огънат - адът.

(Говорено ми е от Учителя П. К. Дънов в дома на Д. Цанева, вечерта на вечеринката у тях)

Заминалите покойници могат да бъдат в астралния свят, но живеят във физическия свят и на сеанси се явяват, говорят за светските си работи. Къде им са парите, документите, разправи и пр., това е, че такова е тяхното съзнание и просвета в духовно отношение.

Ние, които се подвизаваме в духовното поле и формираме астралното си тяло, ще влезем със съзнание в астралния свят.

Този, Който подбужда сърцата на хората да извършват едно добро, Той се казва Господ. И тоя Господ чрез Своя Син Исус Христос учи постоянно всеки човек на много добри и свършени работи. И който Го слуша, бива блажен

(В неделя, януари 1915 г., Учителят г-н П. К. Дънов замина с железницата за Ямбол със следобедния влак в 1 ч. и 50 мин. след пладне, изпратен от приятелите от нашия кръжок до старата железопътна гара.)

25 януари 1915 г

Разговор с Учителя П. К. Дънов в дома на Стойчеви
Бургас

Забележка: Извънредните беседи от Учителя, държани през 1916 г., са публикувани.

ХИГИЕНА НА ЧОВЕШКАТА ДУША

“Който не греши в слово, той е съвършен мъж, възможен да обуздае и всичкото тяло.”

Послание Яковово 3 ; 2

Днес ще ви говоря на особен език. Тъй както говори учителят на учениците, когато започват да изучават азбуката, както жената започва да пере вълната, да я влачи и преде на нишки и т.н. - приготвя плат. Днес беседата си ще нарека “Хигиена на човешката душа”.

Вие сте слушали много проповедници. Яков казва: *“Който не греши в слово, той е съвършен мъж, възможен да обуздае всичкото тяло.”* Тялото е вашият капитал, същественото и затова аз ще почна от това, което вие виждате. Вие много малко внимание обръщате на вашата душа. Тялото е една обширна градина, в която работи Божественият Дух. Движението изкарва кръвта за поливане на Божествената градина. Домакинята се познава от държанието на къщата. Вие не сте дошли да градите къщи, а да ги уреждате. Туй учение вие ще го приложите и към себе си. Вие търсите щастieto и не можете да го намерите, но ако ви лиша от храна, вода и въздух, тогава ще го разберете. Вашето щастие се гради върху храната, водата и въздуха.

1. Храна - яденето - тялото.
2. Вода - пиенето - сърцето.
3. Въздухът - дишането - умът.

Необходимо е да имате страдания, за да работите. Който се отказва от работа, Бог му дава да се труди. Ако се отказва от труда - страдание. Ако се отказва от страдания - мъчение. За да можете да работите, се изисква да имате изкуство, талант. Само великите художници могат да работят. Работата е за учените. Да переш, да ~~с~~думваш е труд, вие сте напуснали работата, която Бог ви е дал и сега се трудите. В труда, страданията, мъченията няма щастие. Страданието е един костелив орех, изкуството е да се научите да го счупвате и използвате.

Думата “мога” - по нея ще ви говоря. Вие не съзнавате вашето положение, трябва да се пробудите за благо на вашето щас-

тие, то е около вас, но да почнете правилно да работите. Трябва да поразпуснете жиците на вашата цигулка; вашето сърце е много сухо, трябва му малко влага. Без вода не може да се чисти, вдига се прах. На първо място да имате вяра. Всяко нещо, което ви е дадено, да го проверите, е, за да се ползвате. Защо се молите? Защо ядете? Защо пиете? - Молитвата е процес на дишането. Ако мислите дали ще чуе Господ молитвата ви, значи молите се със съмнение в Бога. Макар да не Го виждате къде е, но можете да Го усещате. Във всяко желание и мисъл има три неща: ширина, дълбочина и височина. Който има дълбочина, шум не вдига. Да се отучите да заповядвате на другите, да се научите да заповядвате на себе си. Тия мисли, които сега ви смущават, трябва да започнете с вяра да ги изхвърляте. Вярата е един принцип. Вярата трябва да бъде положителна, където може да влезе Божественият живот. Вие трябва да започнете с план да работите върху себе си, както градинарят. Като изпълните дълга си към къщата, започнете със себе си. Първото нещо - да бъдете здрави телесно и душевно. Човек, който изгуби всяка вяра, е болен. Както децата често пъти развалят с ножиците, режат, има и такива писатели, проповедници, които развалят със своите ножици. Те са прочути развалячи, затова трябва да напуснете тия учители, които развалят. Яви ви се една лоша мисъл, която със своя нож иска да реже, да разваля - изхвърлете я навън; някой иска да бие барабан, кажете му, че не може. Вашите мисли са живи, те като деца играят във вас и около вас. Влезе ви някоя мисъл в главата и ви смути, например - казали нещо за вас. Мислите ви може да ви разтревожат и владеят. Вие трябва да ги учите. Лъжливият учител е дяволът, води ви и ви учи, докато останете със скъсани дрехи, тогава ви напуска и вие отивате при Господа със скъсаните си дрехи, но Той не ще ви приеме, а ще ви изпъди. Но ако е останало едно житено зърно, има надежда да се поправите след 12 години. Една благородна мисъл, ако я култивирате, ще ви направи след 12 години най-благородната жена.

Вие постоянно се демагнетизирвате, гневите се, тревожите се - става изтичане от нервната ви система. До дъно размътване и пукване на нервната система. Щом сте индиферентен, вашата магнетическа сила е намалена. Когато сте здрави, можете да чувствувате състоянието на другите. Сърцето може да загуби магнетическата си сила, не носете мъжа си, децата си и др., както вълкът носи лисицата. Вие често носите здрави хора на гърба

си. Когато правите услуга на здрави хора, вие ги учите на леност. Всички жени Бог ги прати да работят, а вие трошите камъни. Ако трябваше да бъде жената слугиня, Господ щеше да я направи от краката на мъжа, ако трябваше да бъде господарка - от главата, а той я направи от реброто на мъжа - значи да му бъде другарка в работата. А сега жените какво правят? - Стоят пред огледалото и за женитба мислят. Под "женитба" аз разбирам да мине човек от животинското състояние в човешкото и от човешкото в Божественото. Веднъж е тази женитба - да станете граждани на небето. Затова се изисква да имате здраво тяло, здрав ум и здраво сърце. Как храните вие вашата душа, ум и сърце? Тялото си вие добре храните донякъде. Но как храните вие вашето сърце и ум? - Храната, която вие приемате, без да благодарите, тя не може да достави нужните чувствавания на вашето сърце и ум. Мислите и желанията ви искат храна, дрехи, вие не им давате и те измират. Вие имате чрезмерни желания. Гледайте да имате съществени мисли във вас, да не са в разрез с околните ви. Човек, който работи, много енергия губи, следователно вие трябва да пестите вашата енергия. Трябва да имате непоколебима вяра в Бога, че Той е промислил за всичко. Бог се грижи и за най-малките червейчета. Един косъм от главата ви не може да падне без Неговата воля. Всяка мисъл и желание, които поискате, ще ви се даде, но трябва да имате непоколебима вяра. Всяко нещо, което не ви стане в живота, не съжалявайте, то не е за вас. Някоя мома напусне я годеникът ѝ, това става, защото той не е за нея. Понякога вие искате големи гощи или голяма рокля, както малкото дете иска като на баща си, но не му е времето. У всички ви има непотребни мисли и желания, туй показва, че ви е слаба вярата. Господ е голям извор, отивайте при Него за прясна вода сутрин, обед и вечер. Той няма да дойде при вас, ще идете вие при Него, но ще си носите съд. Добрите мисли са съдът, върху който Господ ще излее своето благословение. (Примерът с маслото на бабичката...) Така и вие, докато имате добри мисли и желания, Бог ще ви благославя. Ако чувствувате, че не ви благославя, вземете на заем съд, прочетете някоя добра книга, извадете хубавото от хората, одумване да няма. Който иска да успява, да не одумва. Останалите 5 минути, без да мърдате, отправете мисълта си към Бога, но ще почувствувате щипане, ще мръднете и ще развалите упражнението. Някой ден кажете, че няма да одумвате,

но дойде някой^е, каже нещо за вас лошо и вие започнете да одумвате - развалите упражнението. Палите свещи, светите си масло и пак нямате благословение - то е, защото одумвате.

Започнете с 1 минута, 2 минути, 3 минути, 4 минути или 5 минути да не мърдате никак, да можете да контролирате себе си. После вземете 5 минути упражнение: да мислите само върху едно нещо.

5 минути упражнение върху вашето тяло,

5 минути упражнение върху вашия ум,

5 минути упражнение върху вашето сърце.

Което придобиете от тези упражнения, не казвайте никому. Едно желание, една мисъл, за да може да се реализира, трябва 12 месеца. За да се роди една мисъл, трябва една година, други искат 10 години и т.н. Добрите мисли и желания образуват дрехите на ангелите. Мислите и желанията са дрехи, в които се обличат Божествените духове. Ако можете да играете на туй хоро, хванете се, ако не - обмислете добре, не се хващайте. Резултатът от тия упражнения иде бавно, може след една година, но никому не казвайте какво правите. Догде не сте изтъкали платното, не го режете по дршин, да го изнасяте на пазара. Започнете с най-малкото - с думата "мога". Дойде ви голяма скръб, кажете в себе си "мога", страдате - "мога", труд - "мога". Всичко мога чрез Христа." Ако не разберете думата "мога", не можете разбра и Христа. В Христовото учение винаги има думата "мога". И когато Петър каза на Христа: "Да Ти не бъде, Господи...", Христос отговори с думата "мога". Спрягайте глагола "мога". Ако не можете да решите някой въпрос, казвайте "мога". Господ ходи и казва: "Напълнете му стомната", а който не казва "мога", не я напълват. Лошото във вас е гориво, лошите мисли, които ви дойдат, са импулс във вашето развитие, ако ги победите. Дойде ви лоша мисъл, искайте ѝ място от Господа, не казвайте нищо, не одумвайте, мълчете - в начало ще усетите неприятност, но после тя ще изгори и ще получите енергия. Дойде ви болест, не бойте се, то е малко масаж, то е благословение. Да бъдем свършени в словото, то е да бъдем разумни. Хората плачат, нещастни са, но аз казвам: това е благословение - кога хората работят, и аз се радвам и благодаря на Бога. 101 000 000 ангели работят на земята и помагат, сега става чистене, в тия времена трябва да сте бодри и весели, по-славни времена не е имало. Сега хората си поливат градините. Тази религия да не е като старата. (Разказа

за религиозния човек, който откраднал кесията от прозореца на богат човек. При всяка молитва кесията се изправяла пред него и той не можал да се моли. Най-после я върнал.) И вие сте задигнали кесията на някой богат, затова ви стяга нещо. Когато одумвате, то е крадене на кесията. Върнете кесията, за да ви се чуе молитвата, не мислете лошо за никого, то ще дойде - навън го изхвърлете. Мълчете отвън, а работете отвътре. Всяко желание, за да се реализира, си има срок, трябва да чакате: може да мине 1 година, 2 години, 10 години - не бързайте. Когато искате бързо да се реализира желанието ви, Господ ще ви прати при корените на дървото, ще ви даде лош мъж или жена. И всички ваши нещастия сега са от миналия ви живот, имали сте лоши мисли и желания.

Трябва да бъдете здрави по тяло. Позатлъстеете, радват се - то не е здраве; да имате здрави мускули трябва. Да бъдете кротки, смирени - не разбирам да бъдете отпуснати, а да бъдете активни. Някоя ваша сестра е обременена, предайте ѝ вяра, насърчете я, не плачете и двама, защото ще загубите вярата си и двама. Умрял някой, не е умрял, само къщата е съборена. След година ще се създаде пак. Човекът е в добрите качества на своята душа. Смъртта е прецеждане на водата, преминаване на живота от един пласт на други и излизане на добър чучур. Трябва да преминете през този свят, през материята, да се прецедите. Тук чувате това, но светът ще ви разколебае; обаче вие кажете "мога". Ще вземете 119 псалом. Всеки ден ще учите наизуст една част, с думата "мога". В 22 дена да го научите. Всеки ден, преди да почнете да учите, ще си измивате ръцете и краката и ще казвате: "Ще бъдем като краката добри и търпеливи, и послушни." Ако човешкото сърце беше добро като краката, хората щяха да бъдат светии. А ръцете като мием, ще казваме: "Ще сме послушни, добри и справедливи като ръцете." Умът ви да бъде готов да работи, както ръцете. Колко е добър Господ, че ни е дал ръце и крака, които да ни научат как да работим! Съединете се с Господа и с всички хора и всичко ще ви се направи. Да бъдете търпеливи и услужливи, както краката, и справедливи, както ръцете. Да владеете тялото си и да настане една хармония между вас - за една година ако можете да се нагласите, ще е добре. Да бъдете свободни, както птиците, търпеливи като млекопитаещите, мъжествени като лъва и разумни като човека.

Думата "мога" започнете да я прилагате. За добро е като ключ,

но ако я употребявате за лошо, няма да ви послужи. Употребете я за повдигането на човечеството, за просвета на ума, сърцето, но за лошо - не. За една година да научите да разбирате думата "мога". "Не"- то, първата сричка от думата "не мога", да го турите на опашката. Разтревожени ли сте и кажете "мога", да се измени вашето настроение. Думата "не" нека ви стои, оставете я на почивка. Като изучите псалом, някои от вас ще имат резултат - едно, две; други - три, до десет - различно. Едно да е, пак е благословение.

8 февруари 1917 г., четвъртък

София

Беседа за жени

ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА

*„Блажен онзи човек, който претърпява
изкушение: защото, като премине изпитът,
ще приеме венца на живота, който обеща
Господ на онези, които Го любяат.“*

Послание Яковово 1 : 12

Малко ще ви бъде чудно как може Господ да изпитва, т.е. то е чудно за онези, които не са преживявали мъчнотии в живота. Не знаят закона на страданието. Не се иска вънкашни понятия за живота, че например една хубава жена може да е красива, млада, бяла, червена, но тя ще изгуби тази красота и ще остане с онова вътрешното. Пита ли где е останала тази външна хубост, красота, знание и пр.? Първоначалната хубост ще се изгуби. Ако човек има здраве, но после го изгуби, где може да го намери? Ще го задържи 10, 15, 20, 50, 60, 100 години и пак ще го изгуби. В началото той расте и учи, а после почва да се изгубва, да се забравя, докато всичко изчезне. Значи здраве, знание, богатство, всичко ще мине. Вашето богатство от приятели на приятели ще премине и ще изчезне. Къща, ако имате, и нея ще задигнат, и други блага, каквото имате, и него ще задигнат. Да бъдете богати, но как? Учени, но как? Както ви аз проповядвам здраве, духовна чистота, красота на душата. Учени, но в Бога. Да имате всичките добродетели във вашата душа и от това да станете богати, учени, красиви и да учите хората в добро учение, да им проповядвате мир, па и във вас самите да има мир, любов, правда, мъдрост и истина. Сега Яков е претърпял изкушение и казва. „Блажен е онзи човек, който претърпи изкушение, защото, като претърпи, ще приеме венца на живота.“ То е, че вашият кораб, когато го пуснете да пътува, той ще се бори всред вълните на живота, та ако не е здрав, той ще се изпълни с вода и ще потъне. А ако е здрав, ще се бори всред вълните, макар и да са силни, но корабът щом е здрав, ще устои на тези бури. Сега вашият кораб, в който вие пътувате, не е здрав, защото, щом ви срещнат някои бури, изкушения, неприятности, увиснете надолу. „Отиде си, казвате, корабът, потъна.“ Защо, казвам, потъна? Защото бяха тежки думите на онзи неприятел. Трябва да си направите корав кораб. Когато ученикът учи и постоянствува, той ще има

знание. Той трябва да изучава всичко, да се изучи добре. Вие, когато се учите, искате да получите награди, външни венци и животът ви все един и същ се повтаря, и на вас ви омръзва. В какво се състои вашият живот и защо ви омръзва? Сутрин ставате, хващате се за закуска, свършите закуската, хайде обяд, свършите обяда, хайде вечеря, хайде креват, печки, лампи и хайде пак на сутринта същото. И това е едно колело, което всеки ден се повтаря, едно и също нещо, както някой кон е впрегнат на някое колело, да върти, да вади вода за някоя градина, за да я полива. И той върти, върти, вади вода 2, 3, 5, 10 години и най-последно му одерат кожата и ще го заровят или ще го хвърлят някъде. Това е спечелил той през тези години на живота си, въртял е това колело всеки ден на градинаря и най-последно градинарят го захвърля. Вие най-първо трябва да угаждате на Бога, не ви говоря за онзи Бог, за който говорят учените, че е в пространството, аз ви говоря за онзи, живия Бог, Който е всякъде и във вас, Който иска вашето добро благо. Светът е крайно материалистичен. Ако мислите, че светът ще ви направи щастливи, лъжете се, той ще ви впрегне на колелото, да му носите вода, и след като му свършите работата и заболеее, той ще ви одере кожата. При този лош господар, лош син, лош баща, лош учител, в каквито условия се намирате сега, вие трябва да разрешите трудните задачи. Деца. Защо са децата? Знаете ли защо сте родили тези деца? Да ги възпитавате както трябва. А вие как ги възпитавате? Майката дъщерята почва да я възпитава: "Ти ще трябва да се държиш гордо, защото ти си дъщеря на еди-кой си. Знаеш ли, че ти притежаваш наследство, имаш образование, владееш пиано, пък си хубавичка, ти много по-горе седиш от другите. Затова дръж се на положение." И бащата дава морал на сина: "Ти, синко, знаеш ли, че аз не съм като оня и еди-кой си. Ти имаш да наследиш имане добро, а пък той е един простак, а ти трябва да се държиш на положението, да се не унижаваш, но да се държиш на цена." И бащата надъха сина с гордост, с подутост, да бъде жесток към слабите, а майката дъщеря си с гордост и кокетство; и всичката тази поквара става от самите родители. Те дават зародиша на злите семена, гордост, съмнение и всяко зло. И казва Давид в своя псалом: "Отчуждиха се още от матката на майка си и забравиха Твоя закон, Господи." Момите сега се гордеят с външната красота, която сега притежават, с външни приправки. Приличат на една мома, която се сгодила за един момък и годеникът ѝ отишъл със свой приятел, да я

изпита. Като ги поздравила за добре дошли, взела таблата, за да ги черпи, но той си рекъл: "Чакай да я препъна, за да видя, ще ли се разгневи." Препънал я и тя паднала, и таблата се разпръснала. Но тя веднага станала, без да каже дума и се разгневи, и си отишла долу. Слязла в избата и там изляла яда си. А момъкът рекъл: "Бре, колко добра мома, че не се разгневи, и колко умна, не се разсърди, нито се нервира. Колко може да понася такива случки и много му се харесала и се оженва за нея. Като се оженили, тя почнала да вика, да се кара за най-малките неща и той ѝ спомнил за този случай, колко е била добра като мома и как тогава претърпяла този случай. А тя казала: "А да, търпях зер, да беше дошъл, та да видиш колко си пострада масата, като я хванах със зъбите си, че счупих я от яд. Че сега и вие сте много добри отвън, но ако влезе някой във вашата изба, ще строшите костите му. И съвременните християни мязат на тази мома, много са добри отвън, прощават, но вътре, в избата, да ги видите какво правят! И всички вие всеки ден се чешете с приказки недобри, защо станало това и онова, и казвате: "Няма смисъл в този живот, в този свят." Аз казвам: Не сте изпитали учението, което ви проповядвам. Хората кога правят изпит на Господа и постоянно Го дразнят, но Той се държи много добре с тях. Но ще кажете: "Той може да се държи. Той е силен." Да, може, разбере с какво може да ви цери, като онази дъщеря, която не похващала нищо вкъщи а само заповядвала: "Дай мамо това, дай онова и най-после от леност се разболяла и легнала на легло. И накарва майка си да вика лекар. И майка ѝ повиква лекаря, той дошъл и разбрал от що е болна дъщерята, дал ѝ наставления да прави разходки и гимнастика из стаята. А нея я мързело и това да стори и като стояла на кревата едва позавъртвала двата си палеца да ги подвижи по малко. Като дошъл докторът втори път видял, че тя е в същото положение и я питал: направила ли е гимнастиката и тя му казала, че я е направила, като му показала с палеца. Той разбрал работата, че от мързел е болна, и казал, ако не стане да направи това, що ѝ казва, няма да оздравее. Че и християните така се подвизават - с двата пръста. Господ не ще такова подвизаване и иска гимнастика жива на ръцете и краката, да се раздвижите, да сторите. Исква Господ добродетели, добри дела, да се раздвижите добре, за да оздравеете. Защо сте болни? Защото сте лениви. Схванати сте в краката, в сърцето, в ума, в очите, в устата, а само знаете да искате от Господа. Дай ми, Господи, това и онова. Искате Господ да ви слугува.

Да, но вашите ръце, крака така ще се схванат. Защо ви болят нозете? - Нямаме добродетел. Защо ви болят ръцете? - Правдата ви липсва. Те ви са дадени да ги движите в добро дело. Не работите ли добро, ще страдате. Защо ви болят ушите? - Липсва ви мъдростта. Защо ви болят очите? - Нямаме виделина. Ако устата ви боли - нямаме любов, зъбите също. Главата - нарушили сте истината, няма я във вас. С тях трябва да вършите добро за Господа, а вие вършите противното. Когато Господ им дава здраве, то ги мързи да си прислужват, щом зачат да правят добро, разболяват се и викат доктор. А докторът им дава гимнастика. Една майка, когато я мързи да струва добро за Господа, Господ ще ѝ даде една мързелива дъщеря, за да ѝ шета и да ѝ заповядва. Когато една мома е ленива за Господа, Господ ѝ дава един мъж да му стои диван настреща и да му угодява във всичко. Когато Господ види мързела в бащата, че не струва добро, то той му дава един разсипник син, за да му разпилява парите по карти и блудства. Така Господ разбира от болните, мързеливите и ги цери с гимнастика. Мъжът не може да се подвизава с жената, не могат да се търпят, не трябва хората да се измъчват, но да живеят колективно и да си помагат. Ако вие работите заедно, ще помогнете на много хора, ще ги избавите от много беди, също така става и с духовния свят. Трябва да си помагате един друг. Ако ти помагаш на близкия си, то по-добре ще вървиш по пътя. Трябва личността да се премахне, а колективността да живее с вяра. В старо време как са живели хората заедно? Когато някой има нива за жънене, викат се един друг и като идат на нивата, пожънват я. Също и с гроздобер, също и с царевицата. Съберат седянка и отрошат царевицата. За каквато и да е работа ще се съберат и ще я свършат. И вие така правете. Има някой някаква беда, съберете се две-три и си помагайте и ще ви помогне Господ. Ако не може двама, трима, съберете се четирима, пет и така ще се облекчите, без разлика кой е. Живейте ведно всички. И сега Яков казва: "Блажен е, който претърпи изкушение докрай, той ще спасен да бъде и ще получи венеца на живота." И вие искайте венеца на безсмъртието, а не венеца на суетност, в което няма страдания, няма изкушения, няма болест, но живот, пълен с добрини. Този живот е едно растение и като почне да расте, този живот се изменя. Изменя се почвата. При всяко растение различна почва. Вие не сте еднакви инструменти, не сте еднакви струни, но ще се нагласите така, че да можете да работите ведно, вкупом, сякаш сте един човек, да излиза една прекрасна хармония. И като почвате да свирите, кой-

то ви чуе, да му е приятно и като почнете да свирите, ще научите този закон, ще се нагласяват вашите сърца, вашите умове, вашата воля и ще свирите отлично. Във вас когато небето говори, не можете да го приемете. Защо? - Защото уста като имате, приемате добра храна, и добра се дава, а гнилата се изхвърля и не е за хора. Какво става с вас? Казва Господ: "Вие сте турили във вашия ум лоши мисли, лоши желания в сърцата си и лоши думи излизат от устата ви. Ще се спират устата ви от лоши думи." Ако вие вземете помия и попръскате брата си, какво ще стане? Добро ли е това? Ще ви похвали ли вашата майка? Това не е християнство да опръскаш брата си, не е добро нещо, ще кажеш: "Не го искам", ще кажеш: "Човек може да съди." А аз казвам: Иди, примири се с брата си. Иди при него и му кажи: "Братко, извини ме." Ако не те извини, иди втори път с някого и му кажи: "Братко, сестро, извини ме." Ако не иска, пак иди в църквата, и ако пак не ще, нека ти бъде като езичник и митар. Иди и му кажи истината и ако е сбъркал, го оправи. Ако е раната му гангренирала, иди покажи му я и го изцели; ако е болен, кажи му как да се излекува. Аз виждам, че светът е болен. Болни жени викат, сърдят се на мъжа и искат да се разведат. Болни мъже търсят разни удоволствия, несъвместими с Божия закон, искат неща невъзможни и оставят жените си. Виждам болни умове, болни сърца, болни души. Разбира се, как ще живеят? Аз един път пътувах с трен, видях един господин, наметнат с пелерина. Друг господин върви свободно и маха ръце, без да иска да стори някому зло и си тананика. Изведнъж онзи господин с пелерината извика: "Сляп ли си, че блъскаш се у мен, не виждаш ли, че ръката ме боли?" И действително, дясната му ръка беше превързана, боляла го и онзи господин не е знаел, че е болна ръката му, но този продължава да вика. Вика, защото ръката му е болна. Вие трябва да ходите 15 сантиметра далеч от всеки човек, защото има болни хора, а вие не спазвате това. Жената иска да бъде близо до мъжа и не го оставя да се дели от нея, а на него му омръзва това и той почва да ходи в кръчма и да пие, защото го боли душата. И понеже не сте на 15 сантиметра далече от него и постоянно искате да търкате болната му душа, и той почва да бяга от вас. Казва се в Писанието, че Бог направил жената от реброто на Адам, а знаете ли що е ребро? Буквата "р" означава работа, да донесе благото в света, а тя после размирила света и Господ я наказва. Значи Бог е направил жената от реброто на мъжа, ребро от мъдростта, да бъде разумна, да държи света, да му придаде една сладост, да намират утеха в нея. А се-

га жената ражда неразумни деца, отрасте ги и те почнат да хулят баща си и бащата казва, че синът е лош, не мяза на мен, или е пияница, или е крадлив. От глупави родители глупави деца излизат, от неразумна майка - вагабонтин син, това е закон. Ако син ви умре, то е за това, защото не сте чисти, защото сте омърсени, омърсили сте Божия закон и вие плащате за това. Днес говоря една истина и ако ме послушате, добре ще сторите, а ако ли не послушате, ще видите, ще си научите урока. Най-накрая ще ви накара господарят да му носите вода с колелото и като си научите урока, ще ви одере. Аз не бих желал това. Затова Бог се обръща към Своите дъщери. Който е в страдание, той е в котела. Сега сте добри, защото човек, като ври в котела, той е добър. Която душа е била в големи страдания, тя се пречиства. Всинца сте страдали, а чистота е необходима за щастие на живота. Като сте чисти, на добре върви. Сега вземете пример от тази мома. Дава Бог здраве на човека, а него го мързи да работи. Бог му дава страдание. Като не иска страдание, дава му се мъка, като приеме мъката, научи се на страдания и като се примири със страданията, тогава Бог казва: "Той се научи да страда, отнемете ги и дайте му да работи." Сега вие като сте на работа, какво работите за Господа? Или ще кажете: "Господ е добър." Той е добър Господ, но Той ще ви пише бележки. Имате 2, 3, 4, 5, 6, 10, на всичко положителни бележки. За лицемерие 6, за лъжа 5, за гняв 7, за невъздържание 5 1/2, без изпитания не може да минете. И този живот като върви така, вашите бележки ще бъдат слаби. Аз искам да изучите тази задача, да се саморазвиете, трябва да се молите. Да турите този въпрос: "За какво трябва да се моля?" - Да имам търпение. И като продължавате да се молите, то отива в прогрес напред. Детето си науми нещо, иде и иска от майка си ябълки. То си турило в програмата ябълки, орехи и други работи; и иде, и се помоли. Майка му даде ябълки, то поиска и орехи. Даде му орехи, то поиска сладко. Но майка му каже: "Не бива всичко, чедо, ведно, утре пак - друго." И то си знае обещаното, че утре пак ще получи. И вие трябва да си имате подобна мисъл и като си наумите нещо, идете и искайте от Бога и Той ще ви даде всички ваши необходимости. Да бъдете добри. Добър да си, то не значи да си като овца, Господ не ще, не иска овце, а иска добри и разумни хора. Добрите хора са онези, които не се вкисват. Вкисваш ли се, не си добър. Вие трябва да имате добра почва, да се очистите от ония елементи, които вкисват човека. Вашата почва е гнила, затова казва Господ, че семето,

което паднало в тръните, заглушило се и не израснало. Друго паднало на камък и слънцето го напекло и то изсъхнало. Защото в камъка не може да хване корен и затова не е порасло. Не се лъжете, сега ако не си създадете добра почва, никога няма да я създадете. Отлагане няма.

Една добра мисъл ще привлече всички добри мисли и ще помогнат да се свърши доброто дело. Вие някога се чувствувате охладнели към някого и не ви се иска да идете никъде. Защо става това? Знаете ли защо? Защото там има миризма, воня, затова не ви се отива, почвата е гнила, заклали са някоя овца и тя се вмирисала. Разбира се, че ще се вмирише. Хвърлете я, хвърлете овцата, изчистете си почвата и къщата, и ще се изгуби миризмата. Това е законът на истината. Когато във водата се набира нечистотия, то изолират резервоара, пречистват водата, като я прецеждат, и после пак пущат водата, защото тези нечистотии, като са се набрали, ще ги изпие и ще се разболеете, ако не ги изчистят. И тъй, когато хората направят грях, те го затворят, скрият го и той завони. Не, ти отвори стаята и кажи: "Заклах овца или говедо, съгреших, ето, хвърлих го. Плащам го, от когото съм го взел", и така грехът ще се изхвърли и няма да вони. И в нашия живот има бунища. Не е злото, че иде, то нека си иде, но вие трябва да го не приемате, да ставате с него едно и да влизате в греха, като блудния син. Аз не казвам, че около вас няма да обикалят някои гарги или орли, за да ви оцапат гнездото, те отвън може да го оцапат, но отвътре то трябва да е чисто, да е свято. Вие чистите всеки ден физическата си къща, не ви ли стига един път в годината? Да, и духовно ще се чистите така всеки ден, както и физически. Всеки ден трябва да се чистите. Приятели ще ви идат, да ви не дотягат. Господ не ще такива хора. Някои казват: "Ама не мога да се превия." Ще се превиеш, ще се превиеш. Ако си греда или камък, няма да се превиеш, но ако си човек, ще се превиеш. А що е превиване? Да гледаш еднакво както за себе си, така и за близките си. Имаш гняв, не отивай никъде, седи си у дома. Натоварен си с товар. не отивай никъде да си стовариш товара. Това не е по закона Божий, този живот не е добър. Някой ще ми каже, че и религиозните хора оставят товара си, и мъже, и жени, и поети, и писатели, и учители, все се разтоварват едни на други. Затова пророците са ходили в гората, за да си разтоварят товара.

Ако една нива не се пожъне, то тя никога сама няма да се пожъне. Тази година ще даде малко, другата година още по-малко и

така ще престане да дава нивата жито. По-добре малка нива да имаме пожъната, отколкото голяма непожъната, защото малкото добро, гледано, се умножава. Така е в душата. Когато внесе Господ в душата ти плод, ти изнасяш през дупка от него, да храниш мишки. Дупките трябва да се затулват. С игла не се шие. Някои закърпват сърцата си, ума си, това не е добро. Вие трябва да разбирате добре, когато Господ ви даде нещо. Да разбирате добре, когато ви говори, какво иска Той от вас, да Го слушате. Какво искате вие от Него? - За живота ви нужното. В живота най-съществените неща вижте. Ако във вас има раздвояване, не е Божия мисъл, ни желание, като се молите за нещо, без да ви е необходимо и нужно, дали Господ ще ви послуша? Няма да ви послуша, защото не сте отишли със същия урок, който е бил за днес. Ама Господ ще ни прости! Той ще ви прости, но ученикът трябва да се учи. Учителят има програма наредена - първия час история, втория четене, третия смятане, а петия музика и шестия гимнастика. Ама в нас въкъщи друго учат. Ти си стой въкъщи тогава, не идвай в училище. Детето иска все да суче от майка си, но тя, щом види, че има зъби, отбива го. Някое дете иска да му се съдъвче храната. Ще му съдъвквате храната 1 година, 2 години, 3, 4, 5 години, но да му съдъвквате храната до 20 години, това не може. Кокошката и тя, като пораснат пиленцата, почне да ги поклъвнува сами да си търсят храна. И Господ иска да ни научи да се храним сами и да подбираме добра храна. Ето какво иска Господ от нас: "Гняв не върши, то е безумие. С Правда Божия всякога излизай пред човеците. Ръцете не са за зло, а са за добро." Не вършите правда, ще ви болят ръцете; не вършите добродетел, ще ви болят краката, няма да сте здрави. Любов нямате, ще ви болят устата, зъбите. Нямате истина, ще ви боли главата. Не мислите добри мисли, ще станете глупави. Не сте мъдри, ще ви болят ушите. Понеже не сте в съгласие с Божия закон, винаги ще сте болни, неразположени. И сега ще идете при Господа и ще кажете: "Господи, аз искам търпение, дай ми Твоята сила, за да понасям всяко изпитание, което ми седи, да го понасям с готовност. Искам смирение." Или имам някой лош навик, когато дойде този лош навик, вие почнете да броите: 1, 2, 3, 4 до 30, 50, 60, и докато изброите, ще ви мине това лошо настроение. Как ще броите? Ето как: днес изтърпях малко, не се разгневих толкова, утре два пъти се въздържах да не излъжа. Друг път три пъти се опазих да не одумвам. И така, всеки порок ще се намалява по 1, 2, 3 и прочие

пъти, догдето изчезне. Не мога да говоря добре за хората. Днес ще си туря в ума, че ще говоря добро. Днес говорих веднъж добро за някого. Утре ще направя добро за някого, друг ден ще го избавя от зло и така доброто ще се увеличава всякога във вас.

Една жена, която има 1000 думи добри, ще е една добра жена в държавата, добра майка, ще има добри синове, умни дъщери ще има, и ще процъфти тази държава. И аз искам да мислите добро, да вършите добро, да гледате добре. Не се безпокойте, детето, когато почне да ходи, не се бои, че пада. Вие ще паднете, ще се подобрите, но не се бойте, ще се научите. Във всинца се явяват силни желания да правите добрини. Апостол Павел казва, че "праведният пада седем пъти". Ще имате големи спънки в живота, но и ще добиете нова опитност и нов начин на живот.

Амин!

15 февруари 1917 г.

Беседа за жени

БЕЗ ТОВАР

И пристъпиха учениците и рекоха му:

“Защо им говориш с притчи?”

А той отговори и рече им:

“Защото вам е дадено да познаете тайните на Царство Небесно, а тям не е дадено.”

Евангелие от Матей 13 : 10, 11 и 12

“Защото вам е дадено да познаете тайните на Царството Божие, а тям не.” Тайните на Царството Божие съставляват предмет за размишление, стремеж на човешкия дух. Вие ще разберете това, когато се хвърли светлина върху вашия ум, върху тази идея. Идея разбирам образ на една същина жива и разумна, която се развива не като мъртви предмети, а като нещо живо и съществено. “Вам, казва Христос, на които е дадено.” Значи на всеки, който слуша, е дадено. Не вземай в отрицателна смисъл нещата - “Мене не е дадено”, защото това е едно петно за Бога. От предразположението на твоя ум, сърце и воля и Бог ще да ти даде. Съвременните човеци на XX век и съвременниците на I век, когато Христос дойде на земята, има много голямо подобие между едните и другите. “Вам, казва Христос, хората на бъдещето, е дадено да разберете тайните на Царството Божие, а на хората на миналото не е.” Дадено е на хората, които живеят с бъдещето, а не с миналото. Тоя факт е жив и е верен. Хората, които живеят с миналото, приличат на един фалирал търговец, който разравя старите тефтери и гледа колко има да взема, но не може да вземе нищо - и така всеки ден, докато най-сетне оживее тефтерът в ума му и само с него живее. На такива не е дадено да разберат Царството Божие. Кажете, че нямате от никого да вземате. Вие като давате и полагате на своите ближни, е дадено да разберете Царството Божие. Тия думи за мене представляват една велика картина, тя е толкова обширна в своя замисъл и така хубаво изработена от Божиите ръце и с ангелски цветове. Когато вашите очи се отворят, на Божествената ви душа очите се отворят. Когато затворите сегашния тефтер и му турите кръст, то значи нямате

да вземате. "Прощавам му", това означава кръстът. Смисълът на кръста, елементите на кръста, истинският кръст, който спасява и отваря вратите на Царството Божие, той е Христовият кръст. Първата линия на кръста (перпендикулярната линия) са ония същества, които са паднали отгоре и са с главата надолу, и са в съвършено противоречие. Те са растенията. Втората линия на кръста са животните, там не е дадено да разберат Царството Божие, също и с растенията. Всички хора, които искат материални блага и облаги, и на тях краката са обърнати към Бога. Други чловеци са обърнати с гърба към Бога. Казва Давид: "И гледах Господа пред лицето си." Третият елемент на кръста е живият човек Христос, закован на него с главата нагоре. Защо е закован? Три кръста, събрани наедно: 1. кръстът на растенията, 2. кръстът на животните и 3. кръстът - спасителният елемент. Той е закован на три места. Краката заковани означава, че Той ги е спуснал, за да издигне хората с главата към Бога. Ръцете - заковани да издигне растенията към Бога и им казва: "Стига толкова слизание надолу." С двете ръце държи животните, да ги обърне от гърба с лицето към Бога. Казва Христос, като беше на кръста: "Отче, защо си Ме оставил?" "Да остави" - означава защо си оставил тия Мои братя? Спуска ръцете си надолу и казва: "Тука е вашето спасение." И умът е едно изправено животно, обърнато с гърба и сърцето надолу, трябва да ги обърнем към Бога. Тайните на Царството Божие са с посоки, към които се обръща Неговата глава.

Искам да бъдете днес сериозни, защото Христос иде като светкавица. За някакви блага ли чакате в тоя свят? Питат ме мнозина защо нашият ум не взема този полет, да разбере тази тайна? - Ако птиците имат много багаж на гърба си, могат ли да летят? Да сме свободни от всякакъв товар в ума и сърцето и се обосновем на тази вяра в Божия разум. До 21 години бащата трябва да се грижи за децата. Ние не сме още на 21 години, сега сме на 12-13 години, дълго ще работи Бог и ангелите за нас. Бог е пратил Своите синове на училище на земята и понеже не се учат, бягат от училището, затова иде пръчката, затова са страданията сега. Чрез страданията, които понесе, Христос искаше да покаже на съвременните хора, че всяка погрешка ще си понесе последствията. Страданията са тониране на човешката душа.

Кръстът, който спасява, трябва да е съставен от два необходими елемента. Да не е от дърво, глупав, с главата надолу; да не е своенравен (своенравие подразбира роптанието при страдания-

та, тогава сме с гърба към Бога). Съвременните хора носят тия два кръста. И жени, и мъже си говорят: "Все за мене ли са страданията?" Дотегна ми да гледам тия глупави кръстове" - кръстове без Христа, закован на тях, Който да им покаже къде е спасението.

И мъже, и жени, и деца казват: "Ще отмъстим." На този кръст ще турите Христос с главата нагоре и ще кажете: "Господи, аз ще изпълня волята Ти и ще изпълня закона на любовта Ти. От всички страдания ще извлека полза; когато ме бият, ще кажа: "Това е благословение и ще пея, и ще Те славя." Двата елемента на кръста си имате, турете днес третия елемент. Христос като беше закован, извърши велики неща. Като го положиха в гроба, пак беше закован, слезе в ада, да извади всички Свои братя. Стоя три дена в ада и им проповядва, за да ги обърне и ги изведе при Бога. И вие ще слезете при вашите прадеди долу, ще им проповядвате и тогава ще излезете при Бога. Във вашия ад ще слезете, казвам, за да видите какво правят вашите прадеди. "Аз вас спасих, а вие други ще спасите", казва Господ. Това е Неговата справедливост, която ще внесе преобразование в нашия живот. Да не се откъсваме от света, но да се присъединим, че да организираме този вътрешен свят, който е в нас. Христос слиза всеки две хиляди години на земята, по-рано живя 33 години, а сега като дойде, ще живее повече. И вие ще можете да Го видите и приказвате с Него, но ако имате тези три елемента на кръста. Човек трябва да участва в Божествените блага.

Христос казва: "Вам е дадено."

Притча за селятеля.

Първото семе са хората без убеждения, каквото чуят, и все си менят убежденията. Както Настрадаин Ходжа, който си направил къща на колела и я обръщал, както му кажели хората. Такова положение на физическия свят е удобно, но като дойдем до душата, тя не трябва да се върти. Само движение към Бога. Първото семе са хора на най-нисшето стъпало.

Втората категория са съвременните учени хора с разни теории, които всеки 20-50 години се менят. Изникват, но основа нямат.

Третото семе - богатите хора, които искат голяма слава, щастие на земята. Щастието е вътрешен процес: например говориш умно - то е щастие. Говори ти Бог - то е щастие. Засяга те Божественият Дух - щастие. Господ говори само на тези, които Го слушат, а упоритите ги кове.

Още един елемент има в кръста: двамата разбойници с пре-

чупени колене и на Христа прободено ребро. Двамата разбойници бяха Адам и Ева, пречупиха им краката, защото се казва в Мойсеевия закон: "Проклети са всички, които ходят да крадат." Съвременната добродетел, понеже краде, ѝ пречупват краката. Понеже сърцето на Бога пожела да създаде първите човеци, то го прободоха в сърцето. Който "пожелае", го пробождат в сърцето, който краде, му пречупват коленете. Закованият разбойник от лявата страна на Христа беше жената. Той каза на Христос: "Спасил си много, спаси Себе Си и нас." И Христос каза на другия разбойник от дясната Му страна (който каза: "Помогни ми, Боже, когато отидеш в Царството Божие"): "Днес ще бъдеш с Мене в Царството Божие" и го взе горе, а жената остави на земята. Сега Христос взема всички мъже на небето, а на земята оставя жените, които ще посрещнат Христа на земята. Христос иде, на вас, жените говоря, пригответе се да Го посрещнете, пригответе си кръстовете.

На 9-о число на март Бог създаде човека, тогава беше петък. Чудни и велики работи стават в света, но ще дойдат постепенно, както зазоряването. Не се плашете. Страхливите няма да наследят Царството Божие. Бъдете герои! Ще слезете долу сега, ще изучим малките мистерии и от там има друга врата за Царството Божие. Вам е дадено да разберете тези тайни. Трябва да имате понятие от астрономия, за да разберете тайните. Да разбирате от анатомия, физиология. Вашите мисли и желания вие не ги виждате, вие само ги чувствувате. И когато се отворят вашите очи, ще кажете: "Колко е велик тоя свят!"

Защо е тази война, тези събития и това брожение? Първо нещо, вашите сърца са изпълнени с недоволство. Като сме неразположени, ние мислим, че целият свят е лош. Щастливите хора са пияни, а страждующите души са трезви хора. В XIX век всички хора бяха пияни, а сега в XX век изтрезняха. Съвременните хора казват: "Големи нещастия има." Но сега те са трезви и аз мога да им говоря. На фронта, които са, аз им казвам, те държат матура, минават посвещение, а жените са в тил, и те ще имат страдания и ще изтрезнеят. Има вътрешна радост, която трябва да държим в равновесие. Да мислим, че сме в единение с всички добри хора. Можете да се разговаряте с всички добри хора в Америка, Англия, с вашите умрели

Март е идея на човешкия дух. На земята, водата, въздуха и огъня, които са в нас, да им бъде господар човешкият дух. Дойде ви лоша мисъл, злобно настроение, кажете: "Моят дух е господар на

моята земя.”

Как ще ви намери Христос, като дойде на земята - с гърба ли или с краката нагоре, или с ръцете надолу? Опитайте този кръст с трите елемента, двата разбойника от двете страни на Христа с пречупени крака и Христос с прободено сърце. Който ви покаже друг кръст, отхвърлете го, не е той кръстът, който спасява. Всеки, който дойде и обърне краката си към Господа или гърба си, още не знае правилно да мисли. Бих желал жената да свети като свещ в дома. Говорете с ума си, сърцето си и най-последно с уста за себе си. Като влезе кръстът в човека, той става господар на себе си. Става могъща душата му, може да гледа спокойно, като го бият, ще има светлина в себе си. Христос е получил 80 000 удара и е казвал: “Удряйте, за да се благословят другите чрез тези удари.” Понесе всички укори за Своите братя. Вашата мисъл беше тогава: “Ето човек, който не разбра смисъла на живота, млад човек, глупав, отиде.”

Правда, чистота, вяра, надежда и любов - с тях се хранете всеки ден. Не одумвайте хората. С всички споделяйте радостта, скръбта, това са велики тайни в живота. Христос иде, вие ще Го видите; вашите прадеди, и те ще дойдат. Христос сега носи венци за жените. Понеже земята е кръгла и е място на мъдростта, тя е училище на мъдростта, затова туря венец на главата на жената. Христос иде и ще ви запита, да види какво сте научили. Едни ще пита по смятане, събиране, други по умножение, по химия, по физика, други по женитбата какво са получили и др. Аз желая да имате хубави теми. Венци от тръни на владици ще сложи, ще им снее златните корони и ще им тури трънен венец, защото, който не го е носил, не е достоен да носи корона. И Христос я носи сега, но след трънения венец. Който е научил мъдростта на живота, той може да носи корона. Турете на вашия кръст Христа с главата нагоре и речете: “Отче, защо си ме оставил?” Да извикате от дъното на душата си и Той ще ви се обади, че не ви е оставил. Да имате това благословение. Подайте си ръка от всички черкви, да имате общи вярвания. Ще ви даде всичко Бог, но Му бъдете верни. Ние сме в рая и ще възпитаваме всички животни, и ще живеем в мир и любов, и Той ще ви каже: “Елате при Мене.” Жени да променят ума на мъжа си, но да го извъртяват - не. Днешният ден е ден на работа и Бог ще даде работа на жените. Мъжете им сега са горе, а жените са долу.

Жени, устройвайте вашите градини!

22 март 1917 г. (стар стил), четвъртък
Беседа за жени

ВОЛЯТА БОЖИЯ

Знанието в света има сила само когато се прилага. Мнозина от вас не го прилагат и при това всички искате да носите хубави дрехи и да ядете хубави гозби, без да знаете как се придобиват и приготвяват. Всеки трябва да знае как се снове, тъче и пр.

Някой ден сте весели, то е един вид тор, скръбта - то е друг вид тор. Някой усеща приятно настроение, ще мине 1/2 час, ще се измени. Знаете ли защо става това? Всеки, който влезе в духовния живот, ще се събудят у него всички лоши качества от миналия живот, които са били спящи, и сега, като дойде Божественото благословение, са поникнали. Трябва плевелите от вашата градина да ги изхвърляте. Някои казват, че били по-добри, преди да влязат в духовния живот; 94 % от вашата любов е фурда, а другото - 6 кг е само любов. Изхвърлете фурдата, тора на нивата, да остане във вас само хубавото - шестях килограма. Ще речете, че пак ви дялам за нещо, но то не е дялане. Вие не сте видели още дялане. Една хубава статуя художникът трябва да чука и дяла дълго, докато стане хубава и изящна.

Искам от всички ви да сте готови да изпълните волята Божия. Допуснете, че сте в първите времена на християнството. Колко от вас сте готови да претърпите гоненията и изпитанията? Вие имате малки изпитания в дома си, с мъжа си, с децата си, но те са нищо. Важното е да изпълните волята Божия. Но вие какво правите? - Ако е съгласна Божествената воля с вашата воля, вие сте готови да я изпълните, но обратното не. Новото учение калугери не иска да прави, нито калугерици, то иска хора съвсем здрави, които да могат да носят негодите на живота. И които разберат този закон, това учение, ще сте готови да си помагате едни на други. Всяка от вас си има по един трън в плътта. Павел и той имаше трън, за който се моли на Бога, но той не каза на Бога къде му е трънът. Бог му каза. "Доста ти е Моята благодат" Та и вие трябва да кажете на Бога къде ви е трънът, за да го извади. Не трябва да бъдете всички еднакви в своите стремежи. Ако всички искат все платна, ще се яви голяма конкуренция. Вие всички искате да бъдете добри. Добродетелта, какво нещо е? - Каквото изработим, да бъде изработено добре: готвиш ли, тъчеш ли, шиеш ли и др., туй значи да сме добри. Вие искате да сте като една статуя положена и всеки да каже: "Колко е хубава" - и да ви се учудват всички.

Христовото учение не е едно автоматично учение, то е учение за душата. При това учение ще се повдигнат много съмнения във вашия ум. Вие може да кажете, че нямате съмнения. Една новооженена мома, колко съмнения се явяват в нея за нейния мъж? То е, защото няма вяра в него. По същия закон вие тръгнете в духовния път и си кажете: "Дали ще го досвърша?" Съмнението показва, че субектът, който се съмнява, не е самостоятелен в работата си. Ако един човек е лош, има формата на един лош човек. Ако е подозрителен - всички форми вървят след човека. Всички се стремят към небето; всеки се стреми да угоди на Господа! Какви жертви сте дали за Господа, какво сте направили? Вие все казвате, че Бог не ви е дал туй или онуй, а вие какво сте дали? От това брашно, което вие сте дали на Господа, може ли да направи пита? Трябва да разсъждавате добре. Все за любов приказвате, но любов, която дава сила на човешкия дух и ум и му дава сила да понася страданията, тя е Божествената любов. За да я имате, трябва да замените вашата любов с Божествената. Ако вие слушате, ще ви кажа, от где можете да вземете тази любов. Като ви обидят, почнете да се огорчавате, това показва, че вашата любов има граници, отпада, значи не е любов. Павел казва: "Любовта никога не отпада." Преди да падне орехът, окапва нещо от него, то не е орехът, то е черупката. Някой казва за други, че любовта му отпаднала, но то са опаковки на Божествената любов. От вас трябва да отпаднат всички черупки и да остане Божествената ядка, която е любов, в която има сила; щом я призовете, всичко да се стопи в тая любов. По вашите лица чета, вие сте хора, които се тревожите, бих ви турил бележки 1, 2, 3 - повече не мога. Казвате: "Аз се много моля", значи много ядеш. Молитва и служене са две неща отделни.

Всеки ден казвате: "Да бъде волята Божия." Мъжът каже: "Да бъде волята Божия", но жената каже: "Не, моята воля да бъде." Така правят и мъжът, и децата и работата не върви. Вие сте отворили с голяма фирма търговия и казвате: "Ние продаваме на едро, но един ден дойде и вие фалирате, и си кажете, че това не е за вас."

Три пъти да мислите, един път да приказвате. Всички сте даскали и учители. Казвате: "Тъй трябва да постъпи г-н Дънов." Кажете ми какво аз да направя и аз ще го изпълня точно, но и аз ще ви кажа какво трябва вие да направите, но трябва да го изпълните. Ако не вървите добре, ще станете по-нервни, не ще можете да спите,

ще сте подозрителни и най-после ще искате да скриете това от хората и ще си турите маска. А моето учение ще даде една приятна окраска на вашата душа, ще сте спокойни и радостни и няма да имате нужда от маски. Някои от вас са по на 30 години, други по на 40 в училище, а трябва да учите най-много 120 години, значи имате още много да учите.

Господ пита: "Колко от вас сте готови да изпълните волята Божия?" И тогава всичко ще ви върви добре. Три пъти на ден вземате от мене (яденето), а вие какво ще свършите за мене? "Не само с хляб ще бъде жив човек, а и с всяко Слово, което излиза от Божествената уста." Ще ми кажете какво искате да направя за вас. Ама ще кажете: "Не вземаме, не даваме", но тогава няма да бъдете в това училище и Бог ще покаже един път само за тези, които имат добрата воля да побеждават в себе си всякога своите мисли и желания. Ще турите на своята мечка по една халка и ще ѝ давате по малко брашно. Мъжът е ядосан и бие жена си. Вие критикувате все другите, аз бих ви попитал: "Със себе си живеете ли добре?" Опитайте се за един месец да нямате никакво смущение, да бъдете тихи и спокойни, да видите доколко сте добри. Отсега нататък, каквито недоразумения имате, караници между вас, Господ е заповядал: "Вън всяка нечистота." Бог не е Бог на гнева, а на вярата, надеждата, любовта, правдата и чистотата. Който не изпълни тоя закон, да иде в Египет да прави тухли, а който иска, да върви сега в пътя през пустинята за в Ханаанската земя. Вие имате да разрешавате много важни въпроси в този живот. Не отлагайте. Турете мисълта си положително: "Ще изпълня волята Божия", в себе си кажете, не казвайте на други.

Чистота и искреност в мислите и желанията в душата си и любовта ще се прояви. И туй е то, животът, и Бог ще ви благослови и Небето ще се стреми да възрасти всичко посято от Бога във вас. Дайте му място да расте, сега са най-благоприятни времена. В кратко време много нещо да реализирате. Кое то в миналото е расло за 1000 години, сега става за 10 години, което е расло за 100 години, сега за 1 година.

Да образуват жените един съюз, да си помагат, а сега, като седнете вкъщи, едни-коя си такава-онакава, въпроси и критики. Не може с тия маски на дявола! Снемете ги! Сега се учите от Господа. С каквато мярка мерите, с такава ще ви възмерят. Това става навсякъде, все одумване. Аз мога да ви направя като пчелици, като ви туря в котела, но аз искам вие сами да станете добри, защото,

като дойде времето, ще бъдете добри по необходимост, а сега е време на свобода, на избор, да изберете сами да бъдете добри. Доброто в човека, то е човекът, то е негов дял. Туй, което ще направите, то е благословение за вашите домове, за вашите деца. "Ако опазите закона Ми, ще умоля Отца Си, да ви изпрати Духа утешител", казва Христос на Своите ученици.

Ще варим домати и от 100 килограма ще извадим 9 или 10 килограма. Аз ще ви дам домати и дърва, а вие да ги сварите, а който не иска да ги вари, аз ще ги сваря, но ще искам от него домати и дърва.

Всякога мислете за неща, които растат. "Не мога" е противоречие. "Не мога" в закона на любовта показва, че има спънки, препятствия. Започнал съм да фотографирам вашите мисли и един ден ще ви ги покажа. Псаломът (51) казва: "И заличи, Господи, прегрешенията ми", да се запълнят плочиците в мозъка ви с по-висши неща. Да се облагородят ума ви, сърцето ви, да имате здраве, абсолютно здраве. Туй е то, новото учение. Учение, което не може да се приложи, не искам да чуя за него. Всички да бъдете здрави, щастливи и блажени. Здравето е за тялото, щастие то е качество на душата, а блаженството е качество на духа, при Бога, затова на земята не може да има щастие и блаженство.

Трябва материалът, предвиден за 1917 г., да се изучи, да не остава нивата неизработена. Ще ви разделя на категории. Който знае да тъче, върви добре, който не знае, е лошо. Мнозина се оплакват, не върви животът добре, то е, че не е нагласено добре платното, трябва наново да се надене. Да дойдат идущия четвъртък само тези, които могат да приложат, само слушатели не искам. Гледайте да уредите вашите отношения. Да бъдете искрени спрямо вашата душа, спрямо Бог и хората.

Гдето се увеличава доброто, там се увеличава и злото. Който повече работи, повече яде, повече дрехи къса и др. Всеки от вас да стане едно огнище за Божествения Дух. Господ изпраща всеки ден Духа Си, но ние няма да бъдем готови да го приемем благото, което Бог ни праща. Искам да ми дадете съдействие, да изгладите недоразуменията между вас. Вие често вдигате прах в умовете и сърцата си, няма нужда от това. Гледайте да успокоите мислите си, подайте си ръка и работете. Гледам, делите се на партии, на млади и стари. Да се добие Божественият Дух, е първото нещо, доброто да се гради, иначе с лошите си мисли вие си създавате карма и болести. Господ е писал, че всичко ще се уре-

ди и аз ви желая да растете по ум и сърце, в мъдрост, знание и любов, да не се спъвате един други

Първи закон е страданието.

Втори закон - на изкушението. Духовете ви изкушават чрез хората.

Трети закон - на Божественото благословение

Колко велики закони са те! Само да можете да ги разберете! Ще се научите по теория и практика заедно. Дойде някой да критикува, кажи му: "Ти имаш ли стан? Ела да тъчем." Някой не живее добре, станът му не е нагласен добре, ще отрежете платното и ще го насноевите наново. Забъркали сте становеите и на мъже, и на жени и сега всички плачат.

29 март 1917 г., четвъртък

Беседа за жени

ОПРАВДАНИЕ И СПАСЕНИЕ

*“Защото със сърце вярва някой за оправдание,
и с уста бива изповядване за спасение.”*

Послание към Римляните 10:10

Ще се спра върху двете думи “оправдание” и “спасение”. Тези думи искам да приложите и да направите един опит върху тях. Всяка една жена се стреми към независимост. Когато е мома, тя гледа да излезе от къщата на баща си, да се освободи от майка и баща, да стане господарка в своя къща. Този стремеж е естествен и Божествен. Когато се ожени и влезе в новия живот, тя занася в своята къща чеиза си: ризи, възглавници, постилки, дарува тезинози, нарежда къщата си и изпитва приятност от тази нова, тъй добре наредена къща. И действително, нещастни са бездомните жени; без дом човек е човек без характер. Тялото е една къща на човешката душа в духовния живот. По същия закон, като жената, душата трябва да влезе в тялото и да го устрои. Някои искат да се освободят от тялото си и казват: “Кога ще се освободя от тялото си?” Има тела, от които човек може да се освободи. Това са онези нездравословни, влажни изби, без прозорци, в които хората хващат ревматизъм. Като излизаме от тях, това не значи, че трябва да излизаме и от здравословни къщи. Павел на едно място в Писанието казва: “Има дом неръкотворен.”

“Оправдание” излиза от “да оправим нещата”. Кой човек е оправдан? Онзи, който не греши. Но за да не греши, човек трябва да има знание, да разбира смисъла на нещата около него, да прави правилен избор. Вие се стремите към свобода. Трябва всяка жена да има тази свобода, но с условието да може да я използва, като върху нея гради щастието и здравето на своя мъж, на своите деца. Жена, която не е свободна, мъжът ѝ не е щастлив. Мислите ли, че болната жена е свободна? Жена, на която умът и сърцето постоянно се смущават, не е свободна. Не казвам, че умът не трябва да се вълнува. Смущение е едно нещо, вълнение - друго. Умът и сърцето трябва само на повърхността да се вълнуват, а не да се смущават издъно, за да не се размътват, защото това показва, че те са плитки, дълбочината им е само 10 см. Питам: С 10 см дълбочина какво може да се направи? Ако вземем 10 см плат, какво може да се направи от него? Първото и най-главно нещо за же-

ната е да има дълбочина в сърцето си най-малко 10 км. В такава дълбочина, който се опита да ви смущава, ще се удави. Какво правят малките деца, като намерят плитки локви около 10 см? Влизат във водата, размътват я и им е приятно. Мъже, като намерят такива плитки жени, размътват ги и са доволни от това. Тогава жените казват: "Ние сме много нещастни." В плитка вода се вдига голяма глъчка; там жабите през целия летен сезон крякат - голям кипеж, шум, който едва през зимата престава. Значи сърцата ви не трябва да са плитки, не трябва да има кипеж в тях. Питам: Какъв е церът за такава локва, в която водата е застояла? Ще внесете струя нова вода в тази локва, ще прекарате вадичка, за да може прясната вода да измие всички останки на миналото. Христовото учение е една нова струя, която трябва да влезе в сърцата ви и да ги измие, и като ги изчисти, ще остави утайките на нивите ви, за да се наторят. Ще запитате: "Как да се прекара този извор?" Изворът сам ще дойде при вас. Христос казва на самарянката: "Водата, която Аз ще ти дам, ще бъде един извор вътре в тебе на живот, който извира постоянно." Следователно думата "спасение" подразбира този извор. Когато човек попадне в някоя пустиня, дето няма вода, устата му пресъхvat, чувствава непоносима жажда и единственото спасение е водата, иначе той е осъден да падне мъртъв. Така, както пътникът през пустинята, много жени умират в този свят от жажда със своите камили - със своя багаж. Вие сте слушали думата "извор". Бих желал, като излезете на разходка вън от София, да опитате водата на такива извори. Но високопоставените дами, пък и всички други ходят на разходка не по-далеч от Борисовата градина, и то по едни и същи алеи, дето освен прах нищо друго няма, нагълтат се с прах и като се върнат дома, казват: "Каква хубава разходка направихме!" Казвам. Нагълтахте се с прах. Често хората, като възприемат Христовото учение, служат си с едни и същи отъркани фрази и после казват: "Заболя ме главата да слушам." То е, защото си гълтал прах. Това не е място за оправдание и спасение.

Думите "оправдание" и "спасение" имат седем значения. Аз ви говоря сега за едното и ако разберете него, тогава ще ви говоря за другите. Дойде някой приятел и ви каже: "Да отидем на разходка, но не далеч, защото ме боли глава, сърцебиене имам, не съм свикнал." Значи вие сте хора с къси крака, когато истината иска хора с дълги крака, и вие несъзнателно ще дойдете до положението да вършите престъпления. Щом краката на хората

станат къси, те започват да мислят лукави неща. Някой казва: "Не мога да отида на Витоша." Че ако не можеш да отидеш на Витоша, как ще отидеш при Христа? Христовият път е тесен и стръмен, той е пътят на разумната човешка воля. В ума си кажете: "Ще отида с моите приятели на Витоша." Ако не можеш действително, то поне мислено ги проследи, пропътувай целия път в ума си. Това е философията на живота. Преди да се ожените, като се срещнете с вашите възлюбени, те ви наричат ангели, обичат ви, умират за вас, не могат да живеят без вас, коленичат пред вас, и колко плач, ридания и преструвки се изливат! Но това е не защото те не могат без вас; с това те произвеждат ефект и искат да кажат: "Нека видят какъв е Господ." Когато се оженят, жените започват да коленичат. Ето вашата философия. Наместо мъжете, вие сега коленичите. Защо? Защото умовете и сърцата ви са плиткки. Не го вземайте в лош смисъл. Ако взема една мярка и опитам дълбочината на сърцата и умовете ви, ще констатирам един факт, тъй както си е. Тези думи, които ви говоря, аз ги тълкувам, те са в преносно значение, не ги вземайте в обикновен смисъл. Сърцата ви могат да бъдат и плиткки, и дълбоки. Ако в сърцата ви постоянно влизат утайки, дъното им ще се изпълни и ще стане плитко. Има езера, които са станали плиткки, а има и такива, които са станали по-дълбоки. Защо в жената се явява желание, щото мъжът да коленичи пред нея? Да коленичиш, това подразбира закона на самоотвержението, самопожертвуванието. Като направиш ъгли при колениченето, това показва, че си готов да слезнеш долу и да се самопожертвуваш. Когато умреш за някого и се жертвуваш, значи ти коленичиш пред него. Но когато някой момък коленичи пред някоя мома, той я лъже. Кажете колко българки има, които живеят идеално с мъжете си, никога да не са си казали лоша дума? Аз ще ви оставя да размишлявате, вие сами да констатирате истината. Истината трябва да изпъкне ни повече, ни по-малко. Тази истина не искам да ви я представя тъй бляскава, за да ви ослепи; прекарвам я през много облаци, за да я направя поносима за вашите очи, и с това искам да ви избавя от илюзии, които създават всеки ден нещастия, защото тези илюзии ви отдалечават от Бога. Когато Бог е изпратил един мъж или жена на земята, Той им е дал един бюджет. Ако някой го изяде, това е несправедливо. Никой няма право да ти го вземе, освен ако ти го дадеш доброволно. Кажеш някому: "Ти не се жертвуваш за мене." Няма защо той да се жертвува за вас. Ако той прави тази жертва, за да ви повдигне, той

ще слезе, такъв е Божественият закон - един слиза, а друг се качва. Ако жената слиза, мъжът се качва, ако мъжът слиза, жената се качва. Вие сега, като вървите, хвърлите една котва, уловите мъжа и го сваляте, тъй че нито той върви нагоре, нито вие. Спирате се на едно място и се гледате. Такива са съвременните жени, спират своите мъже и не ги пушат да се качват. Тази е причината, задето вие спите, задето не можете да отивате на другия свят, да слизате и да се качвате. Когато ви питат: "Защо спите?" - "За да отиваме при Господа," когато кажете: "Добре спях", то е, защото сте били горе, но впечатлението, което сте придобили от там, е загладено: от него остава само една сянка на приятност. Някой път казвате: "Лошо спях, лоши сънища сънувах." То значи: спряла си мъжа си някъде. Това неестествено положение всякога произлиза от крайното користолюбие, което съществува у жените. Користолюбието ражда користолюбие, нещастieto ражда нещастие, скръбта ражда скръб. Когато говоря за страданията, нещастията, аз разбирам скръбта, като обвивка на Божествената истина. А съвременните хора обвиват скръбта в радост и следователно отвън те я подслаждат. Такива хапчета има: отвън ги обвиват със захар, а отвътре са горчиви. Господ сега не поддържа ни хомеопатията, ни алопатията. Първите лекуват с малка доза от горчиви прахове, за да действуват, а вторите - с голяма доза горчиви прахове и болките престават. Когато човек е здрав, няма нужда от никакви хапчета. Знам много хора, които по навик от време на време си гълтат по едно хапче аспирин, хинин, за да не заболяват. С това те си внушават мисълта, че може да заболяват. Всеки ден си казвайте по една дума, която да е положителна. С това вашето положение ще се подобри.

Всички, които ме слушате, направете следния малък опит, за който ви давам срок една година, след което време вие ще сте свободни. Първите шест месеца ще бъдете положителни, ще орете, ще сеете, ще жънете, а другите шест месеца ще бъдете пасивни, ще берете нова енергия. Да няма никаква сянка от съмнение, защото това, което казвам, може да се направи от всекиго. Смешно е да се каже, че не можете. Някой ден ще събере малките деца и с тях ще направя опит и ще докажа, че това, което не можете да направите, малките деца ще го направят, защото вярата у тях е по-голяма. Ще кажете: "Може да се излъжем." Може да се излъжете едната година, втората година няма да се излъжете. Ще изпъдите тази мисъл, че ще се излъжете. Там, гдето Господ

работи, няма лъжа. И ще знаете този стих: "Всичко, което ще се случи с ония, които обичат Господа, е за тяхно добро." Ще си турите това като мото: "Всичко, което ще се случи с нас, Господ ще го обърне на добро", и след това нека дойдат всички лоши мисли, лоши желания, нека се опълчат всички хора, вие не се бойте. Страх да няма, дръжте го вън от себе си. Аз сега ще ви говоря за глагола "мога". Какъв опит правихте вие досега? Вие го употребявахте само в първо лице - "мога". Отсега нататък ще го употребявате във всички лица: "мога, можеш, може, можем, можете, могат". Като срещнете спънка, ще кажете в себе си, в душата си: "Мога, можеш, може - мога аз; можеш Ти, Господи, Който си в мене, в моята душа; може великият Ти Дух, Който ме ръководи." След това ще употребите трите лица за множествено число. Вашата вяра, вашата чистота ще помага на всички, които са горе, да съдействуват на Божествената идея да се осъществи в живота ви. В този път се иска Божествено търпение и постоянство, докато Виделината преодолее във вас. Това ще правите на всяко време, когато се усещате слаби. Ще го правите сутрин между 4 и 7 ч. Точно в 4 ч. сутринта, който може, да стане и да започне драговолно своя опит. Като изгрива слънцето сутрин, ще кажете:

I л. ед. ч. - "Мога - така да изгрее моето слънце в моята душа."

II л. ед. ч. - "Можеш - така да изгрее Божието слънце в моята душа."

III л. ед. ч. - "Може - така да изгрее слънцето на моя дух."

I л. мн. ч. - "Можем - така да изгрее слънцето на нашите ангели."

II л. мн. ч. - "Можете - така да изгрее слънцето на Великия Господ на Мира в нашите души."

III л. мн. ч. - "Могат - така да изгрее Слънцето на всички слънца в нашите духове."

Така трябва у вас шест слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по 4 минути, всичко 24 минути ще се употребят за изгриването на шест слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: ще ставате тихо, спокойно и след като се умиете, ще застанете тихо, без всякакво смущение, нищо да не ви плаши. Може да сте неразположени при ставането си, може да чувствувате, като да ви е крив светът, но вие се оправате и кажете горните думи тихо, всяка за себе си. Ще си вземете едно тefтерче и всяка сутрин, в продължение на шест месеца, ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти

сте закъснели. Като изговорите тези думи, ще почувствувате една приятност под лъжичката и духът ви ще се повдигне. Трябват ви шест години, за да разберете как изгряват тези слънца. Този опит продължавайте шест месеца и го предайте, препоръчайте и на някои свои приятелки. Ще започнете от 6 април. Някои ще кажат: "Дали ще може да се става тъй рано, как ще може" и т.н. Такива мисли да няма. Ще отбелязвате в тетрадките си какво е било времето, като ще разделите на графи: ясно, облачно, дъждовно, ветровито. Всички тези четири състояния на времето са добри. Ако е дъждовно или облачно, да се не оплаквате никак през тези шест месеца. Ако е дъждовно, ще кажете: "Днес времето е дъждовно, Бог го пречиства и нивите ще родят повече." Ще гледате всичко това да приложите и да искате обещание и от вашите другарки, на които ще го препоръчате, и те да го изпълняват.

През първия месец, след като изговорите всички 6 точки, ще наблягате най-много на първата; през втория месец ще изговорите пак всички, но ще наблягате на втората точка и т.н. Искам да бъдете тихи, спокойни - благословението, което дойде, ще бъде толкова, колкото то ви е необходимо. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е необходима. Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случи през тези шест месеца, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: "За добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа." После ще употребите следните изречения:

Вярвам в Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята виделина върху всинца ни.

Да се прослави името Ти.

Да се въздвори царството Ти и

Да се изпълни волята Ти на земята, както се изпълнява горе на небето.

През деня, каквото ви се внуши - да четете някой псалом или нещо друго, четете, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това. Като прочетете горните изречения, размишлявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, за всичко, което е най-красиво в света, и ще видите, как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите

миналото си и да си пригответе условия добри за бъдещето. Този е пътът, по който ще може да калите волята си и да облагородите ума и сърцето си. Разбира се, светът ще върви по същия път, но всичко ще се обърне на добро. През тези шест месеца някога ще се почувствувате по-обезсилени, тогава ще употребите следното изречение: "Господи, стопли сърцето ми с Твоята любов." Ако умът ви някога се позамъгли, ще кажете: "Господи, просвети ума ми с Твоя Дух" или "Дай виделина на моя ум чрез Твоя Дух". И след това стойте си спокойно, може да мине 1, 2, 3, 4 часа, но резултат без друго ще имате. След като изгреят шестте слънца едно след друго, ще има резултат. През тези шест месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжаващите ви и ще говорите само за полезни работи. Ако някой път се излъжете и кажете за някого лошо, ще си го запишете в тетрадките си, ще бъдете искрени спрямо себе си.

Друго едно правило: ако някоя от вас сама не може да си помогне, ще повика още една сестра; ако и двете не могат, ще повикат и трета и заедно ще изпълнят молитвата си. Събирането всякога трябва да става преди обяд, до 12 ч. най-късно, защото тогава има добри влияния.

Ето как се оправдава и спасява човек. Това е първото значение на тези думи.

Колкото приятелки имате обични, дайте им този съвет. Щом имате дълбоко подбуждение, кажете това нещо и на други, тогава ще се благословите и вие, и те. Така да просветне вашата виделина пред вашите ближни.

Мир на всички!

5 април 1917 г.

Беседа за жени

ВЛИЯНИЕТО НА МУЗИКАТА

Всички сте запознати с музиката, всички пеете, всички свирите. За музиката има различни определения. Тя е едно качество на душата. Тя е базирана върху два центъра, които се намират отпред на челото. Всички хора обичат да пеят, но не всички са еднакво музикални, т.е. този център не е еднакво развит у всички, вследствие на което тези, у които центърът е слабо развит, не обичат музиката.

Необичането е отрицателно качество, то значи да ти липсва нещо. Някои казват: "Не обичам никого." Това е отрицателно качество, липсва ти нещо. Когато обичаш нещо, това е положителната страна.

Под думата "нещо" се разбира реализиране в света. Под "нещо" се разбира една идея, която е реализирана във физическия свят. Най-напред се заражда у тебе една мисъл, която, като се осъществи, има двойно значение. Говоренето е една музика. Хора, които не са музикални, тяхната реч е дрезгава, те са резки, груби. Хора, които са музикални, гласът им е мек, тих.

Музиката е необходима и любовта не може да се прояви без музика, тя е дреха, с която любовта трябва да се облече. Мома, която пее, има голямо почитание в българския народ.

В човека има две души. На едната душа стремежите ѝ са към центъра на земята, в нея няма музика, в нея има само шум. Другата душа е Божествената, чийто стремеж е към слънцето, нагоре, и в нея има музика. Всеки човек, у когото има музика, той е духовен човек. Той може да не ходи на църква, но в него има стремеж към слънцето и той е според мене религиозен човек. Всеки духовен човек може да бъде религиозен, но не всеки религиозен е духовен. Затова казвам, че музиката има две изражения: реално - несъществено и реално - съществено. Музиката е необходима за всекиго; тя може да лекува човека от разни болести, например всички нервни болести. Ако си нервен, пей някоя песен в мажорна гама всяка сутрин в продължение на ден, два, три, седмица, месец, всеки обед и вечеря и ако не премине това ваше състояние, елате при мене. Вие какво правите в такива случаи? Викате лекар - той ви дава бром и други лекарства за успокоение, които по-скоро притъпяват нервната система, но не ви лекуват. Музикалните вибрации са тъй деликатни. Те правят едни хубави

разтривки, лекарствата са отровни вещества, удари с чукове.

И тъй, музиката у вас ще бъде едно средство, за да изразите вашите чувства, а чувствата ще бъдат една форма, за да изразите разумния си стремеж към Бога. Затова всички религии започват обредите си с песни. Отнемете песните на хората в света, те няма да се женят. С песни се движи колелото на живота. Песента е парата, спре ли парата, и колелото се спира. Когато хората са сгрешили, те са престанали да пеят. Но музика има и в четенето. В поезията има музика. Музика има в постепенното вдигане на гласа, но ако веднага вдигнеш гласа си, правиш една пречупена линия, това се отразява всякога зле на тъпанчето на ухото и когато човек се разгневи, повдига изведнъж тона си и той вече няма музика в себе си или пък музиката му няма отмерен такт. На първо място в живота стои яденето, а после музиката.

Ако ти е развито ухото, ще чуеш каква музика има в яденето. 32-та зъба, като дъвчат, са 32 корди, които свирят по хляба, а езикът - капелмайсторът, който дава такт. Всяко ядене може да се състои от няколко парчета. Вие следите ли от колко парчета се състои вашият концерт при яденето? Всяка една хапка, това е едно ново парче. Яденето е значи първият концерт в живота. Аз, като следя хората, гледам как много от тях, като се съберат, разяждат се и всички стават песнопойци. Който не знае да свири добре с устата си, т.е. не знае правилно да яде, той се чувствава зле и вътрешният слушател - стомахът - казва: "Не свириш добре."

Втори етап на музика е храненето на сърцето, т.е. дъвкането на онази храна, която е необходима за сърцето. Така че първата музика е яденето, нейният център френологически е под ухото, втора музика е пиенето - негов център е под челото, трета музика е молитвата, моленето - центърът ѝ е на горната част на главата.

Миньорните гами имат повече влага, а мажорните повече сухота. Когато дойде някой вятър, това са мажорните гами, вдига се прах, а след това идат миньорните гами, пада дъжд. Да може да слушате каква велика миньорна музика е падането на капките! Само тревите разбират тази музика. Бих ви препоръчал, когато вали дъжд, да излезете на дъжда и да се оставите да ви вали около 15 минути и се върнете вкъщи, но не се събличайте, наблюдавайте какво ще почувствувате. Ще имате най-добър масаж. Хората може да се лекуват, когато вали дъжд, защото тогава се образува топлина у вас. Но когато дойде вятър, има силно течение, това са мажорните гами и ако се изложите тогава на дъжда - ще се простудите.

Обяснение на някои думи в "Песента на любовта" ("Любовта е извор"). В тази песен думата "майка" има друго значение от това, което се схваща. Думата "извор" е поставена тук, защото тя означава нещо, което бъбли от горе на долу, тя излиза от центъра, отдолу. Ще туриш душата си като този извор.

"Тя живота ражда" - извор не може да роди живота, но между извора и живота има нещо общо, те спадат към една и съща гама. В астралния свят животът тъй извира, затова от тази любов и животът извира. Тук на земята го наричаме извиране, а в духовния свят раждане. Под "раждане" се разбира нещо, което е хармонично организирано. Само това, което е добре организирано, то е родено. Да родиш, значи да наредиш нещата правилно. И тъй, у вас любовта трябва да бъде като вода, която извира. От извора ще пристъпиш към живота, който също така трябва у вас да извира.

Бих желал да зная как си представлявате тази любов? Някои казват, че е сила. А вие, какво бихте казали? Вие се срамувате да кажете. Срамът трябва да се превърне в смирение, защото в духовния свят няма срам, а има смирение. Хората не са смирени. Един човек, за да го познаеш дали има срам, дай му власт, пари, нахрани го. Господ, и Той ви опитва. Например, за да познае една жена дали има срам, дава ѝ голяма красота. Като се види много хубава, тя започва да дирижира и всички наоколо ѝ пеят. Ако е някоя грозна, ще си наложи смирение, тя не е капелмайсторът. Тъй че хората биват или капелмайстори, или прости певци. В музиката човек всякога трябва да спазва стъпките, не трябва да има дисхармония.

В псалма "Хвалете Господа, защото е благ", коя дума е най-важна? Първо, трябва да се намери Господа. *II стих: "Защото милостта Му е във век."* Ударението пада на милостта Му. *III стих: "Славете Бога на боговете."* Бог и Господ са две различни имена. Ударението ще падне на Бога. Вие в живота си туряте ударението на неща, които не са важни. Например често казвате: "Аз тъй ще направя" - нищо няма да направиш. Тези ваши думи нямат никакво съдържание. Казвате: "Аз не любя." Трябва да намерите предмета. Кого ще любите? Думата "любов" никога не трябва да се произнася силно, а тихо. Силните думи нямат нужда от реклама, ти като я пошепнеш, ще те разберат. Силният човек няма нужда от подкрепа. Ние не трябва да подкрепяме Бога, а трябва да работим заедно с Него. Някой от вас казват: "Той не ме любя."

Това не е на мястото си. Ако не те люби, тогава какво? - "Мрази ме." Ти не можеш да познаеш любовта, докато не те мразят. Първо трябва да те мразят, за да те любят после. Вземете една статуя, например тя сега е любима на всички, но по-рано като камък е била забутана някъде далеч от всички. Трябва този камък да се издяла, изглади, за да бъде после хубав. Не мислете, че вие всякога сте били това, което сте сега. Господ ви е одялал, затова сте добри. Щом вашата статуя е направена, вие сте в музиката.

IV стих: "Който сам прави големи чудеса." На коя дума ще турите ударението?

V стих: "Който направи небесата с мъдрост." Тук коя дума има значение?

Музиката трябва да се тонира. Мъжът ви започне да се кара. Казвате: "Чакай да видя на коя гама той пее?" Той дирижира една песен, той е капелмайсторът. Ще кажеш на мъжа си: "Ти не взимаш верен тон." Вие мислите, че това е една алегория. Не, в тези противоположности на нещата, вие ще намерите много верен отговор. Някоя жена, като се разсърди, не може да даде отговор на това си сърдение. Нека извира човек. Човек трябва да се гневи музикално. А съвременните християни казват: "Човек трябва да бъде кротък, смирен, добродетелен." Какво значи да бъдеш добър? То значи да знаеш да пееш в такт. Като се наядеш, тогава Господ е добър; ако няма какво да ядеш, Господ не е добър. Наспиш се, наядеш се, казваш: "Добре е това." Вие трябва да приложите новата музика. Да не заприличате на онзи американец и да казвате: "Защо ми трябва да ям, да пия?" Този американец става евангелист, казал, че научил всичко и се вдал в размишления. Един ден 10-годишното му дете го пита: "Защо не пееш като другите хора?" - "Аз се утвърдих вече", отговорил бащата. Един ден впрягат коня в каруцата, но конят се спира, не върви. "Татко, казва момчето, конят се утвърди." Много християни приличат на тези коне, затова гледайте и вие да се не утвърдите. Утвърдяването не е музика. Някои хора искат да са само щастливи, а щастието и нещастieto са две благословения в света. Ако си само щастлив, всички ще се нахвърлят върху тебе. На нещастен човек, като му направиш едно малко добро, той става щастлив. Искам да разбирате щастието и нещастieto, да знаете как да ги пеете. Трябва да имате търпение за всичко. На търпението коя дума можете да турите като противоположна? - На това противоположната е милосърдието. На бялото - черно. На тъм-

ното - светло. На червеното? На правдата - беззаконие. Как ще изтълкувате думата "праведен"? На физическото поле правдата е такт. Когато не вървиш с капелмайстора, той се изблещва, значи действува Божествената правда. Казват: "Тоягата е излязла от рая." За правдата и за правото ще мислиш като за една тояга, която ви направлява. Грешна душа може да се оправи чрез тоягата.

12 април 1917 г.

СЪЧЕТАНИЕТО

*“И тъй, онова, което Бог е съчетал
така, човек да го не разлъча”*

Матей 19: 6

Сега да се повърнем към онова, което Бог е съчетал. Аз вземам тези думи в много широк смисъл, т. е. тъй както Христос ги е разбирал. Те обхващат целия човешки живот, във всички негови проявления.

“И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчи.” Всяко страдание в живота произтича от това разлъчване. Няма защо да аргументирам това, да го доказвам, всеки може да го провери на опит.

Като се разлъчите от вашия мъж, от вашата жена, от вашите братя и сестри, приятели, от вашата къща, от вашето отечество, вие сте скръбни. Защо? Думата “отечество” има малко по-друго значение от това, което хората разбират. Под “отечество” хората разбират дом, фамилия, но това, което е на земята фамилия, то на небето е Отечество, Божествен дом.

Съвременните хора под разлъчване разбират разлъчване само между мъж и жена, т.е. това, което наричат парясване. Под разлъчване се разбира отлъчване на всяка мисъл и желание от своя ум и сърце.

Когато отлъчиш от своя ум една добра мисъл и от своето сърце едно добро желание, ние вършим едно престъпление.

“Не изхвърляй навън това, което Бог е съчетал.” Упражненията, които ви дадох миналия път, имат връзка с този велик закон. Вие казвате в първото предложение: “Така да изгрее моето слънце в моята душа”. Защо? Както слънцето във физическия свят е причина за развиването на растенията в природата, когато то изгрее на хоризонта, осветлява природата, така и у човека има едно слънце, което изгрява и осветлява по същия начин. Когато лъчите на естественото слънце изгреят в пустинята, то сгорещява само пясъка и ако пътувате бос по пустинята, то ще ви изгори. Ако слънцето пада на една почва, богата със семенца, то донася блага, развива тези семенца и създава живот. И ако пътувате през такава местност, изпитвате приятност. И ако вашето слънце изгрява по същия закон, всичко и тук е много вярно. Ако вие сте раз-

лъчили това, което Бог е създал, вашето слънце ще изгрее както в пустинята, ще образува топли и горещи течения. Виждали сте как лятно време хората се разгръщат задъхват се, горещо им е. Тази горещина се дължи на това, че има малко растителност.

Защо трябва да изгрее вашето слънце? - За да възрасте у вас всичко, което е добро. Сега към първото предложение ще добавите следното: "така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови моето сърце." Ще добавите и към следните предложения за следующите лица по някои нови думи:

II л. ед. ч. "Можеш - така да изгрее Божието слънце в мене и да обнови моята душа."

III л. ед. ч. "Може - така да изгрее слънцето на моя дух и да обнови моя ум."

I л. мн. ч. "Можем - така да изгрее слънцето на нашите ангели и да обнови нашите сърца."

II л. мн. ч. "Можете - така да изгрее слънцето на Великия Господ на Мира и да обнови нашите души."

III л. мн. ч. "Могат - така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове и да обнови нашите умове."

Цял месец ще се работи за обновление на сърцето, душата и ума.

Това значи: "Туй, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва."

Това е законът, към който се връщате, за да турите съгласие между сърцето, душата и ума си. Всеки, който е направил разлъчване от това, което Бог е съчетал, той е изгубил тази хармония. Има много жени, на които мъжете са умрели, но някои от тях са живи, макар че хората ги смятат за умрели, и обратно, има жени умрели, но те са живи. Тъй че според моето схващане, някоя жена може да е жива, но тя отдавна е умряла, тя стои въщи, както в някоя зоологическа градина има скелети останали или както в някои музеи има препарирани птици; турците в такива случаи казват "замбрет".

Така аз разбирам посланието на апостол Павла. Той казва: "Да не приемаш вдовица по-долу от 60 години." Числото 6 е число на Любовта; това показва, че такъв човек не е за работа. Младите вдовици да се женят и да отглеждат деца. Това е велик закон. Думата "женене" значи живот.

Съвременните хора не разбират живота, понеже те не разбират духовния смисъл на нещата. Имате дете, което не яде, майката го счита, че е болно и се безпокои. Ами дете, което престава

да пее? Ами дете, което престава да се моли? - Човек, който престане да яде да пее и да се моли, е болен Яденето се отнася към тялото, пеенето към сърцето, молитвата към човешкия ум Някои филантропи казват "Човек не трябва да се моли" Казвам "Някои микроби са влезли в ума ти, затова ти си болен" Разбира се вие трябва да правите опити Вие сега сте като в една школа Не ви казвам, като отидете въщи, да изхвърлите всичко Не ви уча да изхвърляте всичко, а да използвате И съвременните хора, като имат парцали, събират ги и от тях правят килим Имате тор, наторявате нивите си И тъй, задайте си задача да се върнете към думите "Това, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва"

В какво се състои това съчетание? Съчетанието между човека и слънцето се обуславя от пет чувства Ние можем да влезем в съчетание със слънцето чрез нашите очи Ако повредим очите си, ще се лишим от това благо Ако повредим обонянието си, няма да влезем в свръзка с плодовете, тяхната миризма, които слънцето ги създава Вкусът ако ни е повреден няма да разберем това вътрешно благо, което се съдържа в плодовете

Очите си трябва да пазим чисти Как се развалят очите? - Някоя жена, като изгуби мъжа си, плаче, плаче за него и очите ѝ отслабват Защо трябва да плаче? Този същия мъж тя по-рано не го е искала, а сега плаче за него Според моето схващане, плачът не е нужен в това отношение Плачът трябва да бъде израз на едно смекчаване на сърцето Плач, който не произвежда смекчаване, той е без благо Ще ви приведа следния пример за изяснение на мисълта Осъдили един крадец за кражба, откраднал 25 лева, осъдили го на 3-годишен затвор Адвокатът, който го защищавал, казал "Той тази кражба не е направил умишлено, защото, ако той беше крадец, на същото място имаше 10 000 лева, които също би взел" Крадецът, като чул това, започнал да плаче "Защо плачеш?" - го запитали съдиите "Защото не можах да взема 10 000 лева" Мнозина сега плачат не за това, че са откраднали 25 лева, но че не са видели 10 000 лева, за да ги вземат Често някои плачат, казват "Съжалявам, че нямам това, нямам онова" Казвам "Съжалявате, че не сте видели 10-те хиляди лева" "Знанието е необходимо дотолкова, доколкото може да ви принесе полза Много хипотези, теории философски са дотолкова необходими, доколкото да представляват гимнастика на ума, но за живота е необходимо същественото, защото то внася всякога здраве, мир и една вътрешна радост/ И тъй, по аналогия ще съди-

те това, което слънцето произвежда в света, а именно извори, гори, планини, всички блага на земята, така и вашето слънце, когато изгрее във вашето сърце, по същия закон ще създаде всички блага, само ще трябва разумно да работите. Вие сте господари на вашия живот. Няма такава сила в света, която да може да ви противодействува, защото Бог, Който е турил тези неща в съчетание, Той се грижи да пази това равновесие и всяка мисъл, добра или лоша, която се породил у вас, предизвиква голяма борба. У вас едновременно се борят две разумни сили. И едната, и другата ви казват как трябва да постъпвате. Разумният живот е потребен за вас, а не за обществото. Обществото е условие за индивида. Христос казва, че човек не е създаден за съдбата, а съдбата - за човека. Човек не трябва да става роб за обществото. Обществото е условие за развитие на индивидуалната душа. Колективните общества са единици, събрани ведно. Когато кажете "Защо Бог създаде света?" - Създаде го за моята душа. А вие казвате "Нека се подобри обществото." Ако всички хора са здрави, пеят, ядат, а ти не си добре, какво ще те ползува тоя свят? - Светът ще се подобри, когато ти се подобриш. Когато говоря за обществото, разбирам вътрешното у човека. Никога не казвай "Какво мога да направя аз?" Развалата в света как е дошла? Все от хората, от индивидите. На някоя парижка дама ѝ дошло на ума да си тури някоя перука и видиш след малко всички други тръгнали по пътя ѝ. На някоя дама ѝ дошло на ума да си направи тясна рокля, всички подире ѝ тръгват с такива, или решила да носи широка рокля, всички други ѝ подражават. На някой мъж се дощяло да си ушие панталони долу широки. Въведат тази мода и всички подире му. Един дава пример за много. Не мислете, че всичко това, което вие правите в света, няма последствие. Има последствие и за вас, и за другите. Затова Христос казва "Не бойте се, Отец ваш е благоволил да ви даде Царството Си." За да бъдете силни, трябва да възстановите във вас това съчетание. Тази дисхармония, която съществува у вас, трябва да я обновите. Защото във вас има много мисли, които ви смущават, много противоречия. Например задавате си въпрос "Какво ще бъде моето бъдеще?" Някой път казвам "Не мога да ви кажа нищо. Защо? Защото виждам, някому бъдещето е много лошо. Един калугерин бил много набожен, правел по 500 поклона. Друг калугерин, като го видял, казал му, че го познава като много набожен. Първият се чуди как го познават, а се не сеща, че от многото поклони, които правил, пръстите му

хванали мазоли. Тъй че всеки има мазоли у себе си и от тези мазоли може да ви познаят какво правите. Христос казва: "Вие, жените, трябва да се повърнете към първото си положение." Към кое положение? - Към положението да се храните с плодовете от дървото на живота. Дойде ви една горчива мисъл - горчиво желание, това е от дървото на познание добро и зло. Каквато мисъл ви дойде, веднага я отхвърлете, турете друга добра на мястото ѝ. Мразиш някого, не се старай да се махне този човек, да го избегнеш, а намери някого да обичаш. Светските хора по-добре разбират този закон. Например някой мъж не обича жена си, той намира друга да обича. Същият закон е и за светските жени. Не обича мъжа си, обича някой друг. Не може да се избегне тази реакция в света.

Не мислете, че вие постъпвате по друг начин. Ще кажете: "Такива неща в нас няма." Законът е такъв. За да се избегне той, ще приложите всякога противното. Ще кажете: "Това е криво учение." Ако е криво, няма какво да се говори за него. Турете правото напред, а кривото да стане негова сянка. От това може да се научите как да изправите настроението на мъжа си и как да поправите вашето настроение. А вие какво правите? Обърнете се към Бога и се молите: "Боже, вземи този мъж или мене вземи, да се освободя от него." Но вие не знаете, че и тогава няма освобождаване, защото, ако той замине, за вас ще бъде още по-лошо. От спиритизма има много примери, които потвърждават това. Например един мъж, който не живеел добре с жена си, се освободил от нея и се оженил за друга, но първата му жена, макар и умряла, успяла да изпъди втората. Когато някой каже: "Аз не мога да живея с мъжа си или с жена си" - то значи, че има някой умрял мъж или умряла жена, които им пречат. Умрелите мъже и жени имат голямо действие, затова Христос казва: "Това, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчи." Когато човек влезе в тази Божествена хармония, ще изчезнат всички недоволства в живота, защото сега хората не са на мястото си. А сега срещам мъже, жени, все подозрителни. Например казвате: "Той не е искрен." Ако не е искрен, как може да се противодействува? Аз имам събрани доста картини, все от характери без съчетание, без музика.

И лице на глагола "мога" - "можеш" - така да изгрее Божието слънце в мене и да обнови душата ми. Под думата "душа" в този смисъл се разбира граница на вашия свят, това, което е определено вътре във вас, всички възможности, които се крият вътре

във вас, защото слънцето е вътре у вас и само това Божествено слънце е в сила да обнови тази голяма и обширна душа. Вие по някога мислите, че сте много малки или пък се чудите какви ли сте. Вие не сте виждали колко е голяма вашата душа! Всеки от вас има три лица. Например Мара. Има една Мара на физическото поле, една между ангелите и една в Божествения свят. И трите Мари са свързани, но като ми говорите за някоя, аз питам: "За коя Мара ми говорите?" Истинската любов се състои в това да обичаме и трите Мари. Мъж, който обича само едната, вие казвате: "Не може, трябва да обичаш и трите." Жена обича само едното лице у мъжа, този, който е на физическото поле. И за такава жена или мъж казват: "Те са хора без сърца." На такава Мара сърцето ѝ е между ангелите. Това значи да познаваш душата на един човек и тогава ще почнеш да гледаш на хората малко по-другояче. Като познаваш човека, който е на физическото поле, като познаваш човека, който е между ангелите, като познаваш човека, който е в Божествения свят, тогава ще разберете какво велико нещо е човекът. Когато казвате "Мога, можеш, може", това са трите лица, сте вие - аз, ти, той. Аз, който съм тук, ти, който си между ангелите, той, който е при Бога. Човек и ангелите съставляват една двойка, а Бог показва посоката, по която ангелите трябва да се стремят, т.е. образува се триъгълник - първата геометрическа фигура.

Когато дойдем до множественото число на глагола "мога", казваме: можем, можете, могат. Като кажем "можем", значи всички хора, цялото човечество на земята, "можете", значи вие, ангелите, които сте горе, и "могат", значи всички богове, които сте горе.

Ако така схващате този дълбок смисъл, веднага ще почнат да се събуждат у вас тези висши чувства, ежедневно ще растат и тогава всички окръжаващи около вас ще бъдат разположени, ще ви обичат. Не могат да ви обичат хората, ако не обичате и вие. За да се разтвори цветът, трябва слънцето да изгрее. Когато твоето слънце изгрее, непременно сърцето ти ще се разтвори. Когато Божието слънце изгрее, непременно цветът на твоята душа ще се разтвори. Когато слънцето на твоя ум се разтвори, тогава и твоят ум ще се разтвори. Това е съвременна наша философия, събличане на всички тези черупки. Казвате: "Много мъчна е тази философия, с толкова много черупки е." Вземате един орех, хвърляте му черупките и тогава виждате колко голям е той. Ня-

кои хора са много големи, но хвърлете обвинките им, ще видите тяхната големина. Вие трябва да се държите за всяко учение, което има вторично съдържание. Вие сте в едно напрегнато състояние и казвате: "Какво ли повече ще ни се каже?" - Не мислете какво повече ще ви се каже, но мислете как да приложите това учение по отношение към вас. Някой колар минава покрай някое дърво и си казва: "Е, какъв хубав кол ще си направя от това дърво за колелета." Минава някой дървар покрай това дърво и си казва: "Колко хубави греди мога да направя от това дърво." Минава воденичар покрай някой извор и казва: "Колко хубава вода за воденицата ми!" Тъй и вие, като минете покрай едно дърво или някой извор, помислете си за какво ще може да го използвате. Които от вас са правили опит през изминалия месец, забелязали ли сте някакви резултати? Имате ли апетит? У вас първо трябва да се възстанови хармония между яденето, пеенето и моленето. Избягвайте самоизяждането. Схванете ли, че има една грешка у вас, поправете я, не се осъждайте, но я изправете. Ако схващаш, че имаш грешка, и не я изправиш, значи това не е правилно схващане. Наблюдавайте сутрин какъв е цветът на слънцето. Когато цветът е много червен и това ви направи впечатление, то значи, че вие сте лично преситени от живота. Ако при изгряването на слънцето забележите един облак, това показва, че в твоето слънце има облак, и затова гледай да го премахнеш. Например някога не си разположен, не обичаш някого, ти имаш такъв черен облак на твоето слънце и Господ го вижда и казва: "На слънцето на Мара има черен облак." Гледайте от всички неща да добиете една приятност, едно детинско разположение, а не да мислите, че много сте живели, много сте страдали. Един вол, който е носил много товар и всеки ден е изяждал по 50 тояги, той какво знае? Знае само закона на тоягите. Ако един вол 20 години наред е работил добре и господарят му го е гладил по гърба, той какво знае? Знае само да го гладят и нищо повече. Колко пъти ще виждате на слънцето черни облаци? Но всеки ден то носи за вас благословение, нови мисли, нови желания. Разбира се, това слънце е само като обект на тези слънца, които у вас изгряват - слънцето на сърцето, душата и ума ви. Някои ви питат: "Какви са тези слънца?" Това ще го държите за вас си. Ще направите един опит и като видите резултата, ще го кажете и на други. Ако не проверите сами това нещо, то при най-малък неуспех ще кажете: "Това не е вярно." Напредвай малко, но това малко, в което успееш, да си сигурен.

Сега ще ви дам няколко допълнителни изречения към по-раншната молитва, която ви бях дал:

"Вярвам в Теб, Господи, Който си ми говорил в миналото! Ти си вложил в мене всички добри семена на живота ми.

Вярвам в Теб, Господи, Който ми говориш сега!

Ти възрастваш доброто в мене.

Вярвам в Теб Господи, Който ще ми говориш в бъдеще. Аз ще се радвам в Твоя живот."

Думата "твоя" е съдържателна. Тя разбира обединение на тези три принципа. Буквата "Т" - долната линия представлява жената, а хоризонталната представлява мъжа. Те се стремят да се обединят, или има стремление към пасивното и активното състояние между две велики сили, които работят в света.* А буквата "В", то е принципът на обединението, то е начинът, по който се работи. Тъй както се работи в тоя свят, ние трябва да се радваме. Казвайте: "Аз ще се радвам с това, което ти приготвяваш." Но вие ще кажете като онзи, който вярва само като му се дадат пари. Като му дам пари, няма защо да вярва, то е вече свършен факт.

Казвате много пъти: "Какъв ще бъде моят бъдещ живот?" Като станеш сутрин и кажеш: "Това ще направя, онова ще направя", това ще бъде твоят бъдещ живот.

Казваш: "Аз ще го смажа него." За в бъдеще ще те смажат тебе. Като кажеш, че ще направиш добро някому, то значи, че за в бъдеще на теб ще ти направят добро. Трябва да бъдете бодри и весели, защото най-велики тайни ви се откриват със страданията.

Светските хора се радват и веселят. Духовните хора си придават една сериозност и с това дават вид, че на тях се налага сериозен живот. А под духовен човек се разбира всеки, който живее съзнателно. Ще ви дам пример за истински духовен човек. Един майстор зидар давал наставления на слугите си, как да вдигнат един голям камък върху къщата, но като показвал, камъкът паднал върху ръката и му откъсва един пръст. Той се обърнал към Бога и казал: "Благодаря ти, Боже, че не ми се откъсна цялата ръка." Който гледа така, той е духовен.

Сегашните жени трябва да образуват една велика атмос-

* В беседата "Труд и мъчение", 4 март 1920 г., е казано: "В буквата "Т" горната черта е мъжът, а долната - жената, затова мъжете се оплакват от жените, че са горчиви. Знанието е жената, горчивият корен, тя е, която слиза. Затова се казва в пословицата: "Корените на знанието са горчиви." Жената е човешкият живот, който слиза в материята, за да извлече необходимите сокове. /б.м. Л.К./

фера, трябва всички да си помагате. Гледайте да имате всички вътрешно разположение и да сте доволни от малкото, което имате. Слушал съм някоя жена казва за друга: "Тя не ме посрещна добре." Как ще те посрещне добре. Мъжът ѝ я бил, същата си имала неприятности! Затова духовните хора трябва да имат добри мисли за другите хора. Да казваме. "Той е добър", и с това действително ще го подобрим.

Ще учите закона на подмладяването, то е възкресението. Няма да казвате: "Остаряхме", а ще казвате. "Млади сме ние, отсега нататък ще работим." Няма да казвате: "Ще умра", а ще казвате: "Намислих да си направя нова къща." Изгубил си парите, ще кажеш: "Дадох ги в банката." Тълкувайте нещата в права смисъл.

Един ден учениците на Христа, като минавали покрай едно умряло куче, казали: "Колко лошо мирише!" Христос казал: "Колко хубави бели зъби има то." Пази се от това, не казвай: "Колко лошо мирише", а си измий ръцете. Да си миеш ръцете, значи да си правдив. Само така ще се оправи светът, а за това се искат много години, докато научите проявленията, които хората имат.

31 май 1917 г. четвъртък
Беседа за жени

ПРОСТОТА

“Това заръчане ти предавам, чадо Тимотее, според станалите по-напред за тебе пророчества, да воинствуваши в тях доброто воинствуване.”

1 Писанце към Тимотея I : 18.

Думите “войнство” и “подвиг” имат сходство, защото само правилното воинствувание подразбира подвиг в света. Думата подвиг означава повдигане нагоре, воинствуване на човешкия дух, а слизанието надолу е падание на човешкия дух.

Преди всичко от всинца ви се изисква простота, т.е. не да бъдете прости, тъй както е проста в първо време основата, върху която тъкат, а после с преплитанията тя се усложнява. Така че в основата схващанията ви трябва да бъдат ясни и прости. Простота трябва да има в умовете ви и в сърцата ви, искам да схванете думата простота. За да я разберете, когато сте разтревожени, изговорете тази дума и ще усетите една тишина в душата си. Всяка добра дума трябва да произведе утихване във вас.

Ще ви говоря върху думата “войнство” и ще обърна ума ви върху един факт, за да разберете противоречията, които съществуват в живота, защото такива забелязвам между вас и вие не можете да си ги разясните. Но да не си мислите:

“А, сега ще ни задяла.” Никакво заблуждение, но искам известни мисли и желания да ви станат по-ясни. Представете си, че се намирате в една богата градина, седнали сте на един стол и пред вас се намира едно ябълково дърво, добре сформировано с листата си, цветовете си и вие му се радвате. Да допуснем, че тези листа на дървото са тихи и спокойни, разговарят се помежду си и казват: “Колко е хубав Божественият свят, живеем си в мир и съгласие.” Но по едно време излиза вятър. Листата започват да се удрят помежду си и някои от тях падат. В това общество горе на дървото има крамоли, запяват: “Ти не разбираш християнството, ти си дивак и т.н.” Такова е вашето положение, като тръгнете от къща в къща и казвате: “Знаеш ли онази, тя е такава-онакава?” Това показва, че между вас има вятър. Питат някои: “Защо е този вятър?” - Причината е външна. Трябва да разбирате тези външни движения, които не зависят от вас. Ако си един лист

и дойде вятър, непременно ще сблъскаш някого и затова кажи: "Прости, не исках." Затова трябва да си прощавате. Като утихне вятърът, пак ще има мир и съгласие. Духне вятър, пак каране. Това е един действителен факт в живота и вие казвате: "Вятърът дойде." Всеки трябва да си има един калпак (търпение). Това подразбира, че той умее да въздържа своите мисли и желания. Има ли човек такъв калпак и в мислите му, и в желанията му ще има порядък, няма ли такъв калпак, работата е зле. Ако се влезе в Божествения свят, няма да има такива ветрове, а ще има тихи появявания, които само ще раздвижат листата като на трепетликата, които появявания показват, че живеете в света на ветровете. Каквото и да направите, ще кажете на този лист: "Ти бъди уверен, че аз друг път няма да правя това нещо и се разкаях." Ден след ден ще има грешни и разкаяни. Това са хората моралисти, които казват, че трябва да живеем добър, справедлив и честен живот. - Да, колкото листата на дървото. Като дойде прах на листата, те ще се оцапат. Тъй че в ежедневния живот ще има напращане, очистване, каране и т. н., но този живот трябва да се премине. Когато се съберете две сестри, които се карате, ще кажете: "Сестро, извини, вятър има, затова се клатим." Това е правилното разрешение на въпроса. Ето една формула, като се скарате, съберете се и кажете: "Христос е равен на ... $0 = 0$, $1 = 1$." Това подразбира последният стих от притчата:

"Този, който Ме слуша, ще живее в тишина и безопасност, без да се бои от зло." Този е същият закон. Някой път между сърцето и ума има борба, раздвояване. Сърцето желае едно, умът друго. Има спор. Решавате да правите едно, а всъщност вършите друго. И като ап. Павла се провикват. "Кой ще ме избави от това грешно тяло, т.е. от тези външни причини?" Като дойдете до осма глава, намирате разрешение на въпроса. Задавате си въпрос: "Как ще се разреши този спор?" - Разрешава се, защото листята, които стоят отворени в някои растения, като дойде на тях някое насекомо, те го улавят и скриват в един калпак и следователно трябва да си направите калпак, т.е. от растения да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи от растение да се превърнеш в животно? То значи да имаш кожа. А в окултизма това значи да си образуваш една аура, която да те пази от външните ветрове и бури, които стават в психическия свят.

Сега към първата формула за слънцето. "Може така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови моето сърце", ще

приложите следната формула отделно: “Господи, аз ще посадя всички добри желания, Ти ги възрасти.” Това разбирам обновлението на сърцето.

Да си обясня мисълта. Нали искаме да направим християнството наука за живота, а не празнословие? Допуснете, че две от вас имат по 100 декара земя, оставена от баща им. Едната от вас е работила, обработва земята си, направила си градина, посажда я с плодни дървета, в другата част посява жито, ечемик, царевица и др., а втората казва: “Мене ми не трябва тези неща!” И оставя си земята ненасадена. И двете отиват да разглеждат имането си. Едната има царевица, жито и др. и се радва на всичко, за нея животът има смисъл, а нивите на другата са обрасли в бурени и казва: “Животът няма смисъл.” Кой създаде смисъла и безсмислието в живота? Вие казвате. “Господ да ми даде това - онова.” Дал ли ви е Господ земя, тя е вашето сърце, обработвайте я. Това сърце се обработва, тъй както се обработват плодните дървета: дайте му всички добри желания, посадете ги у него. Трябва да садите навреме, а не без време. Онези, които садят дърветата, имат два периода на садене. Тъй че когато дойдат у вас добри желания, не отлагайте, за да си свършите другата работа, а веднага ги посейте. Но вие казвате: “Как ще го посоя - онази какво ми направи - тази какво ми направи.” Остави тях настрана. Посей това добро желание. Не си разположена, остави неразположението настрана. Това неразположение и ти сте две неща различни. Като се гневите една на друга, знаете ли на какво приличате? Представете си, че една муха дойде и ви наплюе по носа. Започвате: “Какво право има тя?” Хукнете да я гоните, гневите се на всички други мухи. Изчистете носа си и нищо повече. Казал някой за вас нещо. Изчисти го и нищо повече. Ама вие казвате: “Знаете ли какво направи тази муха на носа ми?” Остави я настрана.

Някой ви е обидил, не разправяйте това, което той ви е казал, на други, защото вие го насаждате в техните умове. А вие започвате да разказвате обидите си една на друга и тъй разнасяте приказките си из цялото общество. Едната, като разкаже това нещо на втора, на трета, прибавя се към казаното по една качулка и излиза една голяма новина. Това сте вие, учениците на ХХ век. Разбира се, това за света, за хората, които нямат работа, е полезно, но за онези, които имат работа, има по-сериозни неща.

И тъй, апостол Павел се обръща към тимотяните и казва: “На Царя на вековете чест и слава, и во век веков. Амин.” Ако Бог ви е

дал такова сърце, за да Го прославите, трябва да посадите добрите желания в сърцето си и Господ да ги възрасти. Всички добри желания се садят само сутрин, вечер нищо не се седи. Вечер семенцата растат, а сутрин се садят. Така е в духовния свят. Знаете ли какво значи сутрин? - Сутринта е младост. Сутрин слънцето е един млад момък, на обед женен, а вечер - стар дядо. Когато ходите вечер, да го гледате, то казва: "Е, мина, мина всичко, оттогава има 100 години - трябваше да дойдете, когато бях млад, когато работих, да ви дам нещо." Идете на нивата и пак накарайте един стар човек да ви помогне, той ще ви каже: "Стар съм вече, не мога, кокалите ме болят." Повикай някой млад, той веднага ще дойде да ти помогне. Кой жънат на нивата? - Млади моми и момци. За да работите в света, трябва да бъдете млади; за да бъдете такива, не трябва да грешите. Който греша, остарява, който върши добро, той се подмладява. Затова употребявайте думите: "Така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови сърцето ми." Това значи да се подмладите. Това значи да искате да бъдете добри, а добър е този, който има много плодни дървета в градината си. Как да се седи - с вода или без вода? С вода, разбира се. Този закон действа по следния начин: Направете опит. Някой път може да ви се случи някоя голяма неприятност или нещастие в живота, което може да бъде от различен характер. Дохождате до отчаяние от това, което ви се е случило. Всякога след такова нещастие ще дойде добра мисъл, полейте я. Тогава му е времето. Който не е страдал, не може да има добри мисли. Когато ви нападнат страдания, това показва, че Господ ви обръща внимание, че е дошло време за садение. Това е правото тълкувание. Казал нещо някой за вас, кръвно ви е обидил, ще пострадате, ще поплачете, ще настане едно утихване, ще настъпи една добра мисъл - веднага на работа, посейте я. Това посяване ще плати дълга за тази обида.

Ще ви обясня закона, защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влиза в къщата ви и ви задига 1000 лева. Но в същия ден имате една важна работа, от която ще спечелите 100 000 лева. Ако вземете да гоните крадеца, вие ще загубите 100 000 лева. Господ казва: "Остави 1000 лева, ще спечелиш 100 000, свърши си работата." Обидил ви някой, но в същото време имате да вършите една добра работа за Бога; свършете си работата, защото ще изгубите двойно повече, отколкото, ако речете да си отмъщавате. Има ли философия в това? - Има. Опитайте дали е

вярно или не. При пръв опит, който ви се представи, приложете това нещо. Аз често срещам хора по пътя да гонят 1000 лева.

- Къде отиваш? - Откраднаха ми пари, 1000 лева. - Ще изгубиш 100 000 лева.

И на вас казвам: Срещал съм ви да гоните 1000 лева, внимавайте, ще изгубите 100 000 лева. Това е, което Евангелието проповядва, да не си отмъщавате, защото Господ казва: "Мое е отмъщението." "Не съдете, за да не бъдете съдени." Важна работа има всеки в света, а не да съди другите. Тогава ще имате един живот тих и спокоен, но ако слушате вашия Господ, този, с Когото се познавате. Кой е този Господ, всеки ден може да Го опитате. Щом изпълнявате волята Му, всеки ден ще се чувствувате тихи и спокойни. Не изпълнявате волята Му - неспокойни сте. Защо тогава Го няма Господ? Господ идва само във време на страдания. Когато в света има най-големи страдания, тогава Господ слиза. Когато някой човек е много напечен, Господ го посещава, а когато му е добре, Господ казва: "Повикайте този човек тук." Ние казваме: "Бог да го прости, заминал е." А аз казвам: "Отишъл е да види Баща си в отечеството си, в дома си, а после пак ще се върне." Тъй че един път Господ идва при нас, а един път ние отиваме при Него. На какво прилича това? Когато някой баща ожени сина си, отделя го в нова къща и един път той му отива на гости, а друг път синът го последва. Кажете ми: Кога вие посещавате Господа? - Когато се намирате в голямо отчаяние, страдате. А когато някой ви настъпи в това време, тогава Господ ви е посетил. Ето защо трябва да правите посещения на страдащи. Отсега вече ще знаете, че всеки може да посети Бога на ден по десет пъти и Го посетете, а Господ - един път на ден. Молитвата е зов към Бога. Скръбни сте, натъжени сте - молете се. Господ по три начина утешава:

1. Ще ви прати някой човек да ви помогне,
2. Ще ви прати някой ангел и
3. Сам Той ще слезе да ви утеши.

Питате защо сме се родили? За да посещавате Господа. Този е великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямаше нужда, не бихме разбрали в какво се състоят хубостите на живота. Ще си турите тази мисъл: "Животът, тъй както е направен, е най-добър живот и вие, тъй както сега живеете, живеете най-добре." Някой ще каже: "Аз съм лош човек." В какво отношение? Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш. Мързи те. Трябва да работиш. Почни да работиш,

няма да бъдеш грешен. Как се ражда грехът? Като не работиш, ще грешиш, ще мислиш откъде да вземеш, какво да направиш и ето че на цял свят си задлъжнял. И ти, вие не сте грешни по същество, а по това, че някои от вас не искат да работят. Някои например казват: "Как да стана в 4 часа сутринта, става ли се тогава?" Да, става се, защото нощта е за спане, а сутринта е за работа.

Когато слънцето изгрява, всеки трябва да е вън от леглото си. Така правят и птиците. Ако искаме да разбираме Христа, така трябва да постъпвате, да живеете. Когато дойде страданието, кажете: "А време е за работа." Говорете се да сеете. Дойде първо добро желание, посейте го. И в една година като постъпвате така, ще видите колко богати ще станете. Това подразбират българите, като казват: "Отворили му се очите." Като стане човек богат, отварят му се очите. Например сиромас, беден човек, направи си колиба без прозорци. Като позабогате, веднага си отваря един, два и повече прозорци. Който знае, той има прозорци. Страданията, които ви се пращат, са една необходимост за вашето развитие. Като казвате: "Така да изгрее моето слънце", това показва въплътения човек на земята. Вие трябва да използвате това слънце, което изгрява. Всяка сутрин, човек като се събужда, той се ражда, а вечер като заспива - умира. Затова сутрин, ако не станете навреме, за да родите детето си, то ще умре. Забележете, хора, които стават късно, не са разположени през целия ден. Казваме за тях: "Не родили детето си." Трябва да разбирате дълбокия смисъл на нещата, а не тяхната буква.

Под "сутрин" разбирам всички добри условия, които Бог ни дава, затова не ги отлагайте. Те са една утрин в живота. Със ставането рано сутрин има ли някаква реакция у вас, например някакво заболяване, ще ви препоръчам едно правило. Забелязвал съм, че някои ходят много бързо, а трябва да се ходи полека, защото иначе се изпотявате и с това се обясняват слабите заболявания. Наблюдавайте какви са цветовете на слънцето, особено какво е на Еньовден. С наблюдението сеите добри мисли. Трябва да дадем и на други, за да си посеят и те, от тях, като ги препращате и на други. Ако между вас има дисхармония, нека тя се намали поне на 50 %.

Ще ви дам друго правило. Като ви кажат, че две сестри се скарали, ще кажете: "Вятърът ги е духал, затова нека се съберем и да се помолим на Бога, да се помират." Ще им препратите добри-

те си мисли. Освен това съберете се няколко и се изредете всички у тях да ги посетите. Резултатът ще се състои в следното, например една от вашите сестри има 100 лева, дойде някой обаче и ѝ ги вземе. Другите като дойдат, като я посетят, всяка ще ѝ даде по 1 лев и тя ще спечели загубите. Тя е пострадала и затова трябва да ѝ се донесе нещо добро. По въпросите не трябва да гледате от ваше гледище, а принципно да се разрешават, тъй както в училището въпросите се разрешават принципно. Човек не може да живее принципно, докато не се свърже с Господа, докато не живее у Него. Може ли разведена жена да живее добър живот? - Никога. Оставете едно дете без майка, то огрубява. Ако живее 15-20 години с майка си, тя ще му предаде известна деликатност. А тези, които са живели без майка, са по-груби, затова им се дават страдания, за да се облагородят. Когато някой страда, казвам: Майка ти е рано заминала, затова ти трябва страдания, за да се облагородиш. Това е пътят за тези, които искат да се развиват, да растат, да се повдигат. Ходете да гледате как растат у чуждите градини плодните дървета, за да си насаждате така и своите градини. Всеки ден отбелязвайте в книгите си направили ли сте някое добро, било с думи, или със сърцето си. Ако изпратите някому добра мисъл, забележете я. Често казваме: "Господ ще оправи света." Как ще го оправи? - Чрез нас. Ако всяко клонче не цъфне и не завърже, как ще се развива то? Това е практическата страна. Вие сте много честолюбиви, срамите се да не изпаднете пред едни, пред други. А колко пъти се засрамвате на ден пред Бога? Но като не Го виждате, не държите сметка за това. След време ще ви дам начин да превърнете лоши думи в добри. Искам да се въодушевите от тези добри идеи. Гледайте да приложите всичко това във вашия духовен живот в целокупност: в яденето, в пиенето и в ходене, и в пеене. Това значи духовен човек - да върши човек всичко за славата Божия.

Трето правило: Ако у вас се яви желание да избягвате хората, пазете се от това. Искам да имате приятели от вън, от света, а не само между вас. Защо се женят хората? Нали за да се сдружат. От сега ще трябва да отворите кесииите си и да давате и на другите. Няма защо да се плашите, защото този, който дава, печели всякога повече от този, който взема.

Четвъртото правило: Усещате се някой ден скръбни, обременени - мислите, че животът няма смисъл. Слезте по-долу от вас, вижте тези хора, които са по-скръбни и по-обременени от вас и ще

видите, че животът има смисъл. Когато искате да се повдигнете тогава гледайте как живеят хората, когато са над вас, подражавайки им в живота, защото животът се предава. Ако аз не ви предам нещо от себе си, нищо няма да научите. Животът се предава чрез контакт, чрез влияние, като предавате и доброто, и злото. Аз знам много добри мъже, които в обществото на лоши жени се развалят и лоши мъже в обществото на добри жени се поправят. Законът е много верен. Ние си влияем. А вие казвате: "Какво ли сме ние? Турете на вашите стари тефтери кръст, турете нови листа и пишете: "Отсега нататък вземам-давам по Христовите правила. Ще бъдете радостни и весели.

Пето правило. Пазете се от следното нещо: често казвате на дъщерите си: "Ти не познаваш живота, трябва да бъдеш по-умна, ти си млада, като остарееш ще го разбереш." Не ги възпитавайте тъй, не им говорете за старост. Весела е дъщеря ти, нека е весела, нека играе, нека пее, остави я. Като се разгневи дъщеря ти кажи на Господа: "Благодаря Ти, Боже, че видях дъщеря си да прави такива хубави гримаси."

Ами и в природата е същото: гледате едно дърво как се криви, прави гримаси, но и то е приятно. Вие искате от вашите деца това, което вие сами не правите. Чудно е, когато един грешник иска дъщеря му да бъде светица. Нека се гневи, нека поплаче, а ти като гледаш на това философски, тогава и на нея ще се отрази. При новото възпитание ще приложите Христовото учение. Изцяло трябва да бъде ново, а не на старото нова кръпка. Стара дреха не може да се кърпи с нови парчета. Ще кажете: "Дъщеря ми ще бъде добре, ако не сега - по-нататък." Защото това, което човек мисли, то става. Ти и дъщеря ти сте едно и също нещо. Аз защо не мисля зло за хората? Защото то е отражение. Когато помисля за хората зло, то и на мене ще се отрази. Мисълта създава нещата и се отразява и върху нас. Тези неща ще ги прилагате този месец. Ще излизате до 24 юни на изгрев слънце и ще си починете у дома двадесет дни. Има други начини за изпълняване закона за ходенето. Ако нямаш възможност да излезеш, ще станеш рано и след като си направиш молитвата, ще направиш мислено една разходка. А като казвате: "Днес не мога да изляза", вие с това разваляте работата си.

Искаш някой път да посетиш някоя твоя сестра, но нямаш възможност, седни на стола си и духовно я посети. Не трябва да си внасяте отрицателни мисли, това не мога, онова не мога. Дано

на легло да си болен, кажи си. “Тялото си сега го поправам, но душата ми може да отиде.” Тъй че законът всякога да е с “може”. Тъй се проявява човешката воля.

Ако някои неща ви са неясни, съберете се по няколко и размишлявайте, защото това, което опитате и научите, то е полезно за вас и за цялата ваша вяра, че имате една положителна наука, на която може да се базирате.

31 май 1917 г., четвъртък
Беседа за жени

ДО ВСИЧКИ ПРИЯТЕЛИ

Изворите трябва да извират, реките да текат, тревите да растат, а човек да мисли и разсъждава и върши волята на своя небесен Баща. Неговата Любов да му бъде закон. Волята Божия, Царството Божие, славата Божия, цел в него самия. Много листа ще окапят, много черупки ще се смъкнат, докато душата достигне своето съвършенство.

Господ да ви води и упътва със Своя Дух, да ви показва вътре във вас що е доброто и правото пред Него самия. Аз ви предадох едно учение на Христа, учение на живота, не на буквата. Учение не на сектантство, а учение на Мъдрост и Любов, което може да обнови целокупния живот.

Господ, за Когото ви говоря, е жив в цялата природа, действащ във всички същества. Той говори вътре във всяка душа, във всяко сърце. Аз ви говоря за Него, с Когото всякога съм в общение, познавам гласа Му, държа учението Му, върша волята Му, слушам Духа Му и радостта ми е в Неговото живо Слово.

Какво благо би било за хората, ако разбираха Божия език и си мислеха, че са братя, а не врагове, да споделят своите скърби и своите радости! Близо е часът, ще прозвучи небесният глас.

Имайте мир и търпение, всичко Той ще уреди добре. Ще възкреси, ще оживи и ще бъде "едно стадо и един пастир на живота".

Благоволението на Христовия Баща отгоре да почине върху всички, които призовават Неговото име на всяко място и време.

26 август 1917 г

Варна

ДО ВСИЧКИ ПРИЯТЕЛИ

В. Т. И. Х. С. Б.

(Верен твой Исус Христос, Син Божий)

Господ Бог наш да благослови всички, които с вяра и чисто сърце Го търсят! Да им даде от Христовия Дух да Го познават и да изпълни сърцата им и душите им със Своята обилна любов.

Дръжте Истината, изложена в Неговото живо Слово, което е Христос. И като знаете, че скръбта произвежда търпение, а търпението - опитността, а опитността - надеждата, а надеждата не посрамява, защото любовта Божия излеяна в сърцата чрез даденото Духа Светаго.

Това е моят поздрав на всички, които вървят в правия Христов път - пътя на Божествената Любов - пътя на вътрешната душевна свобода, пътя на новия живот и възкресение, във всяка вътрешна доброта Божия, във всяка радост и веселие.

Придобивайте Божественото знание и го съхранявайте в сърцата си чрез Любовта Христова.

Желая всички да станете умни и съвършени в Господа и да бъдете всички с един ум и едно сърце, целомъдрени във всичката пълнота.

Мир на всички ви от Господа!

Ваш верен

П. К. Дънов

2 септември 1917 г.

Варна

Любезний

Получих Вашето писмо. Господ Бог мой ще оправи всичко. Страданията в живота раждат опитност, а опитността ражда условията, при които вярата, надеждата и любовта растат. Стига всички еднакво да се ползват. Аз искам между всички ви да зацарува мир, радост и любов Божествена, да се надпреварвате да си служите и да си отдавате почест един към друг. Да се въодушевите с Духа на Христа. Да бъдете умни и незлобливи, силни във вярата и търпението, смели и неустрашими за Бога. Да се водите от вътрешния глас на Духа. Да бъдете прилежни в придобиването на добродетелите. Лесно да си прощавате и да бъдете незлобливи, по-юначни, повече в дела, отколкото в думи. Това не ви пиша като упрек, от мене далеч тая мисъл. Аз искам да отмахна всичките упреци по възможност. Само ви припомням Божия път, Божието благо, в което Бог се весели. Господ Бог мой да ви учи и упътва във всичките Свои добри пътища и в Своето Слово.

Привет вам и на всички приятели нарочно по име. Мирът Господен да почине на всички ни.

Ваш верен

П. К. Дънов

2 септември 1917 г.
Варна

Любезний

Аз опитах българския народ и духовенството му имат ли любов към Бога. За мене истината сега е ясна. Господ е с мен. Аз ходя в пътищата Му, върша волята Му, слушам гласа Му. Духът Му пребъдва в моята душа и аз пребъдвам в Него. Велико е и славно да служи човек на Бога и да пребъдва в любовта Му. "Аз Го познавам" - казва Христос. А надеждата не посрамя, защото любовта Божия е изляна в сърцата ни чрез даденото нам Духа Светаго. Имайте вяра, имайте любов помежду си. Аз ви запознах с живия Господ, Когото можете всякога да опитате и познаете, че е благ и многомилостив, и благоутробен, "Опитайте и вижте, че Аз съм благ" - казва Господ. "Потърсете Ме в деня скръбен и ще ви помогна, и ще Ме прославите." "Дерзайте. Аз съм с вас." Христовият Баща отгоре ще ви благослови всички, които с чисто сърце търсят Господа. "Мир ви давам. Аз" - Мир и радост нося аз на всички, които приемат живото учение на Христа. Нека изтече всичката мътна вода, събрана от вековете. Нека паднат Павловите люспи от очите на хората и "те ще познаят Бога и Той ще се засели между тях, те ще Му бъдат народ и Той ще им бъде Господ и Бог." "Мир" - казва Христос, на Моите ученици по целия свят, мир на всички, които прилагат Моето учение. Мир на верните, мир на търпеливите, мир на кротките, на смирените, духом, мир на всички, които търсят правдата и Царството Божие, мир на нажалените, на скръбните. "Мир" - казва Господ - на Моите чада, тяхно е Царството отсега. "Мир, мир иде - мирът Божи за праведните по сърце и утеха на всички." Така говори моят Небесен Отец, мой и ваш Баща на всички страдащи. И аз, вашият брат, ви казвам, пазете закона Му, дръжте Словото Му, ходете в любовта Му и ще чуете гласа Му и всички от голям до малък ще Го познаете, че е Той Единият и неизменният във всичко на живота и всичко произтича от Него самия, от Неговата добра воля.

Ваш верен

П. К. Дънов

14 септември 1917 г.
Варна

ПИСМО

от П. ДЪНОВ до Ст. П. БЕЛЕВ

Прочетох превода ви. Може да го издадете, тъй както си е от автора. Мисълта е ясна. Онези, които имат уши и не са глухи, ще разберат. Има да ви говоря за много неща, но това оставям за кога се видим. Идат велики дни, славни дни. Мъртви ще станат, мъртви ще оживеят, мъртви ще възкръснат. Велик е законът, който движи света. Любовта ни съединява с Бога, вярата - с ангелите, и надеждата - с добрите и свети хора от всичките времена. Бъдете винаги свързани с Христа, от Когото иде животът на земята. Обграждайте се всеки ден добре, постоянни в духа на молитвата. Бог ще изведе своето дело на светъл край.

Поздрав на дома Гълъбов и на Балтови. Поздрав вам, на Пенка и Верка. Живейте всички в мир и любов. Поздрав на всички приятели и сестри. Не ми е възможно засега, бих писал на всички. Но ги имам близки на душата си, това е достатъчно засега. Да отправят своите горещи молитви към престола на Господа, Който направлява съдбините на всички.

В.В.Ж.К.В.О.

(Ваш верен в живота, който ви обича)

19 декември 1917 г.

Варна

ДО ВСИЧКИ ПРИЯТЕЛИ
МААКИ и ГОЛЕМИ
и на
ДОБРИТЕ УЧЕНИЦИ

Само когато слънцето грее, животът има смисъл. Само когато реките текат, земята се разработва. Само когато дъждът пада, сятото се благославя. Когато плодовете зреят, душата се радва. Хранете се с плодовете на добродетелта. Обичайте се и Господ ще бъде и вън, и вътре във вази. Носете дрехите на правдата. Обработвайте сърцето си с любовта. Разкопавайте ума си с мъдростта. Служете на душата си с истината и великият, живият Баща на мира, Отец на бъдещите векове ще бъде с вази и вие с Него; само тогава ще познаете истинския Бог и Христа.

Ж.К.В.О.
(Жив е, който ви обича)

П. К. Дънов

21 декември 1917 година

Любовта, вярата, надеждата всякога обновяват живота. Всичко в проявления свят се дължи на тях. Те са носителки на всичките Божии блага. Да любиш, да вярваш, да се надяваш, това е велика работа на човешкия дух. Това е все едно да познаваш Христа във всичките Негови проявления, да примиряваш в себе си и да хармонизираш всичките свои действия и стремежи. Работете усърдно и разумно. Всякога поставяйте любовта за основа във всичките свои мисли и желания, вярата за двигателна сила в душата, а надеждата за реализиране, осъществяване на Божиите мисли и желания в живота. И мистически Л означава проявление на Божията обич към всичко живо. В във вярата означава връзка, единство. Н в надеждата - примиряване, осъществяване на всички противоположности. Господ приближава да се прояви наново в света и всички, които чакат хиляди години, трябва да имат масло в маслениците си. Да стоят будни и готови и да не губят напразно своята душевна енергия. Те трябва да бъдат подобни на скрити пъпки, които очакват благоприятно време на своето разцъфтяване. Да се не разцъфтят ни по-рано, ни по-късно. Светът вече се движи и отгоре, и отдолу. Соковете на дървото - едни слизат, други се качват нагоре. Едновременно събаряние и обновяване вървят наедно. Господ слиза надолу от висшите светове. Отправя Той вече Своя величествен и творчески поглед. Слуша се Неговото Слово и земята като майка се радва на Неговата светлина и топлина, която Той ѝ изпраща. Радват се вече земята и небето, защото и те се обновяват. Радват се малките камъчета, пляскаят с ръце бистрите изворчета и рекички, веселят се малките цветчета, подскачат малките бръмбари, пеят птичките на дърветата, ликуват високите планински върхове, пробуждат се човешките духове в слава, въздигат се Божествените души в красотата. Струва си човек да е само прост зрител на това, което се разкрива. Събарят се стари крепости, стари затвори, разпадат се стари форми, събличат се старите дрехи, пропадат изкривените учения, прекланя се мрачната философия и мъдростта на живота се явява в своята пълнота. Слиза Господ на живота и Той говори вече с разбран език за тия, на които душата Го чака. Приготвя Той всички с делото на любовта. Бащи, майки, синове, дъщери, всички до един досега ученици на любовта.

“Стани, стани, Господ ще те съживи
Стани, стани, Господ ще те възкреси.
Стани, стани и с любовта започни.
Стани, стани и истината облечи ”

Господ да ви даде на всички да постигнете всички ваши добри желания, добри мисли и стремежи на вашата душа. Поздрав от Него на всички приятели, малки и големи, и на всички добри ученици, бедни и богати. Всички, които горещо обичат истината, на които сърцата са пълни със смирение Божествено, с милостиво сърце Господне могат да си препишат тия думи. Те са простички, но пълнички, те са готови да разцелуват всекиго от вас, да ви дадат братски и сестрински прием и в техните обятия да намерите Божието благословение, Господа, Който ви говори и отвън, и отвътре.

Благославяйте Господа, Който се грижи за вас. Благославяйте Господа, Който ръководи съдбините на всички народи. Баща е Той на всичко живо.

Ж.К.В.О.
(Жив е, който ви обича)

П. К. Дънов

9 февруари 1918 г.
Варна

ЧИСЛОТО 153

*“И като излязоха на земята,
гледат жаравата разложена,
и риба турена на нея, и хляб.
Казва им Исус: Донесете от
рибите, които уловихте сега.”*

Йоана 21 : 9-10

Ще се спра на 9 и 10 стих от прочетената глава. Тук жаравата в тоя стих означава Божествения огън, новия живот, а рибата е емблема на астралния свят, свят на желанията. И тъй, трябва да се мине през Божествения огън, за да се изпекат желанията. Божествен живот, Божествен огън, който слиза отгоре. Учениците хвърляли мрежата цяла нощ и не уловили нищо. Когато дойде Христос и им каза да хвърлят мрежата, тогава само уловиха. Когато човек работи без Бога, в неговата мрежа не влиза нищо. Тогава той казва: “Не ми върви.” Той се спъва в своята ловитба, защото не знае где да хвърля. Говориш, за да убедиш някого, и не успяваш - това е хвърляне мрежа само да се намираш на работа.

Често казваме: “Този човек ще го обърна”, и отидем при него, говорим му много, но все пак работата не върви. Хвърляме мрежи без Бога. Ако в този човек има чувства и желания, в които той иска да си поживее, то дълго време ще да хвърляме мрежата, без да уловим нещо. Но когато Бог каже: “Хвърлете мрежата”, тогава ще се уловят риби за хората, за храна. И Христос учи Своите ученици да ловят риба. В една работа трябва да бъдат съединени Бог, човек и Духът.

Числото 153 показва завършена работа, в която присъствуват Бог, човек и Духът. 153-те риби имат значение, когато се прибави при 1 отдясно 0, получава се 10; $10 + 5 + 9 = 24$; 24 е законът на човешкия живот, а 3-те е законът на равновесието. Затова всеки трябва да опече по една риба през целия си живот.

Христос взима рибата за емблема на християнството, защото тя има свойство да се вдига и да слиза нагоре и надолу. Когато човек иска да се вдига нагоре, той тогава разширява своя мехур и по този начин излиза над водата. Имате нула - то представлява вечността, а още и времето. Трите означава двигателя, който движи ръката, човека, който е дошъл за работа. Числото 153 означава

колко са спасените. От тях някои ще бъдат на жаравата, а някои във водата. Колко риби са взети от всичките, за да турят на жаравата да се опекаат? Понеже Христос каза: "Донесете от рибите, които уловихте сега." Рибите, които бяха на жаравата, когато излязоха учениците от водата, са други, а Той поиска от ония, които уловиха сега. Те са взели от тях само три риби и са ги поставили на жаравата. Разделили са рибата на три купа и от всеки куп са взели по една риба. Значи три риби са взели и са ги поставили на жаравата. В този закон гледайте целокупността на нещата. Например всичкото жито може да се намери в едно житно зърно. Така е и с хората, които избави Господ, в тях се намират спасените.

Трябва да се направи едно пресмятане, колко са, които ще се спасят. С умножение ще работите. Турете едно О, то показва вечността. Първо, единицата като я турите при колелото, имате диаметър. Числото 5 показва ръчката, с която се кара колелото, а трите означава двигателя, който движи ръчката. Числото 1 е долната основа на лодката, числото 5 е лодката, а числото 3 е котвата, надеждата. Сега Христос е хванал 153 риби, то показва спасените, които ще идете на жаравата, 153-те категории. В числото 3 е законът на целокупността. Мрежите са методите, с които работят човеците. Сега и вие, за да уловите нещо, трябва да стоите цяла нощ, да сте хвърляли мрежата и да дойде Христос, за да уловите риба. Без Него вие не можете да уловите нищо. Когато орачът изкара една бразда, това значи, че той един път е хвърлил своята мрежа. Колкото пъти завърти ралото, толкова мрежи хвърля. Но Христос ще ви покаже где ще хвърлите мрежата, това е необходимо. Хващането на риба, то е жетва. Когато житото е узряло, ще жънеш. А когато дойде Христос, Той ще ти донесе семе, а ти ще ореш. Докато не се намокри човек, не хваща риба и не идва Христос. Сега ще носите вярата. Имайте вярата, че щом ви намери Христос при езерото да ловите риба, ще ви повика. Седемте ученика, които са били в лодката, са седемте принципа на Божественото. Човеците се познават само когато се обичат.

Казва им Христос: "Елате и обядвайте", но никой от тях не се помръдна. И взима Исус хляба, разломи го и им даде да ядат. Сега, толкова време те бяха с Него и имаха съмнение. Съмнението е лош навик. Щом ви каже Христос: "Хвърлете мрежите", хвърлете ги. Ама хвърляли сте я много пъти. - Хвърли, кога ти каже Господ, да се съединят човешкото с Божественото. Христос каза: "Хвърлете мрежата", и те хвърлиха и уловиха. Христос е в света, но не е

във физическия, а в духовния. Физическият свят е, в който се виждат нещата, а умственият и астралният, това е светът, в който стават нещата. Някои хора не могат да виждат Бога, а други могат да Го видят. Защо не могат да Го видят? Защото небето е облачно. А тия, които Го видят, за тях небето е ясно. За да могат да видят Христос, едно е нужно, да изпрати Господ буря, гръмотевица, прах, вятър, да разпръсне техните облаци. Да разчисти тяхното небе. Да се изпразнят техните раници и да останете без закон, но да имате закона вътре във вас.

Петър е бил гол, когато дошъл Христос, което значи чистота. Да бъдеш гол, там е хубостта. А с бели дрехи, това означава светостта, проявление на чистотата. Ако не се намерим голи, няма да дойде Христос, но трябва да се намерим голи. И когато те заровят в земята, и тя те съблича и те оставя гол. Това е езикът на небето.

Горе убийство няма, а има лъжа и лъжата е убийство горе. Който лъже горе, убива долу, а лъжата долу убива горе. И така, лъжата е свойство на змията, тя отначало уби и излъга горе.

В Писанието се казва: "Ще смажеш главата на змията." Който лъже, съсипва главата си. Говори право, защото с истината ти ограждаш своята глава. Под думата "лъжа" аз разбирам да не изопачаваш Божественото в себе си. Да казваш така, както Божественото си е. Да го предаваш както си е и както си го получил от Господа. Аз не разбирам от сегашния морал на хората. Туй, което Бог ти е предал, да го не изопачиш. Божественото е всякога Божествено, то ще излезе когато и да е, ти ще се посрамиш. Не говори, преди да си свършил работа, като свършиш, тогава говори. Сега, на тази жарава и вие трябва да поизпечете вашите желания, защото рибата я опекли. Или я опеки добре, или тя ще те опече тебе.

Сега, след тази война, мрежите ще се хвърлят. Сега Христос Го погребват в гроба. След три дни Той ще възкръсне. Три дена стои Той в сърцето на земята. И като възкръсне, ще дойде при вас и ще ви каже да хвърлите мрежите. След 3 години, или 30 години, или 300 години. И след тази война ще започне той Петър, който символизира жената, който първо ще оголее, ще хвърли мрежата в морето, за да иде при Господа

Сега вие сте в новата епоха. Това е възстановяването на Божието Царство. Богат и сиромаш са под един знаменател. След тази война пак ще са заедно. Така казва Христос.

22 март 1918 г.

СЪХРАНЕНИЕ НА ДУШЕВНАТА ЕНЕРГИЯ

**Грешните заспиват.
Добрите оживяват.
Светите възкръсват.**
(5 април 1917 г., София)

*“И ще бъдеш венец на
слава в ръката Господня.”
Исайя 62 ; 3*

Думата “венец” има двойко значение. Под тази дума се подразбира правилно движение в кръг и правилно даване. Всички тела в пространството, които запазват своята енергия, се движат в кръгообразна орбита. Това, което е вярно за небесните тела, е вярно и за човека, затова човек, който иска да съхрани своята енергия, трябва да се движи в кръгообразна орбита, или казано на ваш език, работа свършена по най-лесен начин. За да се знаят начините или методите за съхранение на душевната енергия, е необходима наука за правилното човешко развитие (движение). Всички съвременни страдания, индивидуални и общи, се дължат на изгубването на тази Божествена енергия. Докато сте били млади, тази енергия, която сте имали в организма ви, е била толкова голяма и вие сте мислили, че тя тъй ще продължава до веки, но това е една илюзия в земния живот. Тя се изгубва, тъй както се изгубват парите. Тя изтича от вас тъй, както изтича водата от някое шише, когато се пукне. Така някои винари наливат в бутилки сладко вино и го заравят в земята, за да престои няколко години, гдето ферментира бавно. При това стоене на виното се развива въгледвуокис. Затуй отварянето му трябва да става много внимателно, защото всичкото вино може да изтече изведнъж. Така и човешката енергия, която е складирана в човешката душа, при известни моменти може да изскочи изведнъж, което става при голяма радост или скръб. Затова човек трябва да знае как да се радва и как да скърби. И това е изкуство. Не трябва да се прави в това погрешка, тогава човек пострадва. Ето един пример, в който се вижда как се отразява силната радост. В Цариград турили на лотария един английски параход, който струвал 4-5 милиона лева. Паднал се на един хамалин. Когато го накарали да оти-

де и да види своето притежание, по пътя той полудял. Днес хората от голяма радост или скръб полудяват. Що е полудяване? То е изгубване на душевната енергия, или неразбиране душевния език. Няма защо да се радвате много, но и не трябва да скърбите много. Голямата радост подразбира голяма скръб, и обратно. Това е верен закон. Като отиват на небето, се радват много, но като слизат долу, в ада, скърбят. Това са два противоположни полюса.

Вие, които не разбирате Божия закон и не сте запознати с него, казвате: "Защо тези хора са долу, в ада, да се мъчат? " Аз бих казал: Защо онези, които са горе, да се радват? Каква разлика има между страдания и радост? Скръбта произтича от факта, че онова, което ни е дадено, сме го изгубили. Например, ако изгубим здраве, пари, слуха и други, ще скърбим. Следователно трябва да се научим онова, което Бог ни е дал, да го пазим. За да се научим да пазим даденото, трябва да удвояваме енергията си, а за това е даден закон в Евангелието. Удвояването е закон на сеение. Ако земеделецът не сее, всякога ще губи. В това отношение вашият мозък е нива, върху която вие трябва да сеете. Във вашата житница Бог е положил семето, а като дойде определеното време, Господ казва: "Посей нивата." Вие отговаряте: "Тази година няма да сея, имам достатъчно храна, затуй ще си почина." Оставете мозъците си необработени и те тревясват, т. е. както се казва научно - атрофират се. Главното изкуство в опазване на душевната енергия е обработване на човешкия мозък. Има три причини, по които човешката енергия се изразходва:

1. Чрез физическия организъм - чрез ръце, крака, мускули, стомах, бели дробове.
2. Чрез човешката мисъл, разсъждение, и
3. Човешките страсти.

Най-опасните елементи за изразходване на енергията са страстите и онези от вас, които се оплакват, че паметта им отслабва, ще знаят, че у тях страстите са взели надмощие. Забелязва се този факт у млади момичета и момчета на около 15-16 години. В тази възраст те започват да любят и затова започват да забравят, не могат да си учат уроците. Така е и с възрастните - те се влюбват в други неща, но това не е любов. Това е привидна любов, любов на чашката. Такова е положението на всеки пианица, който обича чашката, погледне я и от нея е доволен. Такива биват и мислите. В окултен смисъл взето, има мисъл чисто физическа,

има мисъл на желанията и мисъл духовна. Мислите на желанията са, от които съвременното общество страда, т.е. епохата, в която живеят хората днес, е такава. Това движение вътре в този стремеж трябва да стане на венец в ръката Господня. А под думата "ръка Господня" ние разбираме волята Божия. В съвременното общество човек трябва да има силна воля. Ще ви дам методи за усилване на вашата воля. Вие мислите, че имате воля. Да, имате, но тя е обикновена. За да имате воля, трябва да знаете да се движите в кръг О. В Америка има столове, наречени рокинчеър, които са най-глупавите столове, на които, като седне човек, завъртват го. На такъв стол никога не сядайте, никога не се движете. Когато искаме да паднат ябълки от дървото, ние го раздрусваме. Когато имате една еднообразна мисъл, например не обичате никого, вие изпращате мисли от вас до него, от него до вас, то е все едно, че сте на този рокинчеър и няма да се минат 1-2 часа и вие ще се усетите неразположени духом. Ако ме питате защо този човек ви е казал тази обидна дума? Казал ви е, за да опита вашата воля. В Писанието е казано: Трябва да имаш шлем, за да я отбиеш. Неприятелите от невидимия свят може да хвърлят една лоша мисъл чрез когото и да е, чрез жена ви, чрез мъжа ви, чрез децата ви или чрез кого и да е друго.

Даже и тези, които най-много обичате, ще ви подхвърлят такава мисъл, каквато не сте очаквали. Трябва да отбиваме всяка мисъл. Слушали сме това старо изречение: "Господ ще направи всичко." Как ще направи всичко? Да допуснем, че в една стая храните буби и в нея пуснете вашия млад юнак, 1-2-годишно дете. Какво ще направи то с бубите? Ще обходи и ще измачка всички тези буби. Така може да пуснете една ваша двугодишна мисъл в "светая светих" и тя в един час отгоре ще изпомачка всичките ви буби. Под думата "буба" аз подразбирам известен род мисли, действия или желания на вашата воля. В живота си ние трябва да следваме точно методите, които природата употребява. Никога не може да си представяме слънцето като един тъмен кръг; то няма да бъде слънце, но всякога трябва да си го представяме светло.

Светлината е О. кръгообразно движение. Най-първо турете мисълта си в това, че всяка една мисъл, желание, действие, което прониква вътре във вас, е изпратено от невидимия свят и да знаете, че това, което ви се случва, непременно трябва да ви се случи. Ако разбирате този закон на движение, вие ще знаете, че една ми-

съл, която е изхвърлена от някого, то като мине от единия край на вашата орбита до другия край, на противоположния край - тя сама ще падне и ако сте на този край, вие ще може да я хванете. И затова никога не хващайте мисълта, когато кръстосва във вашия край. Затова Христос казва: "Не противи се злomu." То значи, не му се противи, но застани на другия край и го улови.

Сега, разбира се, ще ви трябва опит. В какво се състои този опит? Мнозина са ми задавали въпроси: Как да се развиваме, как да напредваме, как да видим това или онова? Аз бих желал не само да виждате, но и да усвоявате нещата. Може да видите едно житно зърно, то е едно нещо, а ако вземете и го посееете, то е друго нещо. Тъй че една Божествена мисъл, която ви се дава, не е достатъчно само да я почувствувате, но да я усвоите и приложите. Искате например да видите някой ангел. Може да видите ангели колкото искате, да отидете при тях, но като се върнете, оставате си пак същите и разказвате, което сте видели, като да сте били на представление и свършва се с това въпросът. Трябва усвояване на тези принципи.

Важно е, като видите някой ангел, да влезете в съприкосновение с неговата интелигентност, с неговия дух. Така и в природата, най-напред нещата започват с чувствувание, а после с виждане. Има много животни, които ни чувствуват, но не ни виждат. Един ден като израстат, като дойдат на нашето положение, ще кажат: "Виждаме сега онова, което по-рано ни е пречествувало." Ще ви дам един опит, който да изпълнявате в продължение на един месец. Мнозина от вас може да го изпълните. Не мислете, че когато правите опити, всичко е приятно и всичко има резултат. Някога може да имате най-лош резултат, но това не трябва да ви обезсърчава. Най-лошите резултати някога са най-добрите. Ще ви дам пример за обяснение на тази си мисъл. Жената на един турчин, като се смяла много, челюстта ѝ се изместила и с това и устата ѝ се изкривила. Търсили лекари да наместят челюстта ѝ, но никой не могъл това да направи. Затова качва я един ден мъжът ѝ на колата и я води при един добър лекар. По пътя обаче конят се подплашва, обръща колата и жена му пада от колата. Но с това падане челюстта ѝ се намества. Турчинът отива да я направи при един знаменит лекар, но Господ намери за добре да падне тази жена от колата и по този начин да се намести челюстта ѝ.

Затова не считайте, че падането от колата е лошо, напротив, ще ви намести челюстта. Опитът ще се състои в следното:

1. Като се породи у вас една мисъл на омраза, да се обърне в обич. Ще ви дам метод, по който да превръщате омразата в обич. Този, когото мразите, веднага се поставете на неговото място, че и вие имате същата грешка по отношение към Господа. Кажете: "Господ при всичките ми грешки ме обича, затова и аз ще направя същото с този човек - ще го обичам." Каквато грешка или каквото поведение има даден човек спрямо вас, също в такова положение сте вие по отношение към Господа. Господ и досега не си е изменил поведението спрямо вас. Той ви обича. Започнете да мислите от вас до Господа, а после се обърнете от себе си до други, до човека, когото мразите. Тази обич, която Господ има към вас, ще мине от вас към другия и той ще се постави в същото положение спрямо вас, в каквото сте и вие към Господа. В съзнанието на този човек ще бъде същото.

2. През целия този месец не одумвайте никого или като ви одумват, мълчете, правете се, че това не се отнася до вас. Може да се вкиснете малко, но считайте, че това не сте вие. Ако жена положи ръцете си във вкиснатото тесто, тя вкисната ли е? Даже и цялото ви тяло да се вкисне, считайте, че вашата душа не се е вкиснала. Не приемайте външното вкисване за вътрешно. Не мислете, че това е лесно, да се отказвате от одумванието, то е сериозна работа. Аз не искам да е за целия живот да не се одумвате, но само за един месец, да опитате каква е вашата воля. И като ви карам да превръщате омразата в обич, тя няма изведнъж да изчезне, все ще си върви. Ако опитът ви излезе сполучлив, ще усетите един ден вътрешен мир, придобиване на една малка енергия. Ако пък опитът ви през деня излиза несполучлив, ще имате малка загуба от енергията си. През 30-те дни ще имате загуба и печалба, но главно е крайният резултат да бъде добър. Може да падате от колата, но в края на месеца все ще се намести чеплюстта. Тези два опита ви давам, защото те вървят в естествения път, по който ангелите работят сега в света. Вие ще имате тяхното съдействие.

3. Произведете в себе си една добра мисъл и я задръжте през целия месец. Когато правите този опит, всякога мислете, че вие сте свободни, не мислете, че външният свят или отношенията, които имате към хората, може да ви противодействуват.

Преди да започнете опитите, ще кажете тъй: "В този момент, в който започвам опита със силата Господня, която е в мен, аз мога да свърша всичко." Думата "всичко" означава всичко добро, а не

зло. Дръжте в мисълта си живата мисъл: "Когато човек реши да извърши добро дело, Божието съзнание е будно в него. Щом решиш да извършиш едно добро, между тебе и Бога се явява връзка, завежда се вече разговор. Моментът, към който решиш да вършиш добро заради Бога, Той мисли за тебе. Тези три опита, които ви давам, ще бъдат като основа за обновяване на мисли и сърца. Мнозина от вас живеят както онези, които си купили лотарийни билети и чакат от тях да капне нещо. Втората година пак продължават да купуват билети, третата също, а то я им капне, я не. В Царството Божие чрез сила се взима, знанието чрез сила се придобива, всичко в света чрез сила се придобива. "Чрез сила" значи тези разумни същества, които стоят по-горе от ангелите, архангелите, те са силите Господни и чрез тях всичко се придобива, чрез тези същества. Като направите тези опити, ще дойдете до изгонване ревматизма, главоболие, сърцебиене, охтиката и пр. болести, които съществуват не само в организма, но в ума и сърцето.

Казва се в Писанието: "Ще бъдеш тогава венец в ръката Господня." Под думата "венец" се разбират най-възвишените ангелски същества. Да имаш венец Господен от възвишените духове на любовта, които са извор на Божествената любов. Всеки, който пие от този извор, неговата жажда ще се утоли. Има две категории: венец и слава. Серафимите носят любовта. Славата, това са архангелите, които са носителите на Божествената воля на физическото поле. Когато искаш да усилиш волята си, ще извикаш един архангел, а той е мощен, силен. Това е един закон, който работи чрез внушение. Каквито мисли имате, с такива същества се свързвате. Всяка майка, когато зачева детето си, какъвто идеал е имала пред ума си тогава, такова ще бъде детето ѝ. Нашите мисли и желания стават точно такива, за каквито същества в дадения момент мислим. Ако мома люби някой глупав момък, такова ще бъде и нейното дете. Тя го гледа с други очи, представя си го по-идеален. Всъщност не е такъв, то е едно състояние, което не съответствува на това, в което той се проявява. Ние трябва да гледаме каква е неговата душа, а не какви са проявленията му. Не трябва да гледаме неговата външност, че е хубава, че ходи спретнато. Ние поискахме да знаем каква е неговата душа, а неговото проявление какво е - да ходи спретнато - то е израз на движение. Един кон може да бъде спретнат, но в тази спретнатост няма никаква интелигентност. В движенията има разумност. Спретна-

тостта разбирам, когато някой ти намести счупения крак или те облекчи, когато си неразположен. Да вземем например някого, когото мислим за спретнат. Влезе той в едно молитвено събрание и го развали, като каже лошо за одного, лошо за друго. Това са спретнати хора, които развалят настроението в едно молитвено събрание, това са ваклите моми и момци. Това са чернооките и чернокосите хора. Ако си спретнат, трябва, като идваш отвън с разположение, да го внесеш и в останалите. Не е такъв венецът и славата Господня. И действително в такова събрание човек скоро остарява. Как да не остареееш, ако взема на някого от вас да казвам постоянно, че е грозен, грозен. Ще видите, че след един месец той ще почернее. Ако на някого постоянно казвате, че е хубав, той ще се поправи. Когато ви видя някога почернели, казвам: Някой върху вас е работил. Вътре в Дома на Бога червеи не искам. Ако има червеи, да стоят навън. Когато хвана, ще го прехвърля през дуvara, отвън. Който си прави добре опитите, ако е паднал през дуvara, ще го взема отсам. Това е един отличен опит. Когато реших да говоря на жените, времето беше дъждовно. Казвам: Този дъжд показва, че на жените не им върви. Но гледам днес времето се поправи. Това показва, че и на жените им се отпуска кредит. Слънцето, което грее, показва, че и то е в съгласие. Това не е само утеха, а факт. Като пристъпите към първия опит, не се спъвайте от нищо. Не губете вашите мисли и желания, и религиозни вярвания, които имате - капитала си дръжте, но прилагайте при него. Всеки мъж, всяка жена трябва да прилага своята опитност. Дошли сме на земята да печелим, за да се върнем при Бога богати. Да се губи, е лесно, но да се печели, е изкуство.

10 юни 1918 г.

Беседа за жени

“КОЙТО НАМИГНУВА”

*“Който намигнуча с око, докарва скръб:
А безумний в цътни ще се подплъзне.”*

Притчи Соломонови 10 : 10

През този месец ще искам да прочетете всички Соломонови притчи и тези от тях, които ви направят силно впечатление, да изучите наизуст. Аз ще ви разкажа после защо трябва да ги изучавате наизуст.

Забележете, че от всички човешки сетива окото заема едно от най-високите места. Окото си служи с виделина и с нея се докосваме до предметите. Усещанията в ухото се предават чрез известни вибрации на въздуха, при обонянieto също чрез вибрации на въздушните частици се предават миризмите, но щом се дойде до вкуса и осезанието, трябва да си служим с чисто физически средства - с доближаване до езика, с пипане с пръстите. Следователно окото има чисто умствено значение. Да намигне човек, това са два момента, единият, като се затваря окото, а другият - като се отваря. Отварянето, това е денят, то е един миг. Като си отваряш и затваряш очите, то е един период от 24 часа. Когато си затвориш очите, тогава стават всички престъпления в света, това намигване всички го вършите. Когато влезе някоя лоша мисъл у вас, вие намигвате. Някой греши, значи често намигва. Мома намигва на момък и момък на мома. В това движение на ума се разбира едно неправилно движение на човешкия ум. Да намигваш, това значи да слизаш една степен по-надолу. Очите на хора които намигват стават малки и за хора с малки очи казват, че са хитри и лукави. Това е резултат на намигване. По същия закон и вашият ум се деградира. Щом очите стават малки, деградира се и умът, изгубват се от него всички благородни мисли и чувства. Това показва, че вашият свят става по-тесен и кръгът на вашите знания се стеснява. Соломон който е събрал тези притчи, казва “Който намигва с окото, докарва скръб”. Скръб на какво? - На своята душа. Защото прозорците й стават по-малки, по-малко светлина влиза, а през прозорците влиза и животът. Ако дойде някоя Божествена мисъл у вас и вие си кажете: “Не му е времето сега”, това значи, че си намигнал. Карат те да извършиш някоя работа, но кажеш: “Не му е време сега”, това значи, че си намигнал. Карат те да извър-

шиш друга работа, но кажеш: "Не му е време сега" - намигнал си. Днес намигнеш, утре намигнеш, други ден намигнеш, намигнеш на един момък, на двама, на трима - виждам, че всички тръгнали подир тебе, цял скандал станало. Ако една мома е сериозна, никой няма да я преследва. В живота има много такива момци. Не мислете, че такива момци има само на физическото поле. Има ги и в сърцето, и в ума. Под намигване се разбира човек, който не иска да учи Божествените закони. У нас, българите, имат обичай да си клатят главата в знак на потвърждение или отрицание. Когато потвърждават нещо, поклатят си главата надолу, а когато отричат - нагоре. Ще забележите, че и конят така си поклатва главата. Това движение, това поклатване означава нещо. Когато конят си поклатва главата, то значи: "Господарю, този път, по който вървиш ти, жена ти и децата ти, няма да те изведе на добро." На физическото поле конят е емблема на интелигентността. Ако, като минавате покрай някой кон, той поклати главата си, то значи: "Приятелю, докато не изхвърлиш тази мисъл от главата си, няма да ти тръгнат работите." Поправи поведението си, иди при този кон, ще видиш, че той няма да поклати главата си. Когато вашият ум си клати главата като един часовник, това показва, че няма да ти върви работата. Гледай твоя ум да си не клати главата, да стои на едно място и да работи. Това има отношение и до някои психически състояния. Хора, които са много нервни, мигат с очите си. Когато човек започва да губи своето душевно равновесие, той клати главата си, мига с очи и си движи краката, но това движение е неправилно, то е като една вихрушка, която само прах вдига, обяснявам ви закона на скръбта.

Някой казва: "Скръбен съм." - Хубаво, дръж очите си отворени. Но много ми е тежко на душата - дръж очите си отворени. "Боли ме гърбът" - изложи го на слънце.

Дръж ума си бодър, свеж и отвори очите си към Бога. Казваш: "Е, сега за Господа ще седна да мисля." Е, та с това си затворил очите. Някоя мома се влюби в някой момък и затваря вече очите си за майка си, за баща си, за всички въщи, за момъка само мисли. Така и ние затворим си очите, душата и сърцето и започваме да мислим само за временни неща. Човек има три вида очи: едните са физически, другите на душата и третите на ума. Ако в това се съмнявате, направете един малък опит: Станете сутрин много неразположени, спрете се и кажете: "Няма да намигвам." Отправете ума си към Бога, започнете да мислите за Бо-

га, за всичко хубаво, за ангелите. Помислете това 5-10 минути най-много и веднага ще придобиете равновесие на душата. А сега как се лекувате. Станете сутрин, неразположени сте. Турите раницата на гърба и тръгнете по съседки и започвате: "Знаете ли колко ми е тежко?" Другата отговаря: "Ами ти знаеш ли на мене какво се случи?" Тръгват и двете при трета някоя и ѝ разказват своето тегло. Тя им се оплаква от своите несгоди и какво излиза от това? Всички носят раниците си. Не така, съберете се трите сестри, седнете на стола, обърнете се на изток, помислете малко, около 10-15 минути, и умът ви веднага ще се разведри и една светлина ще проникне в него. Тогава каквато и малка мисъл да ви дойде, приложете я.

"А безумний в устни ще се подплъзне." В тази притча са взети очите и устата. Който намигва, докарва скръб, а безумният е този, който дълго време е намигвал. Неговият ум от дълго намигване е станал безумен, т.е. говори, което трябва и не трябва. Съвременните хора всички страдат от това. Мъжът ти направил нещо, казал ти нещо обидно, веднага тръгваш от къща в къща да разказваш какъв е мъжът ти. Ти, като повтаряш едно и също нещо, бъркаш в един и същ куп. "Мъжът ми е жесток, вагабонтин, а аз го мислех, че е благороден." А другата казва: "Твоят е цвете, ами моят знаеш ли какъв е?" Кой е крив за това? Мъжът ви е намигнал, а вие отивате сега да намигвате. Мъжът ви е намигнал, а вие вече сте безумна в устата. Това, което развъртава в света, което причинява най-големи страдания, то са онези нехармонични образи, некрасиви образи. Например говориш някому, а той си изкривява устата. Какво значи това изкривяване?

Щом се подплъзнеш, ще има падане, тъй че онзи, който намига, ще му бъде тежко на душата, а това подплъзване нищо не е друго, освен падение. Паднеш от някой мост при някоя катастрофа, то е подплъзване. Падането е всякога изгубване на равновесието на душата. В това падане стават най-големите нещастия. Най-важното нещо е да държиш ума си бодър и свеж. Друго важно е, когато ще говорите нещо, да го обмислите добре. Дайте си един отчет върху това, което ще говорите. Ще причините ли полза вам или другиму? Ако това, което ще говориш, не ще причини никому полза, занимай устата си с друго нещо. Устата не е канал за помия. От нашата уста трябва да излиза всичко най-възвишено и чисто, всичко, което може да причини благородство. А лошите думи, които често излизат от устата ни, да отидат на друго мяс-

то, на място специално за помии. Аз ще ви покажа закона, как действувa физически една мисъл. Ако не държите вашите мисли отворени, т.е. ако не контролирате вашите мисли, тези нечистотии ще излязат от устата ви и няма да се мине много време и вие ще пострадате от запичане и ще трябва да си правите клизми. Казвате: "Запекъл се е той." Казвам: Намигнал е, не е пазил словото си. Всяка мисъл произвежда физиологическо действие върху нас. От устата ви трябва само чистота да излиза. После викате доктори. Не ви трябва доктори, а трябва да потърсите причината на всяка болест. Ще кажеш: "Аз съм направил устата си канал и трябва да я изчистя." Всички хора са направили устата си канал и трябва да я изчистят. Всички хора са направили устата си канал и искат да живеят добре. Устата ви трябва да бъде като чучур на някоя чешма. Ако има запичане, наука не може да имате. Червата и стомахът трябва да бъдат свободни. По-нататък ще ви говоря какво отношение има между главата и стомаха. В тялото между душата и духа има много тясно съотношение. Имайте предвид, че стомахът е глава на душата. Стомахът е мъж. Между този мъж и главата има тясно съотношение, те се разбират добре, защото са мъже. Белите дробове са жени на мозъка, а сърцето, това е тяхното дете. И стомахът си има жена и дете. Аз с това искам само да ви наведе да знаете, че всяка мисъл, която минава през нас, ще произведе известен резултат в организма ни, който резултат ще се прояви или сега, или в друг някой наш живот. Ако не поправите сега мислите си, те ще останат такива и за хиляди години напред. Някой ще каже: "По благодат съм спасен." Как? Като паднеш във водата и те извадят, да, по благодат си спасен, но като те извадят, трябва да се научиш да работиш.

Аз ви говоря върху прочетения стих, защото знам, че вие много се ритате с устата си. Знаете ли, че човешката уста е едно от скорострелните оръдия, ужасна картечница е тя. Досега тя е била в чужди ръце и ние трябва да я освободим. Човек, който не може да мисли добре, той си удря главата в стената. По главите аз класифицирам хората. Така, едни, на които главите са разумни, други има, на които главите са от тиква или чутура. Ако главата ви е от тиква или чутура, няма шанс за успех. Трябва да карате мозъка ви да работи и да свършва работата си

Не искам да се обезсърчавате, да не работите. Когато констатираме някоя погрешка, знайте, че тя е отвън присадена, това не са качества на душата. Имате раница на гърба си, това не е

качество вътре у вас. Не мислете, че сте се родили с раница. Влязла е някоя лоша мисъл у вас, тя не е ваша, изхвърлете я. Като ви кажа, че у вас има някоя лоша мисъл, това да не ви докача, защото аз искам да ви споя.

Самата мисъл със своето пребиваване у вас ще ви докачи. За да се утаят тези мисли, трябва да намерите противоположни на тях. Не намигвайте, а дръжте мислите си отворени: който и да дойде у вас, нека дойде, но без да му намигате. Защото Христос казва: "Всеки, който влезе през плета, крадец е и разбойник." Всяка мисъл трябва да влиза през вашите очи и мозък. Всяка мисъл, която е влязла през сърцето ви, тя е един разбойник. Всяка такава мисъл не трябва да ви безпокои. Но да се държи вън от кошарата. Вътре в човека има три подразделения. В православната църква има само три подделения, които са измислени от хиляди години. Това показва вървежът, развитието на човека. Първо иде отделението за оглашените, после за верующите и трето за свещеника, който свещенодействува, разбира начина, по който да се служи на Бога. Попът е учителят. Олтарят е мястото на учителя, който излиза оттам, турва огън и тамян в кадилницата, кади. Ако мигат днешните попове, защо правят това, защо кадят? Те не знаят защо. Аз зная защо. Това правите и вие често. Турвате тамян в кадилниците си и тръгвате да гоните дявола. Дяволът с тамян се не гони. Тамянът е само едно дезинфекционно средство. Като гори тамянът, това показва, че вашето сърце трябва да бъде тъй горещо. Хубавите мисли от сърцето ви трябва да излизат и да освежават атмосферата, в която вие живеете. Ако така кадите, вие добре разбирате символа на тамяна. Но ако носите вашия буквар под мишницата, без да го четете, той не ще ви ползува. Ето защо Господ ви е дал очи, които са прозорци на душата. Следователно всякога, когато е светло, трябва да държим очите си отворени и да вземем толкова светлина, колкото ни е потребно. Някой път казвате: "Я, много е светло." Някога казвате: "Тъмно е." - Е, добре, отвори си повече очите. Има хора, които нощем пътуват и им е тъмно. И вечер има светлина. Само че за нея са необходими почувствителни органи, за да я възприемат. Нея я използват ясновидците. Истинските ясновидци виждат вечер по-добре, отколкото денем, но те не намигват. Те държат очите си отворени. Имайте всякога мисълта, очите ви да бъдат отворени. Казват за някого, че умрял с отворени очи и бързат да му затворят очите. Оставете този умрял с отворени очи. Сега всички учители, све-

щеници гледат да затворят очите на хората. Отваряйте очите на хората, например някой се подвизава в живота, а вие му казвате: "И ти мислиш, че християнин ще станеш, че ти си много закъснял, ние колко неща вече знаем." Това значи да му затвориш очите. Какво знаете вие? Не така. Не. Не. Кажете на този свой брат: "Братко, много добре си направил, започнал си хубаво." Не е важно кога ще се стигне. Аз, като тръгна на разходка, вървя полека, разглеждам всички буболечки, всичко, каквото срещна из пътя, и най-после стигам. Не е важно да се бърза, за да се стигне по-бързо, по-скоро до Черния връх. Като тръгнеш за Черния връх, наблюдавай по пътя изворчетата, какви буболечки, какви пеперудки има; и ако умът ти бъде постоянно буден, ще видиш как Бог работи. Така бих желал на всички да са отворени очите. Казвате: "Какво да направим, за да се спасим? Как да се спасим?" Всеки, който не намигва, той е спасен, а който намигва, той се дави. Затова не обезсърчавайте никого. Лицата, които ви гледам, на вид строги, те не са такива от истинска сериозност, но от съжаление за изгубени младини. Казвате си: "Едно време колко бях хубава, млада." Не си остаряла, не се лъжи. Мислите, които имаш в себе си, те са стари, дрехите ти са стари, но душата ти е всякога млада. Когато остарее твоето тяло, не е способно вече да предава твоите мисли. Господ казва на ангелите: "Иди, съблечи това мое дете, чиито дрехи са много нечисти, не може да се перат." Казвам: "Братко, ще те съблекат", или казано на ваш език, значи ти трябва да заминеш и втори път да дойдеш. Като ви говоря за отворени очи, искам да държите физическото си тяло всякога чисто. Ще ви кажа какво влияние имат добрите мисли върху физическото ви тяло. В светиите, които са живели дълго време чист живот, у тях се образува една особена приятна миризма, едно вътрешно много хубаво благоухание, наречено нюкс. Когато имате някое хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, почувствувате една миризма, която е на някой възвишен дух, който ви е посетил. Вземете поета. В него има такива мисли, той вижда такива неща, които други не виждат. Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат. Те само мислят как да се спасят. Тези мисли долу. Има страдания на онзи свят, но тук има и по-лоши. Като извършите едно престъпление, усещате един голям ад. Всеки е опитал този ад вътре в душата си. Защо търсите друг ад? Другият ад е играчка. Този, вътрешният, е страшен и тогава казвате: "Този червей не угасва, рови, не се свърш-

ва." Той е като една тения, срещу която взимате лекарства, хвърля се тя въвн, но главичката ѝ пак остава. Казвате: "Защо е влязла тази тения?" - Защото вашите очи са били затворени. В тази тения е влязъл един нечист дух, който постоянно смуче. Тази тения ще излезе сама по себе си, ако научите очите си да държите отворени, а устата ви да не са безумни. Може така да намирате вашата воля, че там, гдето е тенията, да я отправите от това място навън в една минута. И тъй, ние, сегашните хора, които може да се лекуваме сами, нямаме нужда от лекар. Вие трябва да се калите. За да познаете вашата мисъл силна ли е или не, направете следното: имате ревматизъм, който с никакви лекарства не се излекува. Затова вижте първо каква храна му е необходима и после, със силата на волята започнете да го местите от едно място на друго в тялото си. Щом започне да се мърда от едно място на друго, кажи му: "Господине, ти си влязъл в моя организъм, когато очите ми са били затворени, но сега заповядай към задната врата." А задни врати ние имаме много. Като се простуди някой, лекарите му дават аспирин, който докарва запичане. Порите, през които става изпаряването, са задни врати. Не казвам, че не трябва да се изпотявате, но казвам, че една болест, когато се спусне да влезе в нашето физическо тяло, трябва да излезе навън чрез тези пори. Порите са били жертва на нашите очи и казват: "Ние сме готови да услужим на нашия господар." През тях излизат всички нечистотии. Когато човек в моралния свят извърши една грешка, усеща, защото в него се събират много утайки. Не махай тази скръб, но бъди герой да изучиш причината на тази скръб. Някой казва: "Искам да бъда светия." Като искаш да станеш такъв, върви по пътя, по който са минали те. А тебе те заболи гръбнакът и хайде скоро при мене. Болките, скърбите, страданията са необходими и за тях не съжалявайте, но намерете начин, по който да ги използвате. Дяволът е влязъл в нас, но ние няма да го изхвърлим навън, а ще го впрегнем на работа и ще му кажем: "Приятелю, ние 8000 години ти работихме, твой ред е и ти за нас толкова години да работиш." Дяволът е интелигентно същество и затова трябва да го накараме на работа.

Едно главно упражнение, което ще ви предстои през този месец, е следното: развиване на волята, но не тази, която вие имате, а разумната, Божествената воля. При развиване на волята мислите ни трябва да бъдат строго определени. Две мисли едновременно не трябва да ни занимават. Ще разберем едната мисъл, една

работа ще свършим първо, а после другата. Всичко у нас е свързано като в една верига. Ще поясня мисълта си. Ние вървим по един определен, Божествен план и всеки ще работи различно. Да допуснем, че един от вас е тъкач, друг - писар, а трети на лозето работник и т.н. Търговецът ще приложи мислите си в търговията, тъкачът в тъкачеството си, копачът в копането, изобщо всеки в своето призвание. Онзи, който е тъкач, ще тъче здраво и солидно, преждата му ще трябва да бъде здрава, жицата също здрава, а не прецвъкната. Защото всяка мисъл се оприда от мисли на желанията, които ни занимават. Така ще се сформира цялата мисъл. Тази нишка ще бъде здрава и по всички правила изтъкана. Тази нишка, така изпредена, ще влезе като сила на вашата воля, защото волята ще трябва всякога да се приложи в материалния свят. Там, гдето искаме да приложим мислите си, ще имаме спънки и препятствия. Ребус е този свят заради нас. Например вие се оженвате за един мъж и искате да бъдете щастливи, но не можете да се споразумеете. У кого е грешката? И у мъжа ви липсва нещо, и у вас липсва нещо. И двамата сте влезли със затворени очи. Ако главата му е отзад вирната или сплесната, ако очите му са много малки, устата много тънки, какво очаквате от такъв човек? Това показва, че не сте един за друг. Добре, какво остава тогава? Да направите вашата уста по-дебела, да развиете вашето сърце. За да развиете вашето сърце, трябва да турите волята си в действие. Френолозите казват, че сегашните хора имат 41 врати, през които може да приемат хората. Опитват през една врата, не може да влезете, опитват друга и най-после ще намерите някоя врата, през която може да влезете. Така че по много начини може да влияете на хората. И децата знаят този закон и забележете, като те искат нещо, започват: "Мамо, дай това" - "Не може." Започва тогава то да те милва, целува и най-после ти се съгласява. То е отворило една от твоите врати и е влязло вътре. Умно е това дете и то по този начин е употребило своята воля, но ще кажеш: "Не искам да лицемеря." Няма какво, ще гладиш, ще милваш, ще лъснеш този човек. Неговата ръка е нечиста, ще я измиеш, ще направиш една превръзка. Трябва да изучаваме човешката душа. Това не е лесно изкуство. Аз говоря за здрави хора, но ако и двамата са болни, тогава ще извикате някой ваш близен отвън. Някой път се роди едно дете, то ще лекува баща си и майка си. Всеки отделен член може да спаси целия дом. Отворете очите си към Бога. Ще знаете, че няма същество по-умно, по-

добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не може да се сравнят с Бога. Някой казва: "Че този Господ с мене ли ще се занимава?" Вие с това причинявате страдания на Бога, като нямате вяра в Него. Философите казват: "Нима Господ ще се занимава с тебе? Ти си един нищожен пигмей." Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана, и тях чува, та вас ли няма да чуе? А хората на XX век държите очите си затворени и се лишавате от Божествената светлина. Ако ние живеем в една изба с десетки години, ще има много болести у нас. Аз взимам това не само на физическото поле, но и в духовния свят, гдето причините са едни и същи. Молим се на Бога, но не излизаме от избите си. Първото нещо е да отворим очите си към Бога, но ще кажем: "Не зная какво е Бог." Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на слънцето, но излагам гърба си на него и се ползувам от лъчите му. А учените хора казват "Не използвай лъчите му, защото не го знаеш какво е " Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се замисля за Него, той е спасен, колкото и да е лош като човек. Знайте, че с това учение, за което ви говоря, човек не погинва. Ако изгубиш ръцете, краката, очите, ушите и т.н., тогава няма погинване. Но казвате: "Изпъдили го." Нищо, той е изпъден от училището за година-две, но после го приемат да учи пак. Който смущава другите, той се изпъжда вън. Ако вие не изпълнявате това, което ви учат, ще ви изпъдят, за да дойдат други, които искат да слушат и изпълняват. Сега в духовно отношение аз често ви чувам, че биете скамейки. Наука не може да се придобива така. Който има воля, ще я упражнява не по скамейките, а на ревматизма или когато ви боли корем. Турете у вас чистите си мисли, за да видите каква сила имат чистите влияния. Ако вие се подвижите само с 1/100 000 000 част от милиметъра, то е много нещо, не мислете, че като започнете с това учение, изведнъж ще направите нещо много. Аз ще считам голям прогрес, ако само 1/100 000 000 част от милиметъра успеете. И това е един прогрес. В цялата вечност ще има един прогрес от знание. С такава бързина и аз се движа. Не се обезсърчавайте. Всеки учен, който иска да наблюдава, ще се движи бавно. А вие искате всичко с бързина и да кажете след това: "Готов съм вече за катедра." Тази 1/100 000 000 част от милиметъра е вечна мярка, най-точна. Ще ви представя една фигура. Представете си проектиран един център на безконечност и да кажем, че трябва да се извърви в 24 часа,

за да направи един кръг. Знаете ли с каква бързина ще се движи, за да измине 1/100 000 000 част от километра ? Тук се движи много полека, но бързината, с която обикаля горе, е много голяма. В центъра движението е много бавно, но горе е много бързо. Ако се подвижи материята на вашето сърце с това движение, вашето сърце и ум щяха да се стопят от тази скорост. Затова трябва да се движите много полека, за да върви движението горе хармонично. И не се обезсърчавайте. За да може да упражнявате волята си, всякога трябва да сменявате едно неприятно състояние с друго приятно. Ще ви дам начин за усилване волята ви, например имате едно много неприятно чувство и не може да се освободите от него. Станете, употребете един час, посетете едно семейство, което е в много по-лошо състояние, отколкото сте вие. Да не казвате: "На мене огън ми гори на главата, а ще ходя да посещавам други." Да идете при такова едно семейство, което да няма дърва, няма хляб, няма нищо, почти нищо няма, постойте 10-15 минути там и вижте ще има ли някакво роптание или не. Върнете се у вас и сравнете тяхното състояние с вашето. Искам да градите вашето здание. Каквато благородна мисъл дойде у сърцето ви, изпълнете я. Ще изпълните тази мисъл не както е писано в книгите, а както ви подсказва вашето сърце. Ще я изпълните не по принуждение, а по закона на Божествената воля. Може да си кажете: "Е, най-напред ще поправа своя дом. Че всички хора нали са все Божии домове? Един човек, на когото можеш да помогнеш, е все от Божествения дом. Не престъпвай закона на баща си и майка си, дръж своята воля с тяхната и ще бъдеш спасен. Не се пресилвайте с каляването на волята си. Достатъчно е всеки ден да свършвате по малко работа. Например, ако дадеш на един човек чаша вода, и то е достатъчно. Ще кажете: "Е, толкова малка работа." И то е нещо сторено. Друго, не отивайте по разни къщи, по разни семейства, когато ви е много тъжно, скръбно, за да ви олекне, не носете вашия боклук на ближните си. Това не е наука, не така трябва да ти олекне. Ще отидете с мисъл да използвате и да дадете да използват. Ако ходите по другите къщи с цел да ви олекне, да оставяте там своя боклук, ще ви научат всички и няма да ви приемат. Искам всички да сте чисти, да нямате нищо под ноктите, изчистете си дрехите, измийте се и идете тогава при Бога, защото самата мисъл да бъдеш чист, то е воля. Самата мисъл да отидеш при Бога чист, действува на ума ви. Ако си нечист, съблечи дрехите си, измий се и иди при Бога,

иди да се помолиш. Ученик, който е нечист, не се приема. Не разбирам с това да станете педанти, да се вглеждате в хорската чистота. Всеки да се занимава със своето. Който се занимава с хорските нечистотии, той се покварява. Така ще започнем от физическото към духовното. Аз харесвам светските хора, защото те вървят много добре, те обръщат голямо внимание на физическата чистота. От тях се иска само крачка напред, за да влязат в Царството Божие. Имат ли това изкуство, физическата чистота, ще започнат и духовната. Тези неща са потребни за създаване на една благоприятна атмосфера за човешката мисъл. От нечистотата на мислите се създава една неприятна атмосфера, от която учениците се демагнетизират. Всякога за работата на ума е потребна чистота. За да се наблюдава небето, трябва да има чистота. Като казва Христос, че чистосърдечните ще видят Бога, това показва, че чистотата е едно условие за виждане. Тъй че чистотата ще я държите като едно условие за усилване на волята. Тя може да се придобие, като бъдеш ученик. Това е религия. Религията има за цел култивиране на сърцето, но не трябва да се спираме само там. Това кланяне на Бога трябва да бъде в дух, в истина и в разбиране. Тези сили, които Бог ни е дал, трябва да знаем как да ги владеем. Душата и сърцето имат напичане, което трябва разумно да се използва. Ще каже някой: "Ще го хване като вол с повод." Не може така. Що е повод? Поводът е един закон, с който може да владеете мислите на вашата душа, ум и сърце. Не гледай дали си настроен или не. Прочети днес малко и като се свърши денят, дай си сметка какво си научил. Записвайте това в едно тефтерче. Досега вашият живот е бил безразборен. Ставате сутрин и до обед все в кухнята, след обед пак нагоре-надолу и вечер си лягате уморени. Казвате си: "Утре пак същото нещо ни чака. Кога ще се освободим?" Няма да се освободите, защото в този труд придобивате знания, калявате вашата воля в тези мъчнотии. Не съдете другите, оставете ги в своите грешки. Посилните да помагат на по-слабите. Няма по-добра молитва от тази да помогнете на брата си. Господ, на Когото се молиш, Той е умен и казва: "Я слушай, не си криви устата пред Мене, я излез навън и свърши тази работа." Но ще кажеш: "Господи, аз не съм разположен." Не си разположен, защото си турил на гърба си по-голям товар, отколкото можеш да носиш, то е все едно, като да вземе едно дете една алгебра и я разглежда, макар че знае само да смята. Така и вашите мисли. Някой път имате много хубави

мисли и чувствавания и казвате: "Аз имам много хубаво настроение." Това настроение е от един ваш приятел, който ви е посетил и нагостил. Не се заблуждавайте с тези угощения, защото утре ще останете без тях. Главното за вас е да се трудите и да знаете, че всеки ден свършвате една работа. Необходимо за вас е: сърцето да бъде чисто, душата свежа, умът бодър, а духът крепък. Помагайте си през този месец едни на други. Не ходете да се плашите, че това казал Учителят, онова казал Учителят. Аз на място съм казал всичко, но вие криво тълкувате нещата. Който се учи, всякога е на главата, а който не учи, е на опашката. Много човешки души са се повдигнали толкова, че са дошли до ангелите и много ангели има, които са паднали. Имайте предвид, че вие имате всичката възможност да учите, и ако не учите, грях е на душата ви. Не трябва да казвате, че сте остарели. Дяволът е само стар. Мислете, че сте млади за това Божественото знание, да влагате вашата воля в тези знания. Някои са богати, а други бедни. Сиромашията е работа, а богатството е почивка. Сега, има лоша сиромашия, има и добра сиромашия, т.е. лоша работа и добра работа. Добра работа е, когато знаеш да работиш, а лоша - когато не знаеш да работиш. Така има лошо богатство, има и добро богатство. Но друг път ще си сменят ролите. Като си сиромаш, кажи: "Слава Богу, имам работа" и започни да работиш. Утре си богат, кажи: "Днес ще си почина." Сега казвам: и ние ще помръднем тази вечер света с 1/100 000 000 част от милиметъра, но трябва да работим всички колективно. Като ви кажа да обърнете омразата в обич, чудно ви е, но всякога тя може да се извади, защото е вътре у нас. Как ще се извади омразата? Ако искате да пречистите водата, оставете я да се утаи или поставете малко стипца в нея, за да се избистри. Имайте предвид, че вие сте в едно училище и ще следвате уроците, които ви се дават. Онзи, който ме слуша и не изпълнява, знаете ли на какво прилича? Все едно, че го прекарват в една гостилница само да помирише всичко и да си замине, а той е много гладен. А с мирисане живот не се живее. Тъй, много от хората само с мирисане служат на християнството и казват: "Отлично е, вкусно е." Който иска да влезе в християнството чрез знания, трябва да ви спасят, да ви лекуват, да ви обличат, но знание по благодат не може да ви налент. Това е човешко. Павел казва: "Отчасти знаем, отчасти учим и разбираме." Не трябва само да се мисли. Да мислиш, това е твоя длъжност. Да се молиш, това показва, че трябва да си платиш борча. Казваш: "Аз дишам."

Длъжен си да дишаш То също е работа Знанието произлиза от свободата на човешкия дух, от разбиране на Божията воля. Искам да бъдете свободни, да разсъждавате, а не е важно вашето настроение. По благодат учителят не може да тури бележка на ученика. Ако не учи, не може да му тури € Шесторката трябва да е вътре у мене. Нямах шесторка, не давам нищо по благодат Шесторка турям само на онзи, който знае да работи. Какво значи шесторката? Тя е закон на прогрес, на развитие. Като ви туря 7, то е закон на съвършенството Вие искате да започнете с големи работи, но трябва да се върнем ние назад. Когато Христос дойде от онзи свят, Господ Го изпрати в най-ниското положение, на училище. Той се учи близо 33 години, макар че произлизаше от най-високо положение, смири се, послушен биде, впрегна се в дърводелие, работеше столове Той правеше столове за вас, които сега вие все за столове спорите Столът е символ на известно положение, което човек трябва да заема в света. И вкъщи, и навсякъде все за столове спорят. Христос учи това изкуство да прави столове, та като седите на тях, да ви е приятно. Христос имаше желание и да спаси хората В какво се състои то? Той ги учеше да ядат здравословна храна Трябва да храните душата си със здрава храна, ума си със здрави мисли и сърцето си със здрави чувства.

7 ноември 1918 г

София

Беседа за жени

МАЛЪК РАЗБОР

Един малък разбор-върху:

"Думите на цар Лемуила,

Пророчеството, което го
поучи майка му."

Притчи Соломонови, глава 31.

Под думата "цар" се разбира човешкият дух.

Под думата "майка" се разбира Господ, Божествената майка, която го е поучила.

"Що, сине мой, и що, сине на утробата ми?"

Думата "син" означава човека, както си е на земята

"И що, сине на моите обричания?"

Природната майка всякога прави своите обричания все за децата си.

"Не давай силата си на жените,

Нито пътищата си на погубителките на царете."

Първото нещо е да не даваш силата си на жените. Тук под думата "жена" се разбира човешкото сърце, което се е отклонило от правия път, затова не давай силата си нему. Под думата "погубител" се разбира един от пороците на човешкия ум, а то е гордостта.

"Не е за царете, Лемуиле,

Не е за царете да пият вино,

Нито за князете да пият сикера,

Да не би, като сѐ напият, да забравят закона,

И ч звърнат съда на всички угнетаеми "

За човешкия дух първо не трябва да се пие вино. Под думата "сикера" се разбира подсечено вино, в което тургат малко мед, захар и черен пипер. Под "вино" се разбират пари. И на най-добрия човек да дадеш пари, той се забравя. Под "вино" се разбират още всички слабости, които затъмняват човешкия ум, били те мисли, желания или действия, които дават крива насока на желанията. Угнетени у човека се явяват всичките му добри мисли и желания. Всеки, който угнетява желанията си, изопачава съда в себе си. Щом изопачите вътрешния си съд, то какъвто е той, такъв ще бъдете и отвън, такъв ще бъдете и отвътре. Такъв е

Божественият закон. Човек представлява отвън физическия свят, а отвътре - Божествения свят. Никога хората не могат да направят своя свят по-добър, отколкото ти си го направил. И онези от вас, които очакват щастието им да капне отнякъде другаде, те се лъжат и затова остават разочаровани. Не очаквайте щастието си от другаде, то е вътре у вас. На кого трябва да се дава вино и сикера?

“Давай сикера на тези, които са в премежdie,

И вино на огорчените в душата:

За да пийнат и да забравят сиромашията си,

И да не помнят вече злостраданията си.”

Давайте сикера на тези, които са в премежdie, а вино на тези, които са наскърбени, гневни, начумерени. Напой и нахрани лошия, гневния човек. Вие не можете да разберете защо лошият човек трябва да го нахраните, напоите, а добрия не трябва. Вие не можете да си представите това противоречие. Ако имате един корав ремък, който не е годен за работа, нали трябва да го турите в мас, за да омекне. Мек ремък не трябва да се туря в мас. Това подразбира, че енергията, която е корава, трябва да се храни, да се тури в масло, за да омекне. Наскърбения човек, понеже е корав, дай му вино, хлябец, той ще стане годен за работа. Добрият човек сам по себе си има това, има тази мекота.

“Отваряй устата си за безгласния,

За съда на всичките сирачета.”

"Отваряй устата си за безгласния" значи: умният човек трябва да защитава този, който не може да говори; а този, който може да говори, не трябва да се защитава.

“Отваряй устата си, съди праведно,

И защитавай сиромаха и оскудния.”

За вас, жените, които сте майки, е необходимо да съдите праведно. Когато човек седне на съдийското кресло, трябва да забрави всички свои лични отношения, не трябва да мисли за себе си, а да стане едно с Бога, едно с човечеството, т.е. интересите на Бога да са негови и интересите на човечеството да са негови. Голямото включва малките интереси, а малкото не включва малкото в себе си.

“Кой може да намери добродетелна жена?

Защото такава е много по-скъпа от многоценни камъни.”

Под думата "добродетелна жена" се разбира добро сърце. Каз-

ва се: "Ще им дам сърце, направено от плът, ще им отнема каменната плът." Добра жена подразбира добро сърце. Който придобие такова сърце, е по-добро от скъпоценни камъни.

"Сърцето на мъжа ѝ уповава на нея

И не ще бъде лишен от изобилие."

Под "мъж" се разбира човешкият ум, който също има сърце. Уповавай на нея, защото сърцето, за което се говори, е разумно. Размишлявай за сърцето си. Щом едно ваше желание ви дава възможност да разсъждавате, то е разумно желание, а не ви ли дава възможност да разсъждавате, то е опасно. Вижте как се отразява у вас едно настроение на гняв. Вие веднага избухвате и не мислите за последствията. Това е глупавата жена у вас, т.е. глупавото сърце.

Изобилието подразбира всички радости, които се търсят. Всички радости произлизат от сърцето, то е почвата, в която растат Божиите блага.

"Ще му донесе добро, а не зло,

През всичките дни на живота си."

Като не огорчавате никого, като не оскърбявате никого, ще имате повече приятели, повече хора, които да ви обичат.

"Търси вълна и лен,

И що ѝ е угодно, работи с ръцете си."

Христос казва: "Търсете, хлопайте и искайте." Тъй че тя постоянно търси. Търсенето, това са разумните желания на човека. През всичките дни на живота си тя търси. Какво? - Вълна и лен. Вълната и ленът имат две различни качества. Вълната задържа в себе си топлината, а ленът я изпуска. Хигиенично е лятно време да се носят ленени дрехи, а зимно време - вълнени. Еврейските свещеници са носили все ленени долни дрехи. Разумната жена търси и обработва вълна и лен, а под "вълна" и "лен" се разбират две благородни желания. От вълнените и ленените нишки излизат най-добрите платове. Под думата "ръце" се разбира, че тази жена има разумна воля, за да изтъче от вълната и лена нещо. Ленът, това е мисълта, а вълната - това е желанието. Когато чувства и мисли, тя знае какво да изтъче от всичко това. Вълната подразбира горещи желания, а ленът показва малко хладнокръвие. А под думите "що ѝ е угодно, изработва с ръцете си", то значи добре разработва всичко със своята воля.

"Тя е като корабите на търговците:

Донася храната си отдалеч."

То значи, тя има кормило и знае да направлява корабите. Кое е човешкото кормило? То е човешкият език. Корабите са устата, в които носещата синагога, отъзвещава. Тя не знае, че е като кораб на търговците.

"И става, доде е още нощ."

Това значи, че слънцето не я заварва в леглото. Преди да дойде господарят ѝ, тя е на крак.

"И дава храна на дома си."

"И дял на слугините си."

"Домът", това е тялото. Сърцето, умът и всички желания, това са нейните слуги, на които нарежда през дните.

"Съглежда нива и купува я:"

"От плода на ръцете си сади лозе."

Тя "съглежда нива" с очите си, защото очите представляват извор на истината, вижда кое е полезно и кое не, и купува нива. Нивата подразбира външните условия на физическото поле, което Бог е дал. Под "плод на ръцете" се разбира светът на нейното сърце. Лозето означава, че всички благородни мисли и желания са у нея посадени. За такъв човек се казва, че е магнетизиран.

"Опасва чреслата си с крепост"

"И укрепва мишците си."

Под думите "опасва чреслата си с крепост" се разбира нейната воля. Тя е жена, която обработва тялото си, прави гимнастика, не я мързи. Тялото ѝ е много добре обработено, няма никакъв недъг. Различава добре действията, желанията и мислите си и с това укрепва мишците си.

"Усеща, че търговията ѝ е добра:"

"Светилникът ѝ не гасне ноще."

Под "нощ" се разбира, че когато я налегнат скърби и нещастия, светилникът ѝ не угасва. Жена, която, като се намира в нещастие, каже: "Досега ходих на църква, вярвах в Бога, но отсега нататък няма да ходя", то значи, че тя е без светилник.

"Туря ръцете си на вретеното."

"И държи в ръката си хурката."

Съвременните хора откриха, че Земята се върти около своята ос като вретено. Жените преди време са казали, че ако Земята се върти около своята ос, трябва и ние да се въртим около себе си. То значи, че всяка жена трябва да обръща и двете си страни към Слънцето. Двете страни са радостта и скръбта и към тях трябва

едновременно да се върти всяка жена. Страната, която е радостта, е светла, а другата - скръбта, е тъмна. Затова жената трябва да върти вретеното си. Като дойде скръбта, завърти вретеното си. Изправи се и запитай: "Моето вретено върти ли се?" А ти какво правиш? Оставиш хурката и казваш: "Земята не се върти." Не, Земята всякога се върти, затова и жената трябва винаги да се върти. Ако Земята би престанала да се върти, всички хора щяха да умрат, а благодарение на тази майка вие всички сте облечени. Хурката означава Божествения свят. Тази връв, нишка показва откъде идва енергията. Къделята представлява Слънчевата система. Хурката се турга в пояса. Млечният път означава пояса на човешкия дух. Слънчевата система се стреми към този пояс. Всеки трябва да има къделя. Престане ли да се върти къделята, да няма вретено и хурка, всичко се обръща с главата надолу.

"Отваря ръката си на сиромасите."

"И простира ръката си към оскудните."

Вие не можете да отворите ръцете си на сиромасите, докато не изперете и определете вашата вълна. Думата "сиромас" в този стих означава всички семена, които не са още посадени. Отвориш ръката си, вземеш тези семенца, посаждаш ги в градината, ти с това вършиш едно добро. Веднъж ти отвориш ръката си на сиромасите, то значи, че съизволяваш. Когато помагате някому, вие помагате на слабия, а не на силния, а сиромасите са бъдещето на света:

"Не се бои от сняг за гома си."

"Защото всичкият ѝ дом са облечени с двойни дрехи."

"Двойни дрехи" в окултен език означават магнетични дрехи. Има хора, които се поддават на всяка болест, те са голи. Всеки човек, който се гневи, съмнява се, той е гол. И наистина, Адам и Ева, след като съгрешиха, оголяха, вследствие на което не можаха да удържат външните борби. Силата на християнството е тъкмо тук, всеки да може да се облече. Като започнем да придобиваме тази дреха, ние забелязваме у себе си една сила. За това нещо ние съдим и по естествения процес. Като облечем една дреха, ние чувствуваме едно приятно състояние, една топлина, но съблечем ли дрехата, изпитваме едно неприятно състояние. Скръбта не е нищо друго, освен това, че дрехата ни е открадната. Когато сме радостни и весели, дрехата ни е на нас. Този закон е много верен. Когато вашите деца са радостни, те са облечени, но опитайте се да им вземете дрехата - веднага иде скръбта. Тъй че всички

страдания, които имате, са, защото нямате тази дреха. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите как сте без тази дреха и как сте с нея.

“Прави за себе си завивки:

Облеклото ѝ е висон и багреница.

Мъж ѝ е познат в портите,

Когато седи между старейшините на мястото.”

"Мъжът" подразбира нейния ум. Когато говори нейният ум, всеки ще я слуша. На такава жена мъжът ѝ е почтен. Ако е ленива, никой няма да я слуша. На такава жена мъжът ѝ не е почтен.

“Прави тъкан и продава,

И дава пояси на търговците.

Облечена е с крепост и благолепие,

И се весели за бъдещето време.

Отваря устата си с мъдрост;

И закон на благосклонност има на езика ѝ.”

Този "закон на благосклонност" е потребен на всички. Върху тези стихове вие сами помислете, а аз друг път ще ви ги обясня.

“Внимава за управлението на дома си.

И хляб на леност не яде.”

Тази жена никога не взема каква да е храна, а избира здравословна във всяко отношение. Известно е, че леността е майка на всички пороци. Сега изобщо съвременните културни хора са станали много лениви. Те отиват на църква да излъжат Бога, запалват свещ и казват: "Хайде да се помолим, да запалим една-две свещи, та ако капне нещо." Вземат един лотариен билет, а след това седят по кафенетата и чакат дано капне нещо от този билет, като дойде срокът за тегленето му. Няма! Купуват нов билет и хайде пак на църква да запалят свещ и да се помолят. Купуват акции тук-там, но някога акциите спадат и така изгубват. Такива хора са лениви. Не, ще работиш, ще обработваш всичко в себе си. Нещастията, които сега ви сполетяват, са нашето минало и с тях ние изплащаме нашите стари дългове. Защо тя не яде "хляб на леност"? В съвременното общество често намираме такива случаи - да се яде "хляб на леност". Някой момък уважава момата в някой дом. Той е облечен хубаво, добре нареден, но има дългове тук-там. Той търси тази мома като богата, за да плати дълговете му. Бащата и майката гледат да го уловят, без да знаят неговото материално състояние. Оженват младите. Заемодавците започват да се явяват един по един със своите полици и казват: "Той е

богат сега, ще си плати дълговете." Родителите се чудят и казват: "Чудно нещо, той беше много добър човек!" Да, понеже вие се съюзихте с този ленив човек, ще носите сега неговите последиствия. Когато дойде някой дух и ви каже, че можете да минете по лесен начин живота, вие не се возете на неговата кола и не вярвайте на неговите обещания.

"Чадата ѝ стават и казват: Блазе и."

Мъж ѝ я хвали и казва:

Много гъщери са се обхождали достойно:

Но ти надмина всичките."

Вярно е, че такива майки и чадата им ги уважават, и светът ги уважава. С тези стихове Соломон описва идеалната жена, или стремежа на човешката душа.

"Красотата е лъстива, и суетна е хубостта."

Жената, която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена."

Под думите "бои се от Господа" се разбира, че всяка жена, която е благочестива, ще бъде похвалена.

"Дайте ѝ от плода на ръцете и:

И делата ѝ нека я хвалят в портите."

1. През този месец ще прочетите цялата тази глава.

2. Ще направите един опит, за да познаете силата на тези стари формули, да видите каква магическа сила има хурката. Когато сте неразположени духом, ще направите следния опит: Мислено ще си представите в ума десет оки вълна, ще вземете една голяма харания*, пълна с вода, и мислено ще започнете полка да изпирате тази вълна. Ще я изперете 1, 2, 3, 4, 5 пъти, докато стане съвсем чиста. След това вземате един от циганските даращи и започвате да я влачите. Като я повлачите така около 1/2 час, направете я на къдели. След това турете я на големи даращи и я направете на големи къдели. От готовите вече къдели вземете една, турете я на хурката да предете. Аз бих желал да ми опишете този процес. Да ми опишете какви чувства ще изпитате, докато започнете да предете. Ще ми направите описание подобно на това, което прави естественикът, когато наблюдава под микроскоп известен процес. Наблюдавайте след всяка къделя каква нова мисъл ще ви дойде. Тази формула за изпиране на вълната и опридането ѝ ни е дадена от окултизма и тя в 1/2 час ще допринесе много повече, отколкото един педагог в цяла година. Този опит

* съд за вода

с вълната ще го направите най-малко четири пъти в месеца. Ако някой заболяе от испанската, както лежи в леглото си, нека пере тази вълна. Ако тези опити ви дадат резултат, те са верни, истинни. Това, което е измислено, съчетано от нас, с него не може да се направят опити. Не се заблуждавайте в някои знания, които не може да ви дадат сила. Като ви дойде някоя мисъл, спрете се върху нея, подръжте я 1-2 дни в живота си и ако тя нищо не роди, тя е безплодна. Не задържай желания, мисли, които нищо не допринасят. Въртете постоянно вретеното и нишките да му слизат постоянно от горе, и така навийте 2-3 вретена. Такъв процес трябва да стане в умовете ви. Не се изисква само молитва, но и работа. Какво подразбира думата "молитва"? Дишането има смисъл само когато кръвта циркулира. Когато влезе кръвта в дробовите и се пречиства, то е молитва. Ако в нашите дробове няма кръв, какъв смисъл има да поемате въздух и да се молите? А да се молите, трябва да има въздух, който да се пречиства. Някой път вие се молите, но не знаете защо. Казвате: "Боже, благослови ни." Не знаете в какво да ви благослови. Казвате: "Господи, нека се подобри малко моето положение." Нима вашето положение е лошо? Но ще кажете: "Да съм като другите хора." Нима не сте като другите хора? А да се молиш, храната трябва да се сдъвче със зъбите ви, да влезе в стомаха, той да свърши работата, да я превърне в сок, който да мине в дробовите и чак тогава да започнеш да се молиш. Само съзнателният човек може да се моли. Някои питат: "Защо да се молим?" - За да се пречисти кръвта ти, мислите и желанията ти. Ако доброволно не се молите, то Провидението ще ви създаде условия, за да се молите. Най-коравите хора се молят. Заболее някой, вика доктор и казва: "Моля ти се, докторе, да ми помогнеш." Постави те Господ в лишение, скоро отидеш при някой заемодавец и му се молиш. Господ е поставил като закон: Човек трябва да се моли. Някой казва: "Не искам да се моля на Бога." Добре, избери си когото искаш. Има хора, които се молят на конете си. Казва им: "Хайде, дий, карай, конче." Молиш се на коня си, дано той вземе участие и изнесе твоя товар. От чисто психическо гледище молитвата е един необходим закон. Като се молиш на Бога, то е правилното, то е чистият въздух. Вън от тази молитва ще слизаш все по-надолу, все по-надолу. Всички среди, в които слизаш, са все по-нечисти. Когато нямаш разположение да се молиш, влез в стомаха си и поработи там. В тези опити, които ще правите, стремежът ви не трябва да бъде егоисти-

чен, но всички трябва да се заемете с изучаването на Божествените закони, тъй както се изучават разните предмети: естествена история, български език, геометрия и др. Всеки, който е влязъл в училището, трябва да провери кое е вярно и кое не. Това не е като във вестниците. Във вестниците може да съобщят, че един град е паднал, подир един-два дена да съобщят, че отново е превзет и т.н. Например пише се за Добруджа, че там са навлезли ромъните - и всички отпадат духом. Снощи се пишеше пък, че не са навлезли ромъните там. Някой дойде при тебе и ти каже: "Твоята глава ще пати нещо." Ти започваш да се тревожиш, ето че ромъните навлизат в главата ти. Вие ще приличате на онази мома, която сънувала, че се оженила, имала детенце и то умряло. Станала сутринта и разказала съня на майка си. И двете се разтревожили и започнали да плачат. Вие си създавате много неприятности в ума си с тези фиктивни неща. Някоя казва: "Чух, че сестрите не мислят добре за мене." Ето, ромъните влизат в главата ти. После кажеш: "А, излъгала съм се, те добре мислят за мене." Ромъните излизат от главата ти. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. Някой свещеник ти каже, че си ерѣтик. Аз ти казвам, че не си. Ромъните влязоха и излязоха от тебе. Като влезете в една школа, трябва да имате критически ум, да изследвате нещата, да имате отношения към невидимия свят, към тези закони. Само така ще може да си създадете един солиден характер. А сега очаквате всичко да ви дойде наготово.

Аз искам тази вълна сами да я перете, да я влачите и предете. Ако не знаете как се преде и влачи, аз ще ви науча. Само по този начин хората могат да се облагородят и повдигнат. Трябва да се работи, работи и работи. Казвам, не да се трудите, а да работите. Мъчението и трудът остават за хората, защото светът се занимава с тях. Щом си скръбен, тъжен, кажи си: "Да взема работа."

5 декември 1918 г.

Беседа за жени

ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА

Като встъпление на тази беседа ще ви приведа следния пример: представете си, че по улицата вървят цял керван от каруци и всеки от вас кара по една каруца. Каруците на някои от вас вървят гладко, тихо, а останалите скърцат много, вдигат голям шум. Какво трябва да направите, за да не скърцат толкова много? Ще вземете гърненцето с катрана, ще потопите в него перото и ще намажете осите на колелетата, за да няма скърцане. Скърцането, това са страданията в живота ви. По същия начин и сърцето ви, когато скърца, трябва да се намаже с катран.

Това Послание ще го научите във връзка с притчите. Всеки от вас да се спре върху най-важните пасажи на това Послание, тези, които съставляват ядката. Това встъпление е необходимо, затова го дръжте постоянно в ума си. Знайте, че всяко страдание е встъпление, въведение към любовта. Някой пита: "Защо страдам, защо тегля?" Отговарям: Понеже се пише своята книга, прави се встъпление към любовта. Като правя това встъпление, обръщам внимание на това да не мислите, че много знаете. Който мисли, че много знае, скоро остарява. За да не остарява човек, най-доброто нещо е да мисли, че има много да учи. Същото се забелязва и у децата. Те имат ламтеж всичко да учат. Никога не казвайте, че това е за младите, не за вас, старите, защото у вас ще остане тази мисъл, че сте стари, и действително ще станете такива. Няма да забележиш как ще се прегърбиш, ще станеш като въпросителна и всички хора ще кажат, че си стар. Имайте предвид, че младостта е въведение към Царството Божие. За да влезете в Царството Божие, необходимо ви е в живота едно нововъведение, да станете млади. Ще пристъпя към разяснението на 4-а глава от Посланието на Павел към Ефесяните.

"И тъй, аз узник в Господа, моля ви да ходите достойно на звание то, в което бидохте призвани, със всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпение да си претърпявате един друг с любов, като се стараете да увардите единството на Духа в свързката на мира."

"Узник" значи човек, който е призван в Божието училище. Павел казва: "Аз, който бях призван в Божието училище, моля ви да се учите тъй, както аз учих, а именно, с всяко смиреномъдрие,

кротост и дълготърпение, като претърпявах един друг с любов."

Като стоите в клас, може някой да ви стисне, да ви мушне, но кажете: "Няма нищо, стоята е малка, любовта ще претърпи."

"Като се стараете да увардите единството на Духа в свързката на мира", то значи да се стараете да свързвате един урок с друг, да имате тази вътрешна връзка, която Духът, т.е. Учителят, е вложил. Павел казва: "Аз слушах този Учител много внимателно."

В Посланието се казва: "Едно тяло и един дух, както се и призвахте с една надежда на званието ваше."

С това Павел казва: "Аз подчиних своето тяло на Духа, като му служех с надежда."

"Един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички, и във всички нас."

Павел казва: "Това правих, защото слушах, изпълнявах мислите на този един Господ, Който ми говореше за една вяра, вяра по отношение на ума." "Едно кръщение", то значи да изпълняваш, да пренасяш всички скърби и мъчности с благодарност. Не е кръщение това да те потопят в котела. Кръщението е изпит, през който трябва да минеш. Павел казва: "Всякога, когато Учителят ме изпитваше, аз пренасях добре, т.е. добре отговарях, защото добре проучвах уроците си." Под "един Бог" се разбира мястото, условията, които са били дадени на Павла от Бога, защото Павел казва: "В един Бог ние живеем и се движим", т.е. в едно училище се учим.

"А всеки му от нас се даде благодат по мярката на Христовото даруване."

Павел казва: "Аз използвах тази Божия благодат." Благодатта се състои в това, че във време на нужда по-напреднали духове, наречени ангели, слизат да ви окрилят, да ви помогнат, да ви осветлят по известен въпрос. Това осветление може да стане по различни начини. То може да дойде чрез някакъв сън, по внушение на някаква мисъл, като спите и като станете сутрин, да чувствувате една ясна мисъл. Помощта не дохожда всякога чрез говорене. Има три начина, по които може да се говори: говорене отвън, говорене отвътре и говорене отгоре, т.е. да се говори на тялото, на сърцето и на ума. Някой казва: "Да ядем, обедът е готов", това е говорене на тялото. Е, добре, аз казвам: Да се обичаме. Това е говорене на сърцето. Това говорене не го разбираме тъй съществено, както, когато ядем, защото за яденето вие имате опитност. Помислете как ще разберете обичта. Като ви кажа:

Да познаваме Христа, това е вече говорено на ума. Как ще познаем Христа. Обяснете ми като българи как обичате и как познавате Христа. У нас аз знам как е това, но ме интересува за България.

За това казва: "Като възлезе нависоко, плени плен, и даде давания на човеците." А това "възлезе" що е друго, освен че е и слязъл по-напред в най-долните страни на земята? Този. Който е слязъл, Той е. Който и възлезе по-горе от всичките небеса, да изпълни всичко."

Христос като е бил на земята, изпълнил е всичко и казва: "Аз победих света." Другата победа - над плътта, Той е оставил за вас. Има три неща, които спъват живота, а именно: плътта, светът и дяволът. Най-опасен противник е плътта. Тя е връзка между човека и света и светът е връзка между плътта и дявола. Христос, като е победил света, е скъсал съединителната връзка между плътта и дявола. Имаш дъщеря, която кореспондира със своя любовник, но майката скъсва този телеграф и кореспонденцията се е прекъснала. Така Христос е прекъснал връзката между плътта и дявола и той няма място у вас, освен ако го поканите. Павел казва: "Аз ходих по този път и там нашата борба беше голяма." Под "всички небеса" се разбира появяването на Бога в целокупността на човешкия живот.

"И Той даде едни да са апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители, за усъвършенствувание на светиите в дялото на служенето, в назиданието на тялото Христово."

Забележете, че всички тези неща са дадени, за да се усъвършенствуват светиите. Кои са апостолите? Те са тези, на които Христос говори. Пророците са тези, на които Духът говори. Благовестителите идат след пророците, а след тях пастирите и учителите. Намерете в себе си онова, което съответствува на апостолството. Помислете върху този стих - на какво ще уподобите апостолството, пророчеството, благовестителството, пастирството и учителството. Думата "пророци" се е употребявала още преди Христа. Намерете отношението между пророка, благовестителя и т.н. Човек трябва да развива своята дарба на апостолство. Апостол е този, на когото се говори отвън. Пророк е този, на когото се говори отвътре. Благовестител е този, който е опитал нещата. Като ядеш някоя ябълка, ще благовестуваш, ще кажеш: "Сладка е." Кой е пастир? Пастир е майката, която кърми

детето; овчарят, който пасе овцете; учителят, който предава знания.

„Докле достигнем всинца в единството на вярата, и на познанието на Сина Божия в съвършен мъж, в мярата на възростта на Христовата пълнота.“

Апостолите ходеха в Христа, слушаха, тълкуваха учението Му. Духът е работил в тях. Те бяха на брой 12. Пророците са продължили работата на апостолите и са били на брой повече от тях. Благовестителите са били още повече, а пастирите и учителите най-много. Намерете колко пророци са били. Във всяка църква трябва да има поне един пророк. Във всяко най-малко общество трябва да има поне един пророк. На всеки пророк трябва да има най-малко десет благовестители. Този ред е на увеличаване. Тъй че и дарбите по същия начин се увеличават. Дарбите у човека съответствуват на пророците, апостолите, благовестителите, пастирите и учителите, и всички трябва да се развиват. Всеки може да бъде за себе си пророк. Пророк е всеки предвидлив човек, който предвижда нещата отдалеч. Той е учил в училище, свършил и започва да прилага знанията, да прави изчисления и най-последно предсказва, че едн-коя си планета след толкова и толкова години ще се върне. Като се сбъдне казаното от него, казват: "Ето един пророк. Всички тези дарби са дадени, за да познаем Сина Божий, докато стигнем "съвършен мъж във вярата на възростта, във възростта на Христовата пълнота." Един стих казва: "Ние имаме ум Христов." С това Павел подразбира връзката между Божествената душа и тяло. Като казва, че Духът ще ви научи, той туря Духа по-високо от душата. В някои отношения тургат душата между Духа и тялото. Павел казва: "За да имате Дух Христов, трябва да имате тази връзка между Дух и тяло."

„Да не сме вече младенци, блъскани и завличани от всеки вятър на учението с человеческото лъстене, с проиство, по угнищението** на измамата.“*

От това се вижда, че в света ние не трябва да бъдем младенци. Може ли твоето дете да отиде до Витоша през нощта през някоя бурна нощ? За преминаване в такова време се иска възрастен човек. Затова Павел казва: "Аз не бях младенец." Аз знам, че у българите любознателността е много развита. Преди 50 години във Варненско се явила една циганка с голям охлюв, на който

* лукавство

** хитрост

врачувала. Тя се много разчула и около нея започнали да се събират хора от цялата околия, за да им врачува. Тя събрала много пари, разбогатяла, за което една вечер я нападнали разбойници и я ограбили. Тя всичко е виждала за другите, а не могла да предвиди, че ще я ограбят. Всички обичат да им врачуват, но то е само за преминаване на времето. Врачуват обикновено на кафе, на карти, по това, как пропял петелът, накъде бил обърнат, как реве магарето и т.н. Човек като тръгне и на път, и тогава си има гадалия. Например срещне празна кола, някой свещеник, започва да се смущава. Тези неща са от хиляди години вложени у вас, само че сте изгубили ключа на разгадаването и затова се смущавате. Защо ще ви смущава това, че сте срещнали празна кола или че ви е минала котка път? Какво трябва да направите? Трябва да научите времето, когато котката няма да ви мине път, когато котката не излиза.

“Но с истинство в любовта да порастем по всичко в Него. Който е главата, Христос.”

Тази любов Павел подразбира чисто духовната, която не се мени, в която няма поляризиране на обич и омраза. В духовния свят любовта се проявява само с привличане. А любов, в която има привличане и отблъскване, вие я познавате. Запознаете се с един човек, вие го привличате, но скоро му се наситите и го отблъсквате. Това става и с млади, и със стари. Някой момък обича някоя мома, а после я отблъсква. Това е законът на земята. Когато две същества се съединят на земята, те непременно ще ритат. Това ритане е неизбежно. Ще ви обясня защо. Да допуснем, че вие лежите на едно легло, на което само един човек може да лежи. Да предположим, че по нямане на място вашият възлюблен легне отгоре ви. Вие за половин час ще го търпите, но повече не ще можете, ще ви тежи и ще започнете да ритате. На земята няма условия за обич. Когато обичаш някого, трябва да го държиш на половин метър разстояние от себе си. В любовта обикновено единият или другият ще се качи на гърба. Като се казва да обичаш ближния си като себе си, то значи да го държиш на половин метър разстояние от себе си. Обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си. В един разказ от Халима се разказва следното: един господин минавал през една река и вижда, че на брега стои един старец, защото не можел да премине реката. Взема го той на гърба си и преминават заедно реката. Когато трябвало да слезе, старецът не искал и този господин бил принуден да го носи

един, два, три и повече дни на гърба си. По едно време му идва на ума да извади шишето си с вино, за да успее да напие стареца. Пие си той виното, а старецът го стиска за гърлото, и той иска. Господинът му давал, давал, докато най-после старецът ве напил. Пуснал се тогава от гърба на младия господин и започнали да играят и двамата. Тъй че когато не те пуща обичният човек, понапийте го малко, а после и двамата ще си поиграете. Днес вие все от любов страдате. Аз наричам хората на земята нещастни хора от любов. Всички хора страдат от любов, а после се оплакват, че не ви обичат хората. Аз бих препоръчал, за да се намалят страда-нията в света, да има по-малко любов.

“Прочее, това казвам и свидетелствувам в Господа, да не ходите вече, както ходят и другите езичници в съетата на ума си.”

Вие мислите, че сте много учени. Ученият човек е здрав, той няма циреи, няма болки, богат е. Езичниците говореха на много езици и не се разбираха. Хора, които не се разбират, говорят на много езици. Едни говорят на езика на стомаха, други - на сърцето, трети - на ума. Ако ви заговоря да познаем Христа и Неговата пълнота, вие ще ми кажете: "Имаш ли купон, захар имаш ли?" Това не е познаване на Христа. Някой казва: "Като познаем Христа, ще има повече ядене." Ако ние познаем Христа, за да ни даде повече ядене, то е неразбиране на въпроса. Яденето е една необходи-мост само докато имаш кола. Тъй че докато имаш кола, трябва ти и катраник. Оставиш ли колата, не ти трябва катраник. Ти оставаш само с коня, затова ще вземеш храна в торбата за тебе и за коня. Като дойдеш до много стръмно място, ще оставиш коня, ще оставиш торбата с храната му, а ще вземеш само своята торба. На човека му трябва три катраника: за колата, за коня и за себе си. Имаш мъж, ще носиш катраник и за него. Но не го искаш. Който е вързан, да не се развързва. Деца имаш - ще им носиш катраник. Помислете какво е отношението на децата към родителите, на мъжа към жената и обратно. Защо мъжът търси жена и жената мъж? Това ще си напишете като упражнение.

“Помрачени в разума и отчуждени от живота Божий за невежеството, което е в тях, и заради окаменението на сърце-то им.”

Аз тълкувам тази мисъл обратно: когато сърцето е окаменено, по-малко работа има, а когато има по-малко работа, умът е помрачен. Окаменено сърце не може да ражда. Ще ядете по-малко, а

при по-малкото ядене разумът се окаменява. Сърцето е по отношение на почвата. Тялото трябва непременно да е здраво. Сърцето означава условията, живота, това, което се произвежда от сърцето, а разумът - плода от вътрешния процес.

"Който, като в нечувствие са се предали на похотливост да вършат ненаситно всяка нечистота."

Павел казва, че нечистотата е необходима вътре в живота. Когато сърцето, стомахът са окаменени, явява се вътре известно разлагане, вмирисване, затова те не трябва да бъдат окаменени.

"Но вие не сте така познали Христа."

Христовото учение е учение на живота, разбиране на основните закони не тъй, както са на небето, а както се развиват на земята. Ако познавате Христа, то като се разгневите, като сте недоволни нещо, трябва веднага да се поляризирате и да дойдете в спокойствие. Ако повърхнината на морето се вълнува, то не значи, че и дълбочината му се вълнува. Като познаем Христа, ще имаме тази сила да не се вълнуваме и ще заповядаме на себе си. Вие искате да заповядате на сили, които са в природата. Не, заповядайте на сили, които са вътре у вас. Не можеш да заповядаваш на нещата, докато не знаеш езика им. Докато не научиш езика на едно животно, не може да го разбираш. Като кажете на коня "дий", той тръгва. Ние трябва да научим езика на тези живи сили вътре у нас, та като кажем на сърцето си да кротува, и то да кротува. Като кажем на ума си да мирува, и той да те чуе.

"Да се съблечете от вехтия човек, според по-предшното си поведение, които тлее в прелъстителните похоти; и да се подновявате в духа на вашия ум, и да се облечете в новия човек, създадения по образа на Бога в правда и светост на истината."

"Вехтия човек", това са всички лъжливи навици, мисли и желания, които от миналото са вложени у вас и сега се проявяват. Тези стари навици представляват вехта дреха, която е надупчена и вятърът влиза в нея. Вехтия човек е съдран, а новият е здрав, няма дупки. Духът е съединителната сила между ума и душата. "Да се подновявате", значи да си тургате всеки ден по малко масло. Духът е сила, която превръща работата в гориво, а умът я използва. Новият човек трябва да бъде създаден по образа на Бога в правда, светост и истина. В правда - по отношение на тялото, в светост - по отношение на душата, в истина - по отношение на

ума. Затова отхвърлете лъжата, която е качество на ума, негов недостатък, и всякога с ближните си говорете само истината. Всички спорове между близките стават само заради лъжата, заблуждаваме се един друг.

“Затова, отхвърлете лъжата, и всеки с ближного си говорете истината: защото сме удове един на друг.”

Не се лъжете, не лъжете и стомаха си. В Америка често хората, като са гладни, за да пресекат глада, ядат леденица или пият кафе. Не залъгвайте стомаха си с чай, кафенце или с друго нещо. Така няма да върви колата. Ще вложиш в стомаха си нещо съществено.

“Гневете се и не съгрешавайте: слънцето да не зайде в разгневяването ви; нито давайте място на дявола.”

Друг недостатък е гневът, той е качество на сърцето. Сърцето ви да не гори, то е опасно. Не давайте място и на дявола, който живее в тялото. Не му давайте възможност да се загнезди.

“Който е крал, да не краде вече, а най-паче да се труди, да работи доброто с ръцете си, за да има да раздава и на тогози, който има нужда. Не оскърявайте Светия, Дух Божий, с Когото сте запечатани за деня на изкупуването. Всяко огорчение, и ярост, и гняв, и вик, и хула да се дигне от вас наедно с всяка злоба: а бивайте благи един другиму, милосърдни: прощавайте си един на друг, както ви е Бог простил чрез Христа.”

Работата ви през този месец ще се състои в това: да намерите главните основни мисли, които Павел е вложил в това Послание. Ще намерите мислите, които се отнасят до тялото, душата и духа. Опитайте да намерите метод, чрез който да приложите това учение в живота си. Предметът е обширен, затова отчасти да има приложение, достатъчно е. Не мислете, че искам изведнъж да станете учени. Главно е упражнението да се разбере в даден момент. Намерете връзката между Посланието към Ефесяните и притчите. Друго нещо, което ще спазвате, то е да задържате езика си, да не говорите много. Обсъждайте всичко, което ще говорите. Възбудени сте, не говорете. Говорете само същественото, контролирайте езика и речта си. Да няма скърцане на кола, да няма преплитане краката на коня. Господарят, който кара колата, да не е със замаяна глава.

Третото упражнение, което ще вършите поне един път на ден, то е следното: ще седнете хубаво на един стол или прави ще стои-

те, ще отворите прозореца, ще оставите временно раницата си, за да имате добро разположение. Затворете дясната си ноздра и с лявата ще поемате въздух, като броите до десет. Ще затворите и лявата ноздра и при двете затворени ноздри ще задържите въздуха в дробовете си, като броите пак до десет мислено. След това ще отворите дясната си ноздра и от нея ще изпуснете въздуха, като броите пак до десет. После затваряте лявата ноздра, а с дясната поемате въздуха. Направете същото, както и в първия случай. Това упражнение ще направите десет пъти едно след друго или два пъти по пет, като поемането на въздуха се редува ту с лявата, ту с дясната ноздра. Преди упражнението ще отворите Светото Писание при Посланието към Ефесяните, ще прочитате всеки ден по десет стиха, като започнете от първата глава и ще пожелаете да разберете основните мисли на тези стихове, и най-главната да се влее у вас.

16 януари 1919 г., четвъртък
Беседа за жени

ТОВА УЧЕНИЕ

"Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога: този, който пребъдва в учението Христово, той има и Отца, и Сина."

"Ако иде някой при вас и не носи това учение, недейте го приема в къщи, и не го поздравлявайте."

II Послание Йоаново 9 и 10 стих

Прочетените стихове представляват ядката на Посланието. Думата "престъпва" има двойко значение. Детето пристъпва например и каква радост усеща майката, когато детето ѝ започне да пристъпва. Тя отива да съобщи на съседите си, че детето ѝ пристъпва. Разбирате ли защо майката се радва? Детето ѝ, което е ходило на четири крака като животно, започва да се изправя, т.е. пристъпва, а това радва майката.

Апостолът казва: "Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бог; а този, който не престъпва, той е в Отца и Сина." Вярвам, че мнозина са смели да престъпват, но има двойко престъпление. Когато човек се разгневи, в душата му влиза омразата и той престъпва. Престъпи ли по този начин човек, той вече не може да пребъдва в Христовото учение. Христовото учение е Божествено, то е учение на вечния живот, не на човешкия, временния. Животът може да се раздели на три категории: животински, човешки и Божествен. Животинският живот е живот на постоянни мъчения, човешкият - на постоянен труд, а Божественият живот е на постоянната любов или на блаженствата. Човешкият и Божественият принципи се сменят в душата на всекиго. Например вие обичате някого, някоя ваша приятелка, давате ѝ подаръци, каните я вкъщи, приемате я добре, но един ден казвате: "Аз я намразих вече." Как е възможно любовта да се превърне в омраза? - Тази любов е човешка, любов на съображения. И днес всички домове, всички общества страдат все от такава любов. Ако сте богат или учен и влезете в някое общество, всички ви посрещат добре, защото има какво да вземат. Вземат ли ви, каквото имате, показват ви вратата, през която сте влезли.

Макар че толкова пъти сте влизали и излизали, все още не сте научили урока си. Когато се говори за това учение, вие си казвате: "То няма отношение към мене." И добрата, и лошата страна на едно учение имат отношение към вас, защото, ако ти страдаш, страдаш за себе си, или ако се радваш, пак за себе си. Никой не може да влезе в твоята радост или в твоето страдание. Следователно в това отношение всеки си носи своя кръст. Мнозина искате някой да ви вземе страданието и затова го разказвате на един, на друг, на трети и т.н., и казвате, че хората не ви разбират. Да допуснем, че кракът ви е изкълчен и отидете при някоя ваша съседка да ви го намести, но тя, като не разбира това изкуство, върти го, върти го и с това ви причинява по-голяма болка. Отидете при втора ваша съседка, но и тя не може да ви го намести и болката ви се усилва. Кой е виноват за това, вие или тази жена, която не разбира от това изкуство? Вие сте виновати, защото давате крака си на човек, който не разбира от тази работа. Трябва да се предадете в ръцете на опитен човек. В Писанието се казва: "Изповядайте греховете си един на друг." Сега има друг надпис. "Крийте греховете си един от друг." Ако вие изповядате греховете си един на друг, тъй както давате крака си на вашите съседки, които не разбират, те ще въртят и нищо няма да излезе. Затова изповядайте болките си на този, който разбира. Христовото учение възстановява Божествената хармония или изгубените добродетели у човешката душа. Най-първо то трябва да ви направи чисти по сърце. Ще кажете: "Може ли човек в този свят да живее и сърцето му да е чисто?" - Може. Когато човек стои във водата, всякога може да бъде чист. Второто нещо, което може да направи Христовото учение, то е душата ви да бъде девствена. В какво се заключава тази девственост? Земеделецът нарича девствена почва тази, която е богата със сокове, а бедната от сокове почва не е девствена. Следователно, ако вашата душа може да роди нещо добро, възвишено, тя е девствена. Ако не може да ражда такива неща, тя не е девствена. Йоан казва: "Да пребъдваме в това учение." Пребъждането е, както, когато човек пребъдва в чист въздух, живее в него и го диша. Когато влезем в Христовото учение, когато то се всели в душите ни, то непременно ще произведе у нас едно олекване, ще почувствуваме една чистота. Тъй че очистването ще дойде от самото учение. Съвременните напреднали физици си имат големи дискове, с които се чистят. Когато някой от тях прави опити и не може лесно да се очисти, той влиза вътре в този диск, пуца електричеството и в

пет минути е очистен. В Христовото учение е този Божествен ток и като го пуснете в душата си, той ще произведе тази чистота. Казва се: "Всеки, който пребъдва..." Ако мнозина от вас не могат да успяват и да прогресират, подразбира се, че те престъпват в нещо, но не като малките деца. Когато ние престъпваме някоя Божествена заповед, веднага изгубваме равновесието си и спокойствието си. За да може да живее човек в този свят спокойно, трябва да има това учение, защото то е храна за душата. Както всеки ден трябва да вземаме храна и да я превръщаме в сила, така и Христовото учение трябва да се превръща в постоянна сила. Забелязвам, че много от вас вместо да стават тихи, кротки, стават нервни, докачливи, но това е болезнено състояние. Друга грешка има у вас: мислите, че много знаете, и затова всяка една на общо основание осъжда другите. Много от вас чакате да ви дойде отнякъде сила, някакво откровение, за да покажете на света, че Господ е с вас. Че Господ от хиляди години е вътре във вашите души, затова няма какво да показвате, че Господ е с вас. За света е потребно слънце, каквото е нашето, за да ви дава храна. Вие мислите, че като запалите една свещ, ще просветите света. Не, други ще запалят по-голяма свещ и вашата ще остане на заден план. Трябва да прилагате Христовото учение за благото на вашите души. Като ви казвам някоя истина, гледам ви, обръщате погледа си към други и мислите, че за тях се отнасят тези думи. Аз никого не изключвам, а говоря за всички. Злото си е пак зло, та ако ще някой да се облече и в златни дрехи, ако тялото му е прокажено, той не може да бъде обичан. Душата е, която дава тон на тялото. Когато душата ви е чиста, когато в нея е Христовото учение, тялото ви ще бъде здраво и всички неща лесно ще понасяте, и най-големите страдания ще понасяте с най-голяма радост. Не забравяйте, че земният живот не е живот на удоволствия. Наблюдавайте как малките деца ловят риби на реката. Те вземат една малка въдица и поставят на края едно малко червейче и я хвърлят във водата, а рибата погълне червейчето и се закача на въдицата. Често и вие поглъщате въдицата и дяволът ви изважда навън. Като глътнете въдицата, вие мислите, че вървите по пътя. Първото нещо, което ви предстои, е да прережете въжетото, а после да викате лекар, който да извади въдицата от гърлото ви. Аз виждам у вас много такива въдици, които са останали от миналото ви. Колко куршуми има останали у войниците! Лекарите казват, че те полека-лека ще излязат, но развали ли се времето, и болките се явяват. Хрис-

товото учение е учение на Божествената и вечна любов. Следователно, ако човек може да ви обича десет пъти на ден и да ви намрази десет пъти на ден, не вярвайте на това учение и не приемайте такъв човек въкъщи. Любовта е, която носи вечния живот. Имате ли този живот в себе си, ще разберете Божествените тайни. Искам да положите тези два принципа в живота си, защото те работят еднакво: който престъпва и който не държи. Жена, която не знае да тъче, не я туряйте във вашия стан - ще развали платното. Слугиня, която не знае да готви, не ѝ давайте да готви. Човек, който не се е учил, не го приемайте учител на децата си. Не приемайте прокажените хора, защото тази проказа ще се яви във вашите души. В небето нищо нечисто не трябва да влиза, а небето е вашата душа. Сега у вас владее този принцип: да сте като ленивите ученици и да искате учителят ви да бъде снизходителен. Това не може да бъде. Например архитект свършил науките си, но учителят му бил винаги снизходителен към него. И какво излиза от това? Дойде този архитект и му възложите да ви направи един план. Този план ще бъде като на онзи архитект, който преди десет години гради едно здание във Варна, в което наскоро се събори една стена; какво щеше да стане с чиновниците, ако бяха влезли вътре? Следователно всеки човек, който е свършил със снизхождение, ще съгради едно лъжливо учение и мислите, и желанията ви ще бъдат затрупани.

Не искам да кажа, че вие не сте на пътя, че сега търсите истината, защото ученикът, когато решава една задача, знае дали е права или не. Много пъти задачите имат отговор, който понякога бива проверен. Този ученик, който не разбира работата си, иска отговорът му да бъде точно според книгата, но способният ученик казва: "Отговорът на тази задача в книгата не е верен." Следователно вие трябва да поправите отговорите по книгите и да смятате по всичките правила на математиката. Този процес, през който ще минете, ще бъде за вас полезен. Христовото учение е живо и апостол Павел казва: "Христос е дошъл в плът." Как си представяте Христа? Апостол Павел казва: "Не познаваме Христа, тъй както е бил." Тогава как Го познаваме? Значи има начини, чрез които Христос може да се познае, да се почувствува. Когато казваме, че Христос можем да Го познаем, аз разбирам, че светлината можем да я познаем само с окото си, но не и с пипането, с мириса, нито с ухото си. Как познаваме мъдростта? Чрез ухото си. Тъй че слушането е мисъл. Как ще познаем любовта? Чрез

езика. Вкуси я и ще я познаеш любовта. Езикът съдържа в себе си два елемента, той внася най-голямото благо в света, от него излиза разумната реч. Сладките и хубавите думи са плодове на любовта. Следователно, ако сте разбрали любовта, вашите думи ще бъдат плодове. В любовта всяка изказана дума е мощна. Някой път думите ви са слаби. Защо? Защото нямате любов вътре в себе си. Някой път казвате: "Да се любим." Същото е и когато казваме, че трябва да ядем и говорим за кокошки, за агнета, а няма нищо сложено. Това са празни думи. Да предположим, че на маса съм ви сложил нарисувани или от гипс направени кокошки, пуйки, залени с хубав сос, ще ви ползват ли те? Това учение ли е? Не е учение. И вие, които ме слушате, сте вървели и вървите по този път. Казвате: "Да се обичаме." Досега не съм забелязал между вас любов. От толкова години работя с вас и от вашата любов не съм могъл да направя едно въже, да извадя някого. А Господ казва: "Привлякох ви с нишките на любовта си." Това, което наричаме теготене, то е много тънка нишка. Цялата земя се държи на такава една нишка, всяка душа се държи на такава една нишка. Ако тази нишка се скъса, вие ще паднете далече от Бога. Държите ли се за Бога, вие ще сте свързани за тази нишка и ще сте в един център, около който ще може да се движите. Това подразбира учението на Божествената любов. Може да проверя колко от вас имат тази любов. Някой казва: "Аз съм крайно обиден." - Защо? - "Защото не ме приеха добре." Питам ви: Вие приехте ли вътре в себе си Бога, Христа както трябва? Това не е упрек, а въпрос за човешкото развитие, защото храната, която приемаме, влиза в нас, за да създаде нашето ново тяло и тя трябва да е непрестанна и непреривна. Божествената любов е също непреривна и пресъхне ли тя, и реката пресъхва. Божествената любов никога не пресъхва, а човешката пресъхва на всеки шест месеца. Пресъхне ли тази любов, пресъхва и коритото, но понякога има големи наводнения и водата се разбърква. Когато вашата душа се размъти, вашият дух ръководител ви показва, че се намирате в човешката любов, а не в Божествената. Ако не обичате никого, това показва, че дяволът живее у вас. И дяволът си има любов. Когато у вас любовта се смени с омраза, това е имитация на любовта и такава любов се нарича любов на смъртта, за която днес всички умират. Ще ви приведа един пример от такава любов: във Варна един млад господин, богат бакалин, намислил да се жени. Намира една мома, която харесва и се оженва за нея. Наскоро след оженването

си заболява много сериозно. От що? От жена си. Заминава да се лекува и едва след 4-5 години успява да си спаси кожата. Затова всяко учение, с което се свържете, ако произведе у вас такова състояние, трябва да го отхвърлите. Поставете Христа, или видимия Бог, вътре в себе си и си кажете: "В Божията Любов няма промяна." Мислите ли така, няма да кажете, че сте грешни, защото няма същество, което, като влезе в Божествената любов, да получи отказ. Вие може да влезете в Божествената любов, да се радвате, без да я познавате. Като влезете в Божествената любов, вие ще плувате и всеки, който не знае да плува, ще се удави. Някои казват: "Аз, като вляза в Божествената любов, ще изпия само половин килограм вода, за да не се удавя." Да, но там има милиони, милиони килограми вода. Затова всеки ще се държи за Божествената любов, за да може да плува в нея. Що е плуване? Като ходите по земята, вие казвате: "Ние искаме да сме в съприкосновение с Бога." Но какво излиза? Влачите се. Когато сте във водата, ще се покриете в нея. Такъв е законът на плуването. Същият закон е и в Божествената Любов - в нея ще останете на повърхнината. Когато някой е ударен от гръмотевица, поставят го с лице на земята, за да изсмуче земята електричеството, което е влязло в него. Така и вие, като се поразите от злоба, скоро падате на лицето си. Това значи да потънете в тази Божествена Любов, за да може тя да се просмукне, докосне до материята и да проникне вътре у вас. Йоан казва: "Отец и Син". Отец е, от Когото сме излезли, а Синът е видимата любов. Тази любов, за която ви говоря, не е нещо временно или едно приятно настроение, а една постоянна топлина. Това може да го проверите. Ако след половин час у вас настане промяна, това е човешка любов. Някой път лицето ви е светло и казвате: "Близо до Христа съм." На другия ден обаче имате друго настроение. Това са фази на човешката любов, която, от една страна, е топла, а от друга, студена. Щом влезете в животинската любов, там ще усетите жажда за отмъщение. Следователно любовта на дявола се заключава в това, че той се радва на отмъщенията. Божествената Любов хармонизира двете състояния на животинската и човешката любов, изважда соковете им и ги привежда в съгласие. Това учение е необходимо за вашия личен живот. Вие вярвате в Христа, ходите на църква, палите свещи, срещате се с този-онзи и все Христа търсите. Казвате си: "Като умрем, ние ще видим Христа." Че вие може и сега да умрете и пак да продължавате да живеете. Смърт е да умрем за зло-

бата, а не да се освободим от физическото си тяло. Някои казват: "Смъртта е затвор." Не, затвор са нашите недостатъци. Ако сте много борч ия, продават къщата ви и пак ви държат отговорни, задържат част от заплатата ви. Тъй че и да излезете от тялото си, кредиторите ще ви хванат във втората и третата, докато се изплатите. Какво трябва да правите? Единственото спасение е Христовото учение, да влезете в Божествената Любов и всички, които любят Бога, ще ви помогнат. Във всяко училище се задават задачи, а такива задачи и Господ задава във всеки дом. Задачи могат да бъдат вашите мъже и жени, вашите деца, вашите приятели и т.н. Често и аз решавам задачи, а такива сте вие за мене. Много пъти се замислям защо се карате помежду си. С това каране вие разваляте това, което аз градя, късате цветята, които садя. Как ще ви посрещнат напредналите души, като отидете при тях на небето? Представете си, че се намирате при ученици, които знаят да свирят, а вие нищо не знаете. Как ще ви посрещнат такива ученици? Ще ви посрещнат като слушатели. А ако знаете да свирите, ще ви приемат между тях. Същият принцип е и в християнския живот. Някои искат аз да ги направя съвършени, аз да им дам наготово знания, да ги направя разумни. Не, такова учение няма. Учението, което проповядвам, е учение на любов, на постоянство, на самоотричане и т.н. Ще учите сами всички предмети, ще учите българска литература и т.р. Казвате: "Българските писатели са глупави." Ако ви обясня какво е писал Пенчо Славейков например, ще видите, че той стои много по-високо от вас, но ако би дошъл тук, щяхте да го оставите вънка. Вие не четете и мислите, че като вземете една беседа моя и я прочетете, запомните някоя мисъл от нея и често я повтаряте. Не, това не е ваше, това е възпроизвеждане на грамофон. Вие трябва да пеете и да свирите, т.е. това, което ви давам, трябва да влезе в мозъците ви, да се превърне на мисъл и чувства, за да влезе в Божествения свят и да даде плод. Това е учението, което Христос е проповядвал. Той и сега помага в това училище.

Някой път се борите, имате страдания, но изведнъж ви дойде светла мисъл и вие си разрешавате въгроса. Това показва, че ви се помага. Преди няколко дни дойде при мене един господин, който ми каза: "Един господин ме обиди, но понеже тръгнах в пътя, не исках да му отвърна по същия начин, започнах да търся да му кажа две такива думи, които отвън да са гладки, а да са тъй съдържателни, че никога да не ме забравя, и реших нищо

да не му казвам, да не му давам горчиви хапове." Всички вие давате такива хапове в софийското общество, но бих желал този господин да ви служи за пример. Христовото учение по този начин трябва да се прилага. Обичта се състои в това да понасяме обидите. Две обиди не правят една добродетел. Когато Господ ни прощава, Той иска сами да признаем, че сме Го обидили. Но когато дойдем до положение да съзнаем това и започнем да плачем и скърбим, Бог ни изпраща ангели да ни помогнат. Понеже иде Възкресение Христово, то откажете се от тези две думи, които отвън са гладки, а отвътре не носят мир, а вложете в себе си думите Отец и Син. Искаш да направиш нещо лошо, то кажи си: "Какво ще каже Татко, Който е горе, като ме види в този вид." Или: "Какво ще каже по-големият ми брат - Синът?" Веднага лошото желание ще се парализира и ще дойде обратното действие. Този е начинът, по който можем да се обновим. Сега в света идат големи изпитания, които го пречистват. Ще кажете: "Какво мисли Господ за нас? Какво мисли Христос?" След като знаем какво мисли Господ, ще научим какво мисли Христос за нас. Защото, ако не разбираме какво мисли Господ за нас, няма да разберем какво мислят и другите хора. Любовта само тогава ще влезе между нас, когато сме гладували три-четири дни. Върнете се уморен, убит и аз започвам да ви проповядвам, че Господ е Любов. Какво ще разберете от тази любов, щом сте гладни? Като ви измия, нахраня, вие ще почувствувате любовта. Това е Христовото учение. Обиди ви някой, представя ви се случай да отидете при Господа и да кажете: "Моля Ти се, Боже, превърни това докачение, тази обида в любов." Някой път почувствувате мир в душата си при нанесена обида и казвате: "Мене ме обидиха, но аз простих." Неочаквано обаче след една или две години тази обида отново я почувствувате. Ако три години след обидата не се разтревожите, значи треската е минала. Щом дойде Божественото учение, бъдете уверени, че обида в света няма да има. Ето защо старите християни са били радостни, когато са ги гонили, преследвали. Този човек, който ходи в Божествената любов, счита хулите като венец. Пазете се да не огорчавате вашия Баща, а не мислете какво аз мисля за вас, но какво Бог мисли за вас. Ще ви кажа какво Господ мисли за вас. Той казва, че вашите прозорци са затворени, светлината не е достатъчна и макар че толкова храна ви праща, вие сте гладни и болни.

Сега, гледайте да се научите да пристъпвате като малките де-

ца, а да не престъпвате Христовото учение. Имате ли някой труден въпрос, повикайте вашия Баща и кажете: "Татко, понеже Ти изпрати Христа на земята, то нека бъдат Твоите думи тъй, както си ги казал." Девизът, който трябва да турите, да бъде: "Ние ще изпълним Твоята воля, тъй както искаш." Ще кажат те: "Не обещаваме, защото мъчно е да се изпълни волята Божия." Веднъж имате ли такова съмнение, то е от лукаваго. Трябва да се изпълнява волята Божия заради Господа, а не заради света. Какво иска Господ? - Да изпълниш това, което си обещал. Това иска и Христос, Който е светът, Той е и в плът, която не умира. Това, което умира, то е човешко.

Вие може да разберете вашите приятели по два начина: приятел, който само ви хвали или показва само погрешките ви, той не ви е истински приятел. Онзи, който ви показва погрешките ви и ви хвали, той е истинският ви приятел. Последният, като види, че имате едно леке, взема четката и ви изчиства, а вие му благодарите. С тази четка той ви показва погрешките. Вие с четката изчиствате само праха. Ако четката употребявате на лицето си, не е на мястото си тя. Вие имате такива четки за пудрене на лицето. Не съм против пудрите, както не съм и против да измазвате и къщите си, но казвам, никога да не прекарвате четката по лицето си грубо, макар пудрата да е екстра. По-хубава пудра от Христовото учение няма, по-добра четка от това учение не съм срещал. Затова ви го препоръчвам. Следователно, като турите Христовата пудра и Христовата четка, ще имате съвсем друг изглед. Като живеете така, Христовото учение ще ви доведе в съгласие с природата, ще може да почерпите нейната енергия. Всяка сутрин като произнасяте "Отец и Син", ще придобиете голяма енергия. Излезете ли със съмнение, вие едва ще успеете да посрещнете разносните си. Тъй че ако разбираме тези две думи, ще влезем в цялата природа и ще сме в хармония с нея.

Явява се въпрос: кое започва по-рано - учението или раждането? Раждането. Следователно, ако някой не се роди от Дух Божий, на какво ще се учи? Някой казва: "Аз не мога да разбера това нещо, нямам подтик." Как ще го разбереш, ти трябва да се родиш, Божественото трябва да дойде вътре в тебе и тогава ще започнеш да разбираш елементарните неща. Най-елементарното е да може да измените своето състояние. Ако в 5, 10 или 15 минути може да измените своето състояние, след като ви е някой наскърбил, вие имате тази наука в себе си. Например някое куче ви

ухапало, изкуството е да турите на раната такъв лек, щото да не остане никакъв белег.

Христовото учение носи лек за всички недъзи.

Сега за часовете. Някой казва: "Дали точно в 5 часа да стана?" Когато усетите едно голямо желание да се молите, то е 5 часа, т.е. вашият ум. Когато усетите голяма скръб, то е 6 часа. Когато ви сполетят големи нещастия, то е 7 часа. "Кога да го направя?" - пита някой. Когато усетиш подбуждение. Някой казва: "Това подбуждение ще дойде друг път." Не, пропуснеш ли го, няма да дойде. Някой път Духът ти казва: "Стани да се помолиш." Казваш: "Няма 5 часа." Не, стани, защото Духът ти казва, че е 5 часа. Следователно, като извадите от вашето време два часа, остават пет часа. Ще кажете: "То е много рано." Защо? Защото сте легнали късно. Лягайте си рано с птичките. Казвате: "Не мога да излизам рано сутрин, защото не съм си уредил работата." И без да си уредил работата си, излез. Ако стане някакво земетресение, а ти си правиш тоалета, ще чакаш ли да си го направиш и тогава да избягаш? Когато Господ ви призове, не трябва да довършвате тоалета си, той и на друго място ще се довърши. Днес всички наши тоалети ще се развалят, и то главно отвън, а отвътре ще дойде онзи истинският тоалет, който ще прилегне добре за душата ви. Господ казва: "Ще ви дам нови дрехи." Тези нови дрехи ще бъдат хигиенични, топли, приятни и ще бъдете доволни и способни за всяка работа. Тази дреха в окултизма се нарича магнетична дреха. Днес всички болести не са нищо друго освен продиране на тази Божествена дреха. Ухото те боли, там се е скъсала дрехата. Кракът те боли, там се е скъсала дрехата и т.н. Тази дреха няма да се кърпи, а ще се обърнете към Господа да изпрати майстори, които да я обновят, защото те знаят това изкуство. Сега забелязвам у вас едно смущение. Не трябва да се смущавате, а да разглеждате обективно нещата. Решили сте една задача криво, ще започнете отново да я решавате. Ще кажете: "Аз грешки не правя." Правят се, правят се грешки и учените хора ги правят. Като се върнеш да поправиш задачата, ще намериш какво си пропуснал. Целият ваш живот не е лош, но погрешки имате. Малките грешки са по-опасни от големите, защото не се виждат. Необходимо е у вас да се създаде хармония между темпераментите и съм решил да ви разделя на класове, според темпераментите. Двама нервни хора, като ги събереш на едно място, не могат да се спогаждат, затова единият трябва да бъде по-студен, а другият по-горещ, за да има преливане. Двама с шилести глави

не могат да живеят, ще има между тях ритане, тъй както у конете. Всички, които се хапят, които се одумват, са с шилести глави. Затова, като се срещнете, питайте се: "Твоята глава шилеста ли е?" - "Да." Тогава друг потърсете. Човек, който не е милостив, главата му е като покрив. В бъдеще възпитанието в училищата трябва да бъде с оглед на френологията. Сега, като ви говоря, вие се ритате, защото не сте добре наредени, теченията ви не са еднакви. Трябва да сте на разстояние един метър един от друг, а сега по необходимост стоите като в затвор и си казвате: "Ела зло, че без тебе по-зло." Някой като се ръкува с вас и ви стисне ръката, вие се сърдите, но ако го обичате, не му се сърдите. Това показва, че вашите мисли са различни. Не съм против ръкуването, но и много-то ръкуване е вредно. Но ако кажете да не се ръкувате, това е още по-лошо. Бедният човек трябва да има при кого да работи, за да разбогатее. Някой казва, че е глупав, но той не говори истината, защото, ако това някой друг му го каже, щой ще му се разсърди. Нямаме право да казвате, че Господ ви е направил глупави. Господ всички ни е направил умни, но после, като сме се учили при дявола, станали сме глупави. Бих желал да подражавате на доброто. Някои от вас имат много добри черти, но не тези, които са изкуствени, а тези, които са ви дадени от Бога. Някои идат с големи кокове, с побели лица, но всичко това е изкуствено, а то се взема. Изкуственото е потребно, но не е съществено. Следователно добродетелите не могат да бъдат изкуствени, затова виждайте във всяка сестра само хубавото. Христовият закон е следният: Никога не мислете, че вашата сестра е лицемерна или лоша. Обърнете се към минералното царство, вземете един кристал и го разгледайте. Идете после в растителното царство и разгледайте едно житно зърно. Минете след това към животинското царство и като дойдете до човека, ще видите, че той има такива добродетели, каквито няма ни у минералите, ни у животните, ни у растенията. Това показва, че у човека Господ живее. Това е причината, по която мнозина от вас се спъват. Мислите ли, че една или друга от вас е още зелена - вие не ще можете да се развивате. Ако внесете една погрешка в себе си, вие си препятствувате тъй, както една малка пращинка, влязла в окото ви. Сега, ако изкарам някоя от вас да поговори 5-6 минути, вие не ще можете да я търпите. Ще кажете: "Само тя ли има опитности, и ние имаме такива." Имайте предвид, че няма двама души, които да имат еднакви опитности. Някои преувеличават нещо в своите опитности. Например някоя видяла един старец с

бели дрехи, с бял калпак и казва: "Аз видях Господа." - Този старец каза ли ти, че е Господ? - "Не ми каза, но предполагам, че е Той." Ти видиш някой момък и го харесаш, и казваш: "Той е за мене." Момъкът обаче мине и замине, и не дохожда. Това значи да разбираме истината, която ни се проповядва; да се научим да говорим истината, без да прекаляваме. Някой, за да покаже, че е много скромен, си приписва грехове, които няма, а друг отрича грехове, които има. И двата метода са погрешни. В Христовото учение всичко трябва да бъде точно предадено. Колкото по-близо си до същността на предмета, толкова по-близо си до това учение. Говоря ви за начините, по които да изправите вашите сърца, умове и души. Говоря ви, че като служещи не изпълнявате навреме службите си. Закъснявате малко, а после давате лъжливи извинения. Говорете истината, тъй както си е, само така Господ ще ви научи на всичко и другите хора ще ви съдействуват и в мислите, и в желанията ви. Всяка книга, която прочетете, ще има смисъл за вас. Някой казва: "Да четем само Библията." Добре, да кажем, че ти си проучил Библията и ти се иска друга книга - прочети я и не мисли, че тя е от дявола. Всяка книга, от която може да почерпите поука, прочитайте я. Това значи да пребъдваме в Божествената любов, която е вечна и която носи всички блага. Тя носи сокове и за носа, и за устата, и за очите, и за сърцето. Ако имате тези сокове, ще бъдете безсмъртни. Безсмъртието е необходимо, за да намерим вечно щастие. Може и на земята да бъдем щастливи. Вие мислите, че сте нещастни. Защо? Защото Господ не ви обича. Кажете ли така, това са кармичните ви грехове, затова излезте от вашите зимници и турете в сърцето си думите: Отец и Син. За идейния човек трябва борба, но християните сме малодушни хора. Сега, ако ви погонят малко, ще кажете: "Дали това учение е право или не?" Че кое учение е вярно? Ще кажете: "Дали тази храна е реална или не?" И да ядете от тази храна, и да не ядете, пак ще умрете. С тази само разлика, че който е ял повече, ще има повече опитности и знание. Важно е да не мислите зло един другиму. Това искам от вас. Вашите лоши мисли много ме засягат, не ме карайте да повръщам, защото ще опръскам всички ви. Като говоря за Христовото учение и като казвам, че то ще ви спаси, аз имам предвид всички ваши мъчности и не искам да станете светии. На една давам най-простата задача: да събере едно и две. На друга - три и четири. Като съберете едно и две, ще получите три. Числото три показва, че вие като единица ще умрете, а ще останат на ваш

гръб да живеят децата ви. Майката умира, а децата се подмладяват, т.е. соковете на числото три ще влязат във вашите деца. Казвате "Тогава ще умрем." Да, втори път като се върнете, децата ще умрат, а вие ще живеете. Смъртта подразбира самопожертвуване. Всички трябва да гледате един на друг тъй, както майките на децата си. Христовото учение е да се не цапате.

Друго нещо ще ви препоръчам. Когато някоя ваша сестра се намира в скръб, в тревога, нека 5-6 до 12 сестри отидат вкъщи и се помолят за оправяне на работата. Ако някой е болен, ще се съберете у него на молитва, макар и да сте скарани някои от вас. Ще кажете "Господи, ние сме решили да работим тъй, както Ти искаш, затова сме се събрали да ни научиш как да живеем." Така искам да посрещнете Великден. Имайте широки сърца, не бъдете тесногръди, границите на Божествената любов са безпределни. Когато кажете за някого, че той е лош, той е вратата, през която ще мине злото, през него ще минат всички нечистотии. Когато видите, че вашият мъж е неразположен, да знаете, че той изхвърля сметта навън. На другия ден, когато вие изхвърляте сметта навън, мъжът ви трябва да благодари на Бога. Днес вие сте доволни, когато не изхвърляте сметта и вашите ръце са чисти, но дъното, къщите ви са нечисти. Аз ви говоря днес, за да умре всяка злоба, всяко зло, всяко съмнение. Приложете тези практически правила и не разправяйте за резултатите, а само уякчавайте, докато видите плодовете. А сегашните християни само реклами дават.

Сега ще размишлявате върху 9 и 10 стих от тази глава и върху думите "Отец и Син".

17 април 1919 г., Велики четвъртък
Беседа за жени

ПРИЗВАХА ИСУСА

*"А призваха и Исуса и учениците
Негови на сватбата."*

Евангелие от Иоана 2 : 2

Няма съмнение, че на земята най-приятните, най-тържествените неща са обредите на сватбата, както и самата сватба. Аз искам да поразясна малко вътрешния принцип, вътрешното значение на сватбата, защото във вашия ум тя има съвсем друго значение. Според вас сватбата означава събиране, оженване на двама души - мъж и жена, като предварително се сгодяват с участието на свещеник, който изпълнява няколко молитви, след това надошлиите гости ядат и пият. Тези веселби се продължават 1-2 дни, след което време гостите се разотиват, а остават младоженците сами. Това е външната страна на сватбата, което и вие най-добре разбирате. Обаче под думата "сватба" в дълбок смисъл се разбира започване на нов живот. Тази дума произлиза от старосанскритски език от корен, който означава "това, което става и се проявява като съзнателен живот." Сватбата е процес, който изважда човека от едно състояние и го води в друго, т.е. излизане от един живот в друг, при което се напускат старите идеи и се заживява с нови. Забележете че на тази сватба бе поканен Исус и Неговите ученици, тъй че на тази сватба присъствува един от Великите Учители. Тази сватба стана принцип, който за в бъдеще да разрешава какви и как трябва да стават сватбите. За в бъдеще на всяка сватба трябва да присъствува Исус със Своите ученици, но не Исус като човек, а Неговото учение. Няма да се спирам да обяснявам в какво се състои Христовото учение, защото то може да се изрази накратко в двата велики закона: Обичай Господа Бога твоего с всичката си душа, сърце, ум и воля и ближния си, както самото себе си. Няма да обяснявам какво нещо е любовта.

Ще резюмирам накратко това, което съм ви говорил в четвъртъчните беседи. Имайте предвид две неща: когато слушате някой да ви говори, трябва да обърнете ухото си в такава посока, че да схващате думите, а не само да ги чувате. Умът ви трябва да бъде поставен в такава посока, че не само да разбирате думите, а да долавяте смисъла, защото всяка една дума съдържа в себе си известна сила. Затова и Христос казва, че всяка Божествена сила

е начало на нов живот, т.е. новият живот започва с Божествените думи, а не само със слово. Преди да отида нататък, ще ви обясня с колко начина си служи съвременната медицина. Тя си служи главно с два метода: алопатически и хомеопатически. Първият метод препоръчва силни дози от лекарствата и да бъдат те по възможност по-горчиви. Вторият метод поддържа, щото лекарствата да са по възможност сладки, а ако това за даден случай е невъзможно, то препоръчват хапчето да се обвива поне външно с една тънка корица от нещо сладко. Съвременният свят е алопатичен, но хората днес са толкова хитри, че всички неща в живота ги покриват с една сладка корица. Божественият начин на лекуване е обратен: хапчетата отвън са горчиви, а отвътре - сладки. И тъй, лекуванията в живота стават по два начина: някой път даден човек го лекуват с горчиви думи, а понякога със сладки думи. Аз взимам нещата от обществения живот и от природата. На някои хора обаче нито горчивите, нито сладките хапове помагат, а то е, защото не са разбрали условията, при които биха им помогнали. Не забравяйте, че в света нещата са строго математически определени. Както има определено време за сеене, тъй има определено време за лекуване. Това е Божествен принцип, Божествен закон, който е верен и по отношение на тези, които искат да изучават Христовото учение с цел да подобрят живота си, защото то е учение на живота. Ученикът ходи на училище, за да придобие знания, които ще трябва след излизане от училището да ги приложи. На същото основание и аз желая да приложите Христовото учение в живота си. Вие може да имате много желания, било то за придобиване на знания или на богатства, това ще бъде за в бъдеще, но важно е в дадения момент колко разумно може да използвате Христовото учение.

В прочетения стих се казва, че на сватбата били призовани Исус и учениците Му. Това показва, че младоженците съзнали, че ако на сватбата не поканят Исуса, нещо важно ще липсва. Така постъпвайте и вие: при началото на всяка работа призовавайте Христа. Ще си кажете: "Друг някой не можем ли да призовем?" - Може, но той трябва да съдържа в себе си двата принципа: любов към Бога и към ближния си. Любовта към Бога и към ближния е едно разширение, а не едно обикновено чувство. Да любиш Бога и ближния си, то значи да им дадеш една от своите стаи. Ще кажеш: "Ами аз къде ще живея?" Ти ще живееш във волята си, Бог в сърцето ти, а ближният в ума ти. Ти не може да обичаш ближния си, докато не започнеш да мислиш за него, затова ще го държиш в ума си, а Бо-

га ще държиш в сърцето си. Тези двама души ще ти бъдат гости, а ти ще работиш за тях, те ще те учат, а ти ще им бъдеш ученик. Бог, Който е в сърцето ти, е Исус, ближните ти са Неговите ученици, а ти ще бъдеш един от сватбарите. Като знаете това, ще може да мислите правилно с ума си. При изучаване творенията на някой велик поет или писател, при слушане на някакво музикално произведение, при разглеждане картината на някой бележит художник, вашият ум трябва да схване тези неща, защото те са вашите учители, рашите ближни и от тях ще се учите, а Божественият принцип ще бъде в сърцето ви. Сватбата е начало на един нов живот. Момъкът и момата излизат от дома на баща си и заживяват един нов, самостоятелен живот. Тази аналогия може да я приложите навсякъде в живота. Учениците и учителите дохождат на училището и започват един нов живот, това се отнася до добрите учители.

На сватбите има обикновено три вида гости: едни са прости зрители, вторите са неканени гости, а третите са близките на младоженците. Простите зрители в църквата ги наричат оглашени, поканените - верующи, а близките на младоженците - ученици. По същия начин на няколко категории и вие трябва да нареждате вашите мисли. Трябва да определяте мястото на всяка ваша мисъл. В света има три вида мисли: едни, които произтичат от Бога, Божествени мисли; и втори, които произтичат от нашите близки; и трети, които произтичат от самите нас. Едни мисли идат от света, други от ангелите, а трети от Божествения свят. Ето защо трябва да се научите да различавате кои мисли от къде идат, за да не грешите в своите действия. Никой от вас не е свободен от окръжаващата среда и затова вие ще възприемате нейните мисли. Когато правите сравнения между трите вида мисли, ще видите коя мисъл каква е, ще може да се борите с тях и по този начин ще се развивате правилно.

Друго нещо е важно, че сватбата е място за работа. Когато започнете една работа, трябва да сте на сватба. Вън от сватбата всяко започнато дело е труд или мъчение. Всички сватбари са весели. Когато искате да работите в този свят, трябва да си представяте, че сте на една Божествена сватба, или в епохата на един нов живот. Само в това се състои спасяването на една душа. По същия закон се създава една култура, религия или какво и да е друго. Но главното нещо, от което трябва да се пазите, когато сте на сватба, то е да не дадете ход на вашата алчност. Един ангел бил изпратен от

Бога на една сватба като представител, но той много харесал царската дъщеря, която била невестата на тази сватба, и пожелал да я вземе за себе си. Когато вие присъствувате на една сватба, не пожелавайте никога мястото на невестата, нито самата невеста, защото с това започват всички раздори и падания. Аз виждам между вас неуспехи, раздори, несъгласия, защото искате да заместите царската дъщеря, невестата. Казвате "Ние искаме да сме на нейно място." Може, но в някоя далечна епоха, а засега сте сватбари. Да сте сватбари, значи да работите. Христос присъствуваше на тази сватба, за да благослови младоженците. Когато се решите да влезете в един нов живот, т.е. да се жените, трябва да съедините вашия ум, който е момъкът, със сърцето, което е момата. Ако искате вашата сватба да стане по всички Божествени правила, по всички Божествени съчетания, непременно Божественият принцип трябва да бъде у вас. Как мислите, сватба ли ще бъде това, когато булката, като влезе в къщата, прогони свекърва, сестри, братя и другите близки на момъка? - Това ще бъде свада. Това, което ви говоря, не е за мене, а за вас. Ако изпълнявате волята Божия, вие ще се повдигнете и ще давате простор на душата си. Грешите или правите добро, това е за вас. Всеки се повдига чрез своите действия. Спазвате ли този Божествен принцип - умът и сърцето ви да са в съчетание, вие ще имате в себе си Христа и учениците Му. Тогава, като прилагате Христовото учение, ще разберете Божествения живот, който се изразява в природата, ще знаете как да възпитавате вашите домашни, защото синовете и дъщерите ви, които трябва да се родят, ще минат през тази сватба. С това аз обяснявам защо се раждат добри синове и дъщери. Ако сватбата не е сватба, а свада, ще се родят лоши синове и дъщери. Когато ви дойде някоя мисъл или желание, тя ще зависи напълно от вашия ум и сърце. Каквото съотношение имат те, такава ще бъде и вашата мисъл. Ако умът е покварен и мисълта ще бъде такава. Ако сърцето е покварено и желанието ще бъде покварено. Не мислете, че мислите и желанията са неща фантастични. Те си имат свой образ и тяло и си живеят самостоятелно. От тези именно ваши мисли и желания ще бъдат изтъкани за в бъдеще вашият мозък, дробове, стомах и т.н. Някои питат "Защо да мислим добре?" - За да може за в бъдеще да си изтъчете нова дреха. Следователно ние приготвяме нова дреха, в която за в бъдеще да облечем духовното си тяло. И тъй, Христовото учение не е учение на формите, да се придържахме в някоя църква

или да вложим парите си в някоя банка, но то е учение на личната инициатива. Никой не може да мисли, да действа и да чувства за вас. Вие ще мислите, ще действувате, ще чувствувате за себе си. Ако мислите, действувате и чувствувате добре, ще имате Божието благословение. Когато съчетаете вашия живот с този Божествен принцип, вие ще можете да поправите много неслоди, които срещате. Трябва да намериш начин, по който да повдигнеш живота си; и всеки търси такъв начин. Ако сте ябълчна семка, ще молите Бога да ви даде всички условия, за да пораснете най-напред и после да се развивате. Ако сте в положение на една човешка душа, ще изисквате благоприятни условия за своето развитие. Това, което страда, което въздиша у вас, това е душата, която е затворена. Често ние искаме да премахнем страданията. Страданията не трябва да се премахнат, но да се превърнат в радост. Превръщания могат да стават навсякъде в природата. Например въгленът може при специални условия да се превърне в диамант, диамантът после може да се превърне в семка, в дърво отново, после пак във въглен.

Исус дойде на сватбата, за да покаже на младите как трябва да живеят. Всеки от вас се е женил, знае колко хубаво е времето до сватбата, какви мечти, какви фантазии на ума и мисълта има! Всеки, като се ожени, казва: "Всичката прелест е до годежа." Момъкът и момата са идеални, но щом се оженят, всичко минава и затова хората казват: "Не струва човек да се жени." Действително не струва човек да се жени, защото това не е сватба, а свада. Според мене умът, който се жени за сърцето, трябва да е здрав, да не е заразен от никаква болест. Сърцето, което се жени за ума, трябва да е здраво, чисто. Ако това бъде така, то нашите мисли и желания по същия закон трябва да бъдат здрави и чисти. Зная, че вие, които ме слушате, имате неспокойни сърца и умове. Защо? Защото този първоначален закон е нарушен. Когато християнството проповядва, че трябва да се върнем към Бога, то значи да се върнем в рая, към онзи първоначален живот, който създава условия за един спокоен и разумен живот. За тези условия не се искат векове. В един момент може да станеш добър и в друг момент да станеш лош. Това, което казват, че се е родил някой добър или лош, това не е вярно. Може да сме родени в доброто или злото, но в момента, когато действуваме, ние сме добри или лоши. Може да си много лош, но престанеш ли да вършиш зло, ти си добър и обратно. Следователно Бог ни определя какви сме според момента, в който

действуваме. Даденият момент определя какви сме били в миналото и какви ще бъдем за в бъдеще. Този момент, в който вършиш лошо, показва, че си бил такъв и в миналото, но той е отражение на миналото. Някой ще каже: "Аз засега съм лош, но за в бъдеще ще стана добър." Не, още сега измени твоите действия. Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикаш доброто от своето минало. Този е първият принцип, който Христос е препоръчал на младоженците. Той им е казал да се обичат. Обичта не е нищо друго освен възприемане на доброто, посаждане и оживотворяване на доброто в нашия живот. Аз ви говоря за сватбата, защото мнозина обещават това, което не може да стане. Обещания за в бъдеще, това са празни приказки. В Божествената икономия няма какво да се предвижда. Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро. Тези, които не действуват добре, ги чакат злини. И едните, и другите ще носят последствията на великия закон. Това е не защото Бог иска да ги наказва, но следствията са плод на самите наши действия, и затова ние не можем да ги избегнем. В самата наука, култура първо трябва да се създаде един морален живот, т.е. сърцето трябва да се приготви, за да може умът да възприема неговите желания и да ги произвежда като мисъл. Това е факт. Проверено е например в Америка, че ако жените на някои мъже са добри, те са се издигнали до положение на проповедници; мъже, на които жените са лоши, са паднали до много долно положение. Ако имате един даровит ум, но сърцето ако не му подхожда, то ще свали ума на нисък уровень. Ето защо Бог трябва да живее в сърцето ви, за да го измени. Не давайте никому другиму да обръща сърцето ви. Често говорим, че еди-кой си обърнал сърцето на жена си. В света само обръщания стават. От това днес страдат всички хора. Обръщането е движения на колело. На тази сватба се дадох общи принципи, по които човек може да се издигне и облагороди. Често някои стоят и плачат за свои минали погрешки, за това, че са били много грешни, че се отнасяли зле с майка си, а днес им дават добри условия за живот, за работа, но той се отказва и казва: "Аз съм грешил и пак ще греша." Ти си човек и може да измениш действията на закона, защото тези действия са подобни на движенията на колелата, които се движат механически, и то само в две посоки - от дясно към ляво и от ляво към дясно. И нашият живот, тъй както е направен, може да се движи в същите две посоки. И в такъв случай, ако не се движиш в едната посока, ще се движиш в другата. Същото е и във водениците. Там

има две колелета, от които едното се движи в една посока, а другото - в противоположна, но резултатът е един и същ. Сега твоето колело се движи от дясно към ляво или в обратната посока и ти питаш "Може ли да бъде добър?" Питай воденичаря, той ще ти каже. Тези колелета може да се нагласят и по двата начина и да махнат хората.

Когато отивате на една сватба, трябва да формирате вашия език. Дълбока наука е да разбирате характера, нравите и обичаите на езика и неговите действия. Няма човек с по-силна воля от този, който може да обуздава езика си. Някой път искате да кажете нещо на някого, за да му покажете, че и вие разбирате работата. Но какво излиза от това? Не само че не оправяте работата, но още повече я забърквате. Знайте, че всички лоши думи се казват извън сватбите, защото там, където няма сватба, има свада. Щом замислиш нещо лошо, ще знаеш, че не си на сватба, при тебе не е Христос. Мислиш ли добро, ти си на сватбата заедно с Христа и учениците Му. Всеки ден ти можеш да присъствуваш на сватба заедно с Христа и учениците Му. Аз вземам това като общ принцип, а не го разглеждам с онези догматични схващания, които има църквата. Аз говоря за енергията, която произтича от живота. Земята постоянно се приближава към Слънцето, но тъй бавно, че едва след милиони години ще дойде при Слънцето и ще го види какво е то. А днес всеки може да съдържа в себе си елементите на слънцето - топлина и светлина. Може някой да те пита "Ти виждал ли си Слънцето, знаеш ли го какво е?" - "Не, но елементите му зная." Някой ще те пита "Ти виждал ли си Христа и Неговите ученици?" - "Не, но две неща аз зная, два Божествени принципа, а именно - Божествената любов и мъдрост, които се вливат както в моя ум, така и в умовете на всички, по същия начин, както се възприема слънчевата светлина и топлина. Всяко добро желание и всяка добра мисъл е Христос и Неговите ученици. Нямате ли добри мисли и желания, Христос не е с вас. Ако схващате принципиално въпроса, Бог ще бъде за вас една разумна сила. Вие може да правите опити в това отношение. Един ден ще постигнете способността не само да възприемате светлината, но със слуха си да чувате някаква песен от нея, а по-после да различавате и отделни думи. Може да мислите, че това е една илюзия. Не, това е факт, защото има хора, които не само външно възприемат топлината и светлината, но чуват и техните песни, разбират и техните думи. Да бъдат ума и сърцето ви чисти, то зна-

чи да сте ясновидци Като се очистите така, вие ще можете да разберете от кого ви е изпратена дадена мисъл, от кого ви е изпратено дадено желание А днес ние чувствуваме една мисъл, без да разбираме вътрешния ѝ смисъл Като ви кажа например, че трябва да се обичате, вие разбирате вече по особен начин любовта Да любите, вие разбирате, като имате една приятелка, тя да принадлежи само на вас и в деня, когато тя се сближи с други някои, вие разваляте приятелството Представете си, че сте запознати с моя пръст и разговаряте с него, казвате му, че го обичате Подир малко дойде другият ми пръст, но вие започвате да се сърдите и казвате "Какво право имаш да се разговаряш с първия ми пръст, когото аз обичам?" - Но това зависи от мене, а не от пръста Тези дни дохожда при мене една госпожа, която ме наведе на една хубава мисъл и която ми показва колко правилно схваща Христовото учение Разказва ми, че мъжът ѝ вече не я обичал и я напуснал. Тя страдала много от това нещо, постоянно плакала, но една вечер ѝ се присънва един много жив сън Сънува, че дохождат при нея някои хора и ѝ казват "Жено, няма защо да плачеш, трябва да знаеш, че сърцето на мъжа ти не е твое, и като е тъй, ти нямаш право да искаш да го обръщаш Представи си какво би било положението на твоя мъж, ако утре дойде друг някой и иска да обърне сърцето му към себе си, какво ще излезе от това сърце?" Така и ние искаме, щото всички хора да имат като нашите сърца и се стараем да ги обърнем Това е най-голямото зло Нека всяко сърце си остане такова, каквото го е създал Господ Всяко сърце поначало е добро, но става такова, каквото направление му дава умът Като се поусмихна някому, кажа му някоя блага дума, веднага и вие сте доволни от мене, намирате, че съм добър Но понамръщя ли се малко, казвате, че съм си изменил характера Тези неща в света са привидни, те са едно фокусничество Някой път бащата се показва по-сериозен, отколкото е в действителност Не трябва да става по-сериозен, но да каже "Синко, това, което вършиш, не е добро за тебе, то те води към погибел, защото не изпълняваш Божията воля" Не казвайте, че еди-кой си е лош, защото такива бяха родителите му, прадедите му и т. н. Учителят може да те обича, но като правиш грешки, той ще ти забелязва Ученикът в такива случаи апелира към любовта "Господин учителю, ние нали се обичаме" - Да, обичаме се, но си направил грешки на няколко места и трябва да ги поправиш В правилното решение на тази задача почива животът на мнозина, неправилното ѝ решение ком-

прометираща и мене. Преди два дни говорих нещо върху късането на цветята и им казах, че всяко откъсване на десет цветчета води след себе си смъртта на някой човек. Ако кажете някому десет лоши думи, къщата на някого ще изгори. Ако посеем някъде десет цветя, някой добър човек ще дойде на земята. Правете наблюдения от този характер, за да видите, че това не е само приказки. Наблюдавайте плодните дървета в някой двор. Докато клонете на дърветата са зелени, хората в тази къща си живеят добре, но започнат ли да съхнат, то животът се разваля в тази къща благодарение на лошите мисли, които взимат надмощие. След това някой от тази къща ще умре. Един господин ми разказваше следния случай: той имал в София голяма градина, която се наглеждала от един градинар. Един ден трябвало да се подрежат дръвчетата, а едно от тях даже да се отсече. Градинарят обаче много обичал това дръвче и настоявал да не се отсича, но по желанието на господаря било отсечено. Не се изминали и три месеца и градинарят умрял. Отсече ли се дървото, което обичате, и вие ще отидете след него. И вие, които ме слушате сега, извадили сте ножове и фехтувате нагоре-надолу с тях, много учени сте, много неща знаете. Бих желал обаче тези хора да ни разказват не само как се преде, тъче, снове, ами сами да седнат в стана и да покажат на практика. Виждал съм такива учени какво правят, като влязат в стана. Започват да сноват, да предат, но не върви и хайде - режат. Започват да тъкат и пак не върви. Дойде вторият, третият, все режат и не върви напред. Дойде майсторът и работата тръгва

Христос дойде на сватбата, за да научи младоженците да тъкат, защото сватбата дава нови условия за живот. Когато искате да повдигнете вашето настроение, представете си, че сте на сватба, защото на сватба има всякога ядене и пиене, а също и музика. Зъбите са инструментите, а езикът е пръчката, която удря на арфата и произвежда песента, която ви много разполага. Бих желал всички хора да свирят и пеят. Яденето се отнася и до духовния живот, защото, като възприемеш една мисъл или желание, то се обръща на храна, която после влиза в твоята кръв, в живота ти и ти се проявяваш. Това показва, че сме разбрали Божествения живот.

За тази цел стремете се вашият мозък да бъде винаги в нормално състояние. Ще питате кое е нормалното състояние. Нормалното състояние се намира всякога между две крайности, т.е. то е по средата. Как ще намерите средата? Представете си, че ви дадат една права линия, за да намерите средата ѝ. Средата ѝ ще

намерите, като от двата ѝ края опишете с помощта на един пергел дъги. От точката, гдето се пресичат двете дъги, ще спуснете перпендикуляр към дадената линия и тази именно точка на правата линия ще представлява средата ѝ. По същия начин вие може да постъпвате и с вашите мисли. Лошите мисли в света съществуват, за да калят вашата воля, тъй че ние може още в момента да неутрализираме тези мисли. След всяка радост, след всяка приятна мисъл иде неприятна. Наблюдавайте колко време е траяла у вас всяка добра или лоша мисъл. Това е нова психология. Трябва да проучваш себе си, защото, ако не знаеш как се проявяваш ти, то как ще знаеш външните неща. Всички неща в природата са отражение на Божествения живот, който е вътре у нас. Отражението показва един образ, който иде отвън. Този образ не си го създал ти, а е чужд. Дойде ли ти някоя радост, тя не е твоя, ти не си я създал. Тя като мисъл пътува и се спира за малко време у теб. Добрите мисли пътуват и се спират на различни станции, гдето им е определено. Всяка станция си има свое име. Станциите сте вие. Мислите се спират за толкова време, колкото им е определено и доколкото стои тренът. Понякога се спират за минута-две или повече, според важността на станцията. Има екскурзианти, които искат да се спират някъде повече и затова прекарват там по месец-два или повече. Както има добри мисли пътници, така има и лоши мисли, които излизат от някои немирни деца и по същия начин се спират за известно време на определени станции. Тъй че нито добрите, нито лошите мисли са наши. Ако искате някоя добра мисъл да се задържи повече у вас, трябва да ѝ създадете за това условия. Това учеше Христос младоженците, казваше им, че в живота ще имат много неприятности и приятности, много добри и лоши мисли, но ще знаят, че те не са техни, а са посещения. Трябва да знаете, че нито доброто е много добро, нито лошото е много лошо. Доброто или лошото са такива само за момента, в който се вършат. Престанат ли да се вършат, те не са вече такива. За да бъда по-ясен, ще ви дам следния пример: вие стоите на разстояние 10 м от нагорещена пещ. Какво ще усетите? - Една голяма приятност. Какво ще изпитвате, ако седнете на 5 см от тази тъй нагорещена пещ? Ще изгорите ръцете си и ще бягате далеч от пещта. Такова е отношението на нещата, което ги прави добри или лоши. Такова е отношението на една Божествена мисъл, която иде от различни посоки. Каква ще бъде мисълта, добра или лоша, то ще зависи от състоянието, в което се намирате. Затова нам са необходими знания,

да не се поставяме на пътя, когато ще мине влакът. Царският влак минава и затова няма да се изпречвате на пътя му. Христос е учил така: "На железния път няма да стоите, на покрива няма да се качвате." Човек, който се качва на покривите, мисли да бяга. Така правят апашите, когато ги гонят. Железният път, това е старостта. Одумваш някого, неразположен си, не вярваш, ти си все на железния път.

Излизането и влизането в света има съвсем друго значение от това, което вие разбирате. Например ние си правим къща, в която ще живеем. Защо си правим къща? Понеже условията на живота са такива, че ако нямаме подслон, ние ще пострадаме, затова си строим къща. По същия начин и ние трябва да имаме една обвивка, която да ни запазва от различните мисли, които ни нападат отвън. Ето защо ние трябва да живеем чисто и свято, за да образуваме около себе си такава аура, която да ни предпазва от всички напасти и злини. Затова е присъствувал Исус на сватбата с учениците Си. Бих желал всички да започнете добре и тези от вас, които не работят, ще останат назад. Извадете от всички държани досега за вас беседи общия принцип, който те включват, и него разучавайте. За два-три месеца ще ви дам следната работа и следните опити:

I. На една тетрадка ще си държите бележки за всяка по-важна добра или лоша мисъл, която ще ви дойде. Ще следите по часовник, когато е дошла добрата или лошата мисъл или желание и щом изчезне, ще отбележите времето, по което ви е напуснала.

II. Когато ви дохождат лоши мисли или желания, ще се опитате да ги превръщате в добри мисли или желания. Затова ще се върнете назад 2000 г. от времето, в което сте сега, за да си представите сватбата, на която е присъствувал Христос с учениците Си. Ще се опитате да си представите къщата, в която е станала сватбата, сватбарите и младоженците. Постарайте се да определите на кое място е стоял Христос, на кое учениците Му, но гледайте да не създавате илюзии, а да има нещо поне приблизително в представите ви. Тъй че мислено ще фотографирате цялата сватба, като си представите мястото на младоженеца, вашето място и т.н. Христос ще поставите в сърцето си, а учениците Му в ума, младоженеца в ума, невестата в сърцето. Невестата и младоженецът ще бъдат разделени, защото в духовния свят двама души в една стая не живеят. А тука в една стая живеят по няколко души, затова се и карат. Жителите на онзи свят свободно си четат мислите, затова, когато някой от тях е неразположен, то другите, като прочетат

мисълта му, отминават го, без да става нужда той да ги пъди. Ето защо от онзи свят няма условия за грях. А в този свят някой ви дойде на гости и стои, без да разбере, че ви е отегчил и става нужда вие да го излъгвате. Оставете тези стари методи, защото, докато държите на тях, не може да бъдете ученици. Ще си представиш, че си облечен със сватбарски дрехи, че си радостен и весел и ще слушаш какво е говорил Христос на присъстващите. Ако може да произведете една такава картина, веднага ще се освежите и ще бъдете готови да се борите с мъчнотиите си на този свят. Много философии на този свят ще ви станат ясни и вибрациите на вашия ум ще се повдигнат. Такова представяне на картината има и здравословно влияние. Трябва да знаете, че доброто се учи само на сватбата, а злото на свадата.

III. Задайте си въпрос: защо у вас се пораждат добри и лоши мисли и желания? Защо към някои сте разположени повече, а към други по-малко; или кои обичате, а кои не. Някои ви са приятни, а други неприятни. Ще кажете: това е кармично. Да, но кармата още нищо не обяснява, защото тук се явяват ред причини. Като сте неразположени, размишлявайте върху причината за това неразположение. Припомнете си къде сте ходили, в коя къща, колко време сте прекарвали и след излизането от коя къща иде неразположението ви. Обяснете си защо от някоя къща излизате неразположени. Обяснете си защо някога, като се върнете у дома, тогава идва неразположението и дали то иде от север, юг, изток или запад. Като намерите причината на неразположението, не се нахвърляйте върху човека, който го е създал, но изменете посоката му. Някой ваш приятел ви иска пари на заем с условие да ги върне след десет дни, но не ви ги връща. Не се сърдете за това. Ако някой човек е неразположен спрямо вас, то е, защото има да взема нещо от вас. Ако няма да взема, той е сгрешил и затова казва: "Твоят баща има да ми дава, а ти, понеже имаш възможност да платиш, плати вместо него." Когато имате едно добро разположение, трябва да съхраните енергията му в себе си. Важна наука е да съхранявате енергията на добрите мисли и желания.

IV. Всяка вечер, като си легате, ще употребите 10-20 минути, за да си дадете отчет за постъпките ви през целия ден. Това ще извършвате безпристрастно. Ще видите кое е лошо, за да го избегнете на другия ден. На другия ден ще се помолите: "Помогни ми, Боже, да избегна лошите постъпки и да изпълня добрите, които съм пропуснал предния ден." Ще разглеждате живота си, тъй как-

то един художник своята картина, без да се самоосъждате. Ако не успяваме в живота, то е, защото се смятаме за глупави, грешни хора и т.н. Ти не си нито добър, нито лош, но трябва да присъствуваш на сватбата и да работиш. Ако нашите деца вкъщи вдигат шум, то представете си дали и те са били някога на сватбата. По този начин вие до известна степен, 50% или 75%, ще може да промените неразположението на мъжа или на децата си. Тези упражнения ще уякчават добрата ви воля.

Младоженецът ще поставите в ума, а невестата в сърцето. Обикновено на сватбата почетните гости стоят на първо място. Христос е гост на сватбата. Булката посреща гостите и първа целува ръка, а после младоженецът. Какво означава целуването на ръка? Когато целуваме ръка, ние обещаваме, че ще изпълним Божията воля и закон. Ученикът, който иска да се учи, трябва да има желязна воля, нищо да не го отчайва. Аз постепенно ще ви обяснявам всички форми, по които мислите и желанията действуват - как се градят общества, домове, култура и причините, по които се раждат добри и лоши деца. Когато вие остарееете, вашите деца ще изпълняват това. Младостта е образувана от думата "махатади", което значи превръщане на Божествения принцип в една човешка форма, т.е. обновяване на остарелия живот. Когато остарееем, ние не слушаме Бога, ставаме недоволни, сърдим се и казваме, че в света няма нищо. Аз знам, че трябва да се действа в момента, когато Господ действа, да се мисли, когато Господ мисли и да се чувства, когато Господ чувства.

Едни от упражненията ще направите сутрин, а другите вечер, защото сутрин сте положителни, а вечер - отрицателни, затова, като залезва слънцето, хората са тъжни. Ето защо, когато човек иска да се смири, да се моли вечерно време. Когато иска да се моли за милосърдие, да се моли сутрин. Енергията на земята сутрин е положителна, след обед отрицателна, същото е и с човека. Затова псалмопевецът казва, че радостта иде сутрин. Радостта е положителна енергия, а скръбта отрицателна. Доброто е положителна енергия, злото - отрицателна. Ако някоя ученичка е слаба, ще помоли другарките си да ѝ помогнат. Когато кажете, че условията са лоши, аз разбирам, че нямате книга. Който иска да се учи, не може да каже, че няма условия, няма време, поне 5 минути имате на разположение. Като правите опитите, не поставяйте мисълта, че не може да ги правите. Аз не искам изведнъж да направите хубава картина. Може да цапате, но вършете работата.

Ако не работите, ще платите за това здание, което сте наели. Така че работим или не, пак ще плащаме. Аз ще ви направя един ден сметка колко струва нашето пребиваване тук, на земята. Срамота е, като се харчи толкова много за нас, да не работим нищо.

Упражненията за сватбата ще правите три пъти през седмицата, и то сутрин: в неделя, вторник и петък. Упражнението за поведението ви през деня ще правите всяка вечер преди лягане

У нас предшества умът, после сърцето, а после волята, но първоначално е действувала волята, после желанието и най-последно умът. Бог чрез Своята воля ни подтиква, при което нашата мисъл започва да действува, после сърцето ни и най-последно волята.

19 юний 1919 г
Беседа за жени

Забележка:

*Всички библиески цитати в Извънредните беседи от
Учителя в периода 1898-1919г. (ХОДТЕ ВЪВ ВИДЕ. ПНАТ А
и ИСКАНТЕ СНА. ПМАНТЕ ВЯРА) са от
БИБ. ПНА*

*Свещеното Писание на Ветвия и Новия Завет
Цариград. 1911 г.
Книгопечатница на А. Матеосян*

СЪДЪРЖАНИЕ

Поздрав за Новата 1914 г.	3
Беседа за празника на пролетта	9
Четири основни елемента	14
Мисли от г-н П. Дънов	17
Познайте Истината и Истината ще ви направи свободни	20
Съборна среща в Търново 1914 г.	23
Бележки	27
Разговор за откровението	28
Докато фарисеят не стане митар не може да бъде християнин.	31
Идването на Христа	33
Но син человечески, кога дойде, дали ще намери вяра на земята.	34
Ако солта обезсолее, с какво ще се осоли?	44
Христос ще дойде и ще се прояви	50
Искайте сила, имайте вяра.	56
Равновесие между Мъдрост и Любав	57
8000 години	59
Хигиена на човешката душа	61
Венецът на живота	67
Без товар	76
Волята Божия	81
Оправдание и спасение	86
Влиянието на музиката	93
Съчетанието.	98
Простотата	107
До всички приятели 26 август 1917 г.	116
До всички приятели 2 септември 1917 г.	117
Писмо от 2 септември 1917 г.	118
Писмо от 14 септември 1917 г.	119
Писмо от г-н П. Дънов до Ст. Белев	120
До всички приятели малки и големи и на добрите ученици.	121
Писмо от 9 февруари 1918 г.	122
Числото 153.	124
Съхранение на душевната енергия	127
Който намигнува.	134
Малък разбор	147
Встъпление в Любавта	156
Това учение.	165
Призваха Исуса.	178